

POSTÁS DOLGOZÓ

III. ÉVFOLYAM, 6. SZÁM.

A POSTÁS SZAKSZERVEZET LAPJA

1950 április 1.

Köszöntjük április 4-ét. történelmünk legnagyobb ünnepét!

Írta: Kőből Józsefné

1945 április 4-e nagy nap a magyar nép történetében. A dicsőséges Szovjet Hadsereg e napon verte ki a német fasiszták és nyilas brigantik utolsó hordáit hazánk földjéről és elindulhatott nemzetünk a felemelkedés útján. Ezért lett április 4. népünk történelmének legnagyobb ünnepe. Ünnepelethetjük-e méltóbban e napot, mint az alkotó munka lendületével, új munkaversenyek szervezésével, munkafelajánlásokkal?

A magyar dolgozó nép nem fogja soha elfelejteni, hogy 1945 április 4-én a Szovjet Hadsereg leverte kezéről a földbirtokosok és tőkések bilincseit. Április 4-e legnagyobb nemzeti ünnepünk lett. Nemcsak folytatta és bevégezte azt a harcot, melyet 1848 márciusában népünk elkezdett, hanem túlment a 48-as márciusi programon, szabaddá tette az utat a munkásosztály hatalomra kerülése, a kapitalizmus megdöntése, a szocializmus felépítése számára. 1945 április 4-e óta végre szabad és független országgá vált Magyarország.

A Szovjetunió nemcsak felszabadította hazánkat, hanem baráti jobbját is felénk nyújtotta. Április 4-e az elthéphetetlen szovjet-magyar barátság ünnepe, a felszabadító Szovjetunió, népünk nagy barátja, Sztálin elvtárs iránti hála ünnepe.

A Szovjetunióknak köszönhetjük, hogy az imperialisták minden támadása függetlenségünk ellen, — az a törekvésük, hogy hazánk belügyeibe avatkozzanak, hogy a tőkések és földesurak uralmát visszaállítsák, — kudarcba fulladt. A Szovjetunióknak köszönhetjük, hogy nem jutottunk Olaszország, Franciaország vagy éppen Görögország sorsára.

Április 4-e felszabadulásunk 5. évfordulója, Pártunk győzelmes harcainak ünnepe. Pártunk és Rákosi elvtárs vezetésével tanultunk meg élni azokkal a jogokkal, melyet a szabadság és függetlenség biztosított népünk számára. Pártunk és Rákosi elvtárs vezetésével tudunk leszámolni a belső bitangokkal, a sorainkban megbújt aljas árulókkal. Megszilárdult a munkásosztály hatalma, szoros szövetségben állunk a dolgozó parasztsággal, egységes, erős hadsereggé sorakozunk fel Pártunk és szeretett vezérünk, Rákosi elvtárs mögé.

Va visszatérünk 5 év kitaró munkájára, megállapíthatjuk, hogy a Szovjetunió segítségével és Pártunk vezetésével komoly eredményeket értünk el. Sikertől befejezni az ország újjáépítésének nagy művét és külső segítség nélkül a hároméves terv befejezésekor ipari termelésünk több mint 50 százalékkal, dolgozó népünk életszínvonala pedig 40 százalékkal haladja meg az utolsó békeév színvonalát.

A Posta dolgozói is kivették részüket a munkából. Újjáépítettük munkahelyeinket, melyeket a fasiszták leromboltak, tönkretettek. A postás dolgozók, fizikai munkások és értelmiségiek egyaránt öntudatos építői lettek a demokráciának. A munkaversenymozgalom, a brigádok alakulása, a sztálini műszak eredményei, mind ezt igazolják. Meg kell azt is mondanunk, hogy az április 4-i felajánlások sok ki-

vánnivalót hagynak maguk után. Nem elég kézzelfoghatók a felajánlások. Főleg azt rohatjuk fel hibának, hogy legtöbb elvtárs versenypontjaiban nem szerepel vállalás az április 4. utáni időre. Pedig tisztában kell lenni azzal, hogy a munkaverseny nem kampány, hanem a szocialista társadalom építésének elengedhetetlen feltétele. Ötéves tervünkben igen fontos szerepe van a Postának. A Posta ötéves terve biztosítja az ország vérkeringésének, a hír- és levélforgalomnak zavartalanlását és magasabb fokra fejlesztését. A számlákra, a státuszrendszer megszüntetésére, a kollektív szerződés bevezetésére biztosítja minden dolgozónak az elévzett munka alapján történő díjazását.

Április 4-én tehát nemcsak eredményeket mérjük le, de új országot építő nagy terveinkre is gondolunk. Le kell mérnünk, milyen feladatokat állít elénk az ötéves terv, melynek célja az iparosítás, a mezőgazdaság szocialista fejlesztésén, a dolgozók életszínvonalának emelésén keresztül az új szocialista Magyarország megteremtése.

Április 4-e a békeért folyó harc ünnepe. Emlékeztető minden dolgozó számára, hogy hová vezetett országunkat a Horty-banda csatlakozása a német fasiszmushoz.

Emlékezzünk április 4-én arra, hogy békénket, további felemelkedésünket, az ötéves terv sikerének feltételét csak a függetlenségünk, békénket fenyegető — háborús gyújtogató — imperialisták elleni harcral biztosíthatjuk. Ebben a harcban velünk vannak a nagy Szovjetunió vezetésével a népi demokratikus országok népei, a felszabadult Kína és az imperialisták ellen harcoló szabadságszerető dolgozók milliói az összes kapitalista országokban. A békétábor ereje hatalmas, mert a világ dolgozóinak békevágya átfúrt az országhatárokat. A nemzetközi békefront ereje előtt meghátrál a háborús uszítók tábora.

Rákosi elvtárs megmondotta, a mi népünk szilárdan áll a számára kijelölt frontszakaszon. „Nem rés, hanem erős bástya a béke frontján.” Ezért fejlesztjük néphadseregünket, erősítjük és gyorsítjuk a munkaversenyeken keresztül gazdasági felemelkedésünket, hogy a békétáborban méltó helyet foglalhassunk el.

Mikor április 4-e megünneplésére készülünk, legyünk tisztában azzal, hogy még nagyon sok feladat vár ránk. Az ellenség nem fogja tétlenül nézni eredményeinket. Vigyázzunk éberrel posztunkon, akár gép, akár íróasztal mellett dolgozunk. Tudnia kell minden dolgozónak, hogy ötéves tervünk sikeres végrehajtásának elengedhetetlen feltétele, hogy mindnyájan teljesítsük a tervből ránk eső részt, hogy az ötéves terv sikere a mi jó munkánkon múlik.

Erősítsük Pártunkat, a Magyar Dolgozók Pártját, sorakoztassuk fel mögé a dolgozó népet, hogy Rákosi elvtárs vezetésével a Szovjetunióval való szoros barátság jegyében sikeresen haladhassunk a szocialista Magyarország megvalósításának útján.

A postás dolgozók vállvetve harcolnak az április 4-i felajánlások sikeres teljesítéséért

Országszerte tömegesen hajtják végre vállalásaikat a postás dolgozók

Már csak néhány nap választ el április 4-étől, felszabadulásunk ötödik évfordulójától. Ez a nap nevezetesen a magyar nép történelmében. Legnagyobb nemzeti ünnepünk. Méltó megünneplésének gondolata a Szovjetunió, a Pártunk iránti forró szeretet, hatalmas tömegeket mozgósított a postánál is magasabb munkatelményekre.

Az elmúlt néhány hét alatt nagy lendülettel bontakozott ki az április 4-e tiszteletére tett munkafelajánlások nagyszemű mozgalma. Ez a lendület az ünnep közeledtével még inkább fokozódik. Dolgozóink nagy lelkesedéssel hajtják végre legnagyobb nemzeti ünnepükre, — április 4-ére tett felajánlásaikat —, így akarják méltóan megünnepelni felszabadulásunk 5. évfordulóját.

A postás dolgozók is több és jobb munkával bizonyítják be hálájukat és forró szeretetüket a Szovjetunióknak és Sztálin elvtársnak. Tudják, hogy a jó munka, a több munka lesz a legszebb emlékmű a szovjet hősök ezreinek, akik népünk, hazánk felszabadításáért hullatták véréüket. Az üzemekből beérkező jelentések nemcsak a vállalások teljesítéséről, hanem újabb vállalásokról is beszámolnak. Dolgozóink vállalják magasabb eredményeik állandósítását és magasabb átlagok elérését.

A Javítóműhely pávautcai részlegében az asztalosműhely dolgozói 200-as brigádot alakítottak és célul tűzték ki, hogy az első fél éves tervüket április 4-ére befejezzék. Ugyanítt Neveky János, Boldvai István, Arató Sándor szaktársak vállalták, hogy 160 százalékos átlagteljesítményüket 200 százalékra emelik. Mind a három szaktárs már 200 százalékon felüli teljesítménnyel dolgozik és újabb felajánlást vállaltak, hogy ezt a teljesítményt egész éven tartani fogják.

JAVITÓMŰHELY GYÁLI-ÚT.
Molnár Ferencné mikrofonjavító 200-as női brigádot alakított és a brigád minden tagja már 310 százalékos átlagteljesítménnyel dolgozik. A Fejes-brigád vállalta, hogy teljesítményüket 200 százalékra emelik, ma már a brigád 300 százalékos átlagteljesítménnyel dolgozik. Ugyanítt Pintér József szaktárs vállalta, hogy fél éves tervét április 4-re befejezi. Az egész lakatosműhely pedig a felszabadulás méltó megünneplésére felajánlotta, hogy teljesítményét 200 százalékra emeli és ezt a teljesítményt már el is érte. A verseny hatalmas lendületének eredményeképpen az üzem átlagteljesítménye is jelentősen megnövekedett.

A Keleti postahivatal dolgozóinak 94 százaléka tett felajánlást. A hivatal kollektíven vállalta, hogy a készletét időről időre 20 százalékkal csökkentse, s ezzel 15.000 forint megtakarítást ér el.

A Tóth-távbeszélő hivatal 200-as brigáda április 4-i megünneplésére a buskói távbeszélő központot 2 újabb tandem áramkörrel bővíti ki, melynek forintértéke meghaladja az 1200 forintot. Ugyanakkor vállalták, hogy az első tervüket június 30-ig teljesítik. A József Attila-brigád teljesítményének 200 százalékra való emelését vállalta, melyet március 29-én már teljesített. Teljesítményének fokozására újabb felajánlást tett.

Nagy lelkesedéssel folyik az egyéni verseny a Budapest 62. postahivatalban is. Az „április 4-e” brigád 9 tagja kötelezte magát, hogy normatívák 50 százaléka fölül teljesítik. Már eddig 56 százalékos átlagteljesítményt értek el, a brigád vezetője pedig, Rákóczi elvtárs, 170 százalékos átlagteljesítménnyel dolgozik, ezzel mutat példát a brigád többi tagjainak.

A Jármutelep dolgozói teljesítményük emelését és az öntöltés csökkentését vállalták.

Helyes formában tette meg felajánlását itt a műszaki értelmiség is, melynek egyik tagja, Ferencsik Béla mérnök szaktárs például vállalta, hogy április 4-re — a magyar dolgozó nép legnagyobb ünnepére — a Jármutelep munkamenetét átszervezi olyképpen, hogy ott a Szahánov-mozgalom még tovább fejlődhesik. Ezenkívül Ferencsik szaktárs több műszaki továbbképző tanfolyamot is szervezett, s ezen a szakmájával gyengébb dolgozókat továbbképz. A Jármutelepen Vilcek Katalin gépkocsivezető szaktársnő 10 százalékos üzemanyagmegtakarítást ajánlott fel. Felajánlását már 18,5 százalékkal túlteljesítette.

A nagybudapestihez hasonlóan foly-

nak a lelkes felajánlások vidéki üzemekben is. A Miskolc 1. postahivatal 1100 munkára megtakarítást vállalt 3300 forint értékben. Eger 1. postahivatal 49 fő dolgozója felajánlotta, hogy eddigi teljesítményét 10 százalékkal emeli, ezenkívül csökkenti a készletét időről időre és a selejtet. A 49 fő felajánlása forintértékben kb 3000 forintot tesz ki.

A példákban láthatjuk, hogy a postás dolgozók több és jobb munkával ünneplik meg április 4-ét a magyar dolgozó nép legnagyobb ünnepét. Látható a példákban az is, hogy a felajánlások teljesítése sikerrel folyik. Most azon kell lennünk, hogy egyetlen üzemben, egyetlen hivatalban se mar-

adjon el a megvalósítás lendülete, a felajánlások lelkesedése mögött. 4 nap választ el már csak április 4-től, minden napnak újabb emelkedést kell hoznia a verseny színvonalában.

Igy fogjuk bebizonyítani hálánkat és szeretetünket a Szovjetunió és Sztálin elvtárs iránt. Így gyorsítjuk meg ötéves népgazdasági tervünk megvalósítását. Több és jobb munkákkal erősítjük és szilárdítjuk leginkább a béke frontjának reánk eső szakaszát, az imperialista gyujtogatónak szemben. Ezzel segítjük növelni a béke hatalmas táborának erejét, amelynek élén felszabadítóknak a szocialista Szovjetunió halad.

A dolgozó nők is több és jobb munkával fejezik ki hálájukat és szeretetüket április 4-i felajánlásaikban

A Szovjet Hadsereg 1945 április 4-én felszabadította hazánkat és ezzel megnyitotta előttünk a fejlődés, a szabadság útját. Felszabadulásunk ötödik évfordulóját ezért a postás dolgozó nők is több és jobb munkával ünneplik. A postás dolgozó nők is tudják azt, hogy népi demokráciánk egyenjogúságot biztosított a nőknek, s Pártunk segítségével lehetővé vált, hogy évszázados elnyomás után felszabadulva, minden nő megmutassa, hogy a termelő munka területén is egyenrangú társa a férfinak.

Április 4-i felajánlásaikban a szeretet és hála domborodik ki, amikor mind az egyéni versenybe, mind a brigádmunkába egyre több nő kapcsolódik be.

A Főposta, a Távirada, a József-központ dolgozó női hatalmas lendülettel végzik vállalt felajánlásaikat. Különösen kiemelkedő a

Díjbesszedő hivatal

dolgozó nőknek — 147-nek — április 4-i felajánlása, ami annyit jelent, hogy a munka jobb megszervezésével 4740 forintot takarítanak meg. Hogy csinálják ezt? Jó szervezéssel. A számlázó osztályon csak nők dolgoznak. Itt a sztálini műszak alatt csak két kartotékot vizsgáltak felül. Most az itt dolgozók napi 10—15 kartoték vizsgálatát vállalták, amit teljesítenek is.

A 10 tagú Adám női brigád tagjai mind kommunisták, akik a kollektív szellemről és arról a lelkes munkáról beszélnek, ami Rákosi elvtárs február 10-i beszéde után megindult az üzemben. De hasonló lelkesedéssel készülnek a

Teréz központ

dolgozó is, akik külön hangulatban végzik nehéz és felelősségteljes géptermi munkájukat. Bokor Anna tagjelölt teherelosztós és számlázós (műszereszi munkakör!) jökevényen, szorgalmasan dolgozik, hogy április 4-re teljesen elszámíthassa új munkáját, melybe egyik férfi szaktársa tanítja be jó munkamódszerátadással.

Jó munkájával példát mutat dolgozó nőúrsainak

Mészáros Ferenén munkaköre híváselakadás és kimenő rögzítések levezetése. Azelőtt 20—22 ilyen részmunka volt, április 4-ére felajánlotta, hogy 40-et végez el. Bakos Mária is szépen készül április 4-ére. Jelenleg külső feladatok végzésénél s eddig minden brigádnak tagja volt.

Egy-két nap és itt van április 4-e. Mi, dolgozó postás nők most számot vetünk magunkkal, hogy kiérdemeltük-e Pártunk segítségét, amivel a dolgozó nőket egyenrangúvá tette a férfikkal. A példák azt mutatják, hogy a postás dolgozó nők megértették ennek a napnak a jelentőségét és jól tudják azt, hogy április 4-e minden időben figyelmeztető és emlékeztető lesz számukra, mert Magyarországon ezen a napon indult el a nők szabadságának és egyenjogúsításának a kivívása.

Az elkövetkezendő hónapok igazolni fogják, hogy a postás dolgozó nők méltán sorakoznak fel a legjobb dolgozók közé, akikkel vállvetve együttesen küzdenek a békeért, s a szocialista Magyarország felépítéséért.

Két ifibrigád április 4-ére készül

A két brigádot Zojáról és „Kék Zoltán” sztahanovista ifjúmunkásról nevezték el. Aki fel akarja őket keresni, a Gyáli-úti tanuló iskolában — lelkes munkájuk közben — megtalálhatja.

Havarilla szaktársnőnk nagy lelkesedéssel számolt be, miért dolgoznak ilyen nagy lendülettel. „A Szovjetunió felszabadító Vörös Hadserege tőlünk is küzde a fasisztákat 5 évvel ezelőtt és azóta is állandóan segít bennünket, ezért jobb életünket, ezért harcoltunk ma is. Mi, ifjúk, is ezért harcolunk és dolgozunk, hogy méltóképpen megünnepelhesük felszabadulásunk ünnepét, ezért alakítottuk meg brigádjainkat, ezért léptünk egymás ellen versenybe” — mondja.

Köszöggő szaktársnőn megkérdeztük, hogy nincs megelégedve az elhangzottakkal. Az ő véleménye — és igaz van — hogy nem egymás ellen, hanem

egymást segítve, a jobb munkamódszerek átadásával

lehet valóban meghálálni felzárkózásunkat, építenünk a szocializmust. Acs szaktársnő még megemlíti, hogy a szocializmus építésével a békefrontot erősítjük.

Ezután Kállai Erzsébet szaktársnő, a „Kék Zoltán”-brigád vezetője elmondja, mit ajánlottak fel, hogy valóban méltóképpen ünnepelhesük meg április 4-ét, erősítsék a békefrontot.

„Nálunk elsősorban a tanulás a fontos, ezért határoztuk el, hogy mindenki 100 százalékos eredményt fog elérni. Persze a gyengébbeknek segítünk, ne hogy lemaradassunk. Azután elhatároztuk, hogy a termelő munkára fogunk áttérni. (Ez az „átállni” szó igen öntudatosan hangzott.) Gorkijról az „Anyát” is elővessük mindnyájan, valamint az Ifjú Gárdát is — folytatja Havarilla szaktársnő, — mert őket akarjuk követni. A Komszomol példaképünk.”

Acs szaktársnő ezután beszámol arról, hogy nagy lelkesedéssel dolgoznak, segítik egymást. Például, amikor ő idejött, fogalma sem volt arról, hogyan néz ki egy üzem. Most már megismerte, egyben meg is szerette. Mint életének egyik

nagyjelentőségű eseményéről

számol be arról, amikor a brigád elkészítette az első 50 db. kalapácsot, amely már termelő munka volt. Egy sem lett selejt! (Ehhez tudnunk kell azt, hogy 3—4 hónapja vettek először komoly szerszámot a kezükbe.) Tarkács Pál szaktárs mindjárt el is magyarázza, hogyan érték el ezt a szép eredményt. Elmondta, hogy a munkát

Fokozott szorgalommal, tanulással készülnek az ifik április 4-re.

felbontották és egyes munkafázisokat, mint például a reszelést, gépmunkával helyettesítették. Kövöggő szaktársnő arról beszél, hogy az eredményt csakis tervszerű munkával tudták elérni, a munkamenet felbontásával. Még azzal is eldicsekedtek a brigád tagjai, hogy amióta brigádban vannak, a munkaidőt teljesen kitöltik. (Ezt oktatójuk is megerősítette.)

Az eredmények elérésében nagy szerepet lát Acs Klára szaktársnő a politikai nevelésnek, a SZIT munkának és a Marxi-Lenini Körhöz való tanulásnak. „Eredményeinket főleg a Magyar Dolgozók Pártja utmutatásának, Rákosi elvtárs vezetésének köszönhetjük”,

— egészíti ki Havarilla szaktársnő az előbbieket — a brigádtagok élénk helyeslése közben.

Nagy szeretettel beszélnek azokról az

eredményeiről,

amelyet az Ifjúság Pártunktól, népi demokráciánktól kapott:

a tanulóidő leszállításáról, a nők számára megnyitott hatalmas lehetőségekről, az új sportolási lehetőségekről, a könyvtárról, a szakkörökről, melyek most mind az övék és nem a kiváltságosokak szolgálatuk.

Mindezt a népi demokráciától kapták, hogy gondtalan és boldog életük legyen. Mindnyájuk akaratát fejezte ki Kállai szaktársnő, amikor megfogadta, hogy ezt a sok jót, amit kaptak, jó

tanulással, jó SZIT munkával és ezen keresztül az április 4-i felajánlás legjobbjait teljesítésével viszonzozzák.

A folyosón elhelyezett SZIT versenytábla biztosítja, hogy versenyük nyilvánossága minden egyes tanuló jobb munkára serkent.

Igy

segíti a brigád tagjait a SZIT

és így fogja segíteni az egységes ifjúsági szervezet is őket a jobb eredmények elérésében.

Babos Károly szaktárs ezt a munkát csak egy töredékének tartja, annak, ami valóban kifejezheti hálájukat a Szovjetunió és Sztálin elvtárs iránt. Ahogy ő kifejezte, „csak akkor fogjuk hálánkat valóban megmutatni, ha a legtöbbet fogjuk elérni ezután mind a tanulásban, mind a munkánkban”. A brigád tagjain látszott, hogy így gondolják és elhatározták, hogy el is fogják érni kitűzött céljukat.

Ezután még elhatározták, mikor megtudták, hogy a járműlepi ifik a felajánlások teljesítésében nagyon lemaradtak, hogy versenykihívással „segítsenek” rajtuk!

Minél előbb tegyék meg!

Igy készülnek a brigád tagjai a nagyobb eredmények elérésére, így akarják jó munkájukkal a legnagyobb kitüntetéset kiérdemelni, hogy Pártunk tagjelöltjei lehessenek.

Igy készül a Muszka Imre-tanműhely két brigádja megünnepelni április 4-ét.

H. G.

Harcoljunk a Sztahánov-mozgalom kifejlődésének akadályai ellen

Rövid pár hónapja, hogy hazánkban megszülettek az első sztahánovista eredmények, megismertük a szocialista munka új hőseit, a sztahánovistákat. Mint a Szovjetunióban annakidején, nálunk is forradalmi változást indított meg ez a mozgalom a termelésben. A szocialista munkaverseny egy magasabb formájának kifejlesztése kezdődött el, amelyet a dolgozók alulról erőteljesen egyre jobban és erőteljesebben szélesítenek. Pártunk és kormányzatunk nagy erővel támogatja, segíti ezt a mozgalmat kiszélesíteni. Segíti, mert ez a mozgalom a dolgozók jólétét, biztonságát és szabadságát, a békét szolgálja.

Az első kezdeményezések a szovjet sztahánovisták útmutatása nyomán az iparban kezdődtek el és rövid idő alatt elterjedtek az összes szakmában. A kezdeményezés magával ragadta az ország dolgozóit.

magával ragadta a postásokat is

Nálunk is nem egy területen sztahánovista eredmények születtek, a mi legjobbjaink is résztvettek a Sztahánovista Kongresszuson.

Voltak és vannak szép számmal ma is olyanok, akik a szocialista munkaversenyek kialakítása idején lehetlenségek tartották a posta területén a munkaversenyt és akik ma lehetetlennek tartják a posta területén a sztahánovista mozgalom kifejlődését. Mit válaszoljunk ezeknek a maradiaknak, akik göröcsösen ragaszkodnak a régihez és akadályozói minden újnak, ami a fejlődést szolgálja?

Ami a munkaversenyeket illeti, erre már a postás dolgozók ezrei megadták a méltó választ.

Bebizonyították, hogy lehet a postán eredményes munkaversenyt kialakítani és nem kétséges, hogy rövid időn belül a Sztahánov-mozgalom területén is számosan fogják követni legjobbjainkat, kifejlik és megismosodnak nálunk is a Sztahánov-mozgalom. Ehhez a dolgozók akarata, alkotókézsége, kezdeményezése a döntő, de minden jó szándék megfűszere az aggályoskodók a maradiak semmittevésében, a bürokratákban. Ez a veszély nálunk igen nagy, sőt nyugodtan elmondhatjuk a Sztahánov-mozgalom kifejlődésének döntő akadályát.

Hogyan nyilvánul meg konkrétan az életben ez a veszély?

A felsorolható számos példa közül nézzünk meg egy-néhányat:

A Sztahánov-mozgalom alapja az újítás, a munka észszerű, helyes megszervezése. Kevés helye van a magyaf nemzetgazdaságnak, ahol annyi alkalom lenne erre, mint nálunk, ahol még tele vagyunk a „császári és királyi” jogszabályokon alapuló munkamódszerekkel. Ezért különösen fontos minden helyes újítás, kezdeményezés támogatása és bevezetése. Hogy nézett ki és hogy néz ki bizonyos mértékig még ma is nálunk?

Újítómozgalmunkat — amely az elmúlt esztendőben 6 millió forint megtakarítást eredményezett — valóság-gal lefejezte a bürokratizmus. A benyújtott

újítások 76 kézen mennek keresztül,

amíg a döntés megszületett. Ilyen módszer mellett hosszú idő eltelt, mire az újító választ kapott és ez volt a jobbik eset, mert előfordult, hogy egyáltalán nem kapott választ. A dolgozó kedve elment az újítástól. Ezen a téren már megindult a helyes kezdeményezés a szakvezetés részéről, amelynek célja az újítások elbírálásának meggyorsítása, a lebonyolítás decentralizálása. De minden határozat annyit ér, amennyit megvalósítanak belőle, — itt gyorsan, a „megszokott” intézkedésnél gyorsabban kell segíteni. Ugyancsak az újító mozgalom, a tapasztalatcsere, az elmunkásokorok fejlődését gátolta az a nehézkes, bürokratikus eljárás, amelynek eredményeként hónapokon keresztül nem kapták meg az újítókörök a kormányrendeletben biztosított anyagi támogatást.

Nézzük a bürokratizmus egy másik formáját: A debreceni igazgatóság egyik hivatalában a dolgozók átszervezték a munkát és összevontak két munkakört. Minden rendben ment eddig (2 hónapig),

amíg a biztosok meg nem jelentek

a hivatalban. Ok mindent visszaállítottak, az indokolásban hivatkoztak a régi szabályzatokra, melyek szerint az összevont munkákat külön kell elvégezni.

Hogy észszerű-e a régi elavult fenntartani és nem felülni, ez nem érdekli azokat, akikben nincs egy szemernyi felelősségérzet a nép ügyével szemben.

Ezek csak kiragadott példák, amelyek bizonyítják, hogy nálunk is igen sok tennivaló van a Sztahánov-mozgalom kialakulását gátló akadályok elhárítása terén. De mi sem esküdünk hűséget a fejlődést gátló régi, elavult rendleteknek, szokásoknak és munkamódszereknek. Bátran és határozottan lépünk fel az akadályok leküzdése közben, mert ez is, mint minden más, a fejlődésben harc kérdése. Az objektív nehézségek mögött is keressük az ellenséget, — erre figyelmeztetett bennünket Rákosi elvtárs. Ezt soha ne feledjük el, mert csak így lehet felszerni a ravaszt, mindenre elszánt ellenséget.

De lassuk meg és segítsünk mindazoknak, akik segíteni akarnak nekünk a Sztahánov-mozgalom kifejlesztésében. Minden támogatást adjunk meg az újító köröknek, a komplex brigádoknak és azoknak az értelmiségieknek, akik a munka jó szervezésével, az anyag folyamatos biztosításával megteremtik a szükséges feltételeket a munkaverseny, a Sztahánov-mozgalom kifejlődése számára.

A főnökök és vezetők,

akik legjobban látják a hivatalok szűk keresztmetszeit, tüzzenek feladatokat a komplex brigádok elé, segítsék minden erővel ezeket a területeket kifejleszteni a mozgalmat. Irányítsák és szervezzék ezt a mozgalmat elsősorban a levelek és a csomagok gyors és pontos kézbesítése, az új állomások bekapcsolása és a telefon-szoigálatás minőségének javítása területén.

Bátran tegyünk félre minden olyan rendeletet, szokást, ami ezt a mozgalmat gátolja, mert csak így szolgáljuk híven a népet és a béke ügyét.

Azok pedig, akik még mindig félnek a régihez hozzányúlni, merítsenek bátorítást és bizalmat Rákosi elvtársnak a Sztahánovista Kongresszusán elmondott beszédéből, amelyben kijelentette, bátran lépünk fel minden nehézségekkel szemben, mert ebben a harcban a Párt és a Magyar Népköztársaság kormánya teljes súlyával a Sztahánov-mozgalom harcosai mögött áll.

H. D.

Az egységes szakszervezeti tagdíjak és segélyek kérdéséhez

és segélyezési rendszert minden szakszervezetnél bevezetik. Kétségteljesen fennáll az a tény, hogy szakszervezetünk az új rendszert megelőzően a többi szakszervezettel szemben a legmagasabb segélyeket juttatta a tagjainak. Ennek a körülménynek a hátrányát a mozgalomra nézve, a Postás Dolgozó március hó 15-i számában kifejtettük. Mivel a postás dolgozók az ipari dolgozók hatalmas tömegéhez viszonyítva csekély számukkal, kirívó seplevésben részesültek, felmerült a szükség annak, hogy a bérrendszer egységesítésén túl a tagdíj, és segélyezés is minden dolgozóra vonatkozólag egységes legyen.

Az eddigi túlzott segélyezési munkánk csökkentésével egybenként is fokozottabban biztosítani kell mozgalmi tevékenységünket és feltétlenül meg kell szüntetni szakszervezetünk kapcsolatban annak még a látszatát is, hogy a szakszervezetet bárki is „biztosított intézetnek” tekintse. Ez ma már különösen időszerű, amikor Népköztársaságunk mind fokozottabban mértékben nyújt a szakszervezeteken keresztül a dolgozóknak szociális, kulturális és sporttámogatást, illetve a szociálpolitika anyagi terheit mind fokozottabban vállalja magára. Jelentős részben ez is egyik oka annak, hogy az egységes segélyrendszer szerint a segélyek összegét csökkenteni kell. Ezzel azonban szembe kell állítani azokat a juttatásokat, amelyekben a dolgozók más oldalról részesülnek.

3

Ebből a szempontból figyelembe kell vennünk a következőket: szakszervezetünk tagjai eddig az általuk havonként befizetett összegeken felül még fizetésük 1 százalékát — számvonás útján történt levonás útján — is fizették be tagdíjként, az így alakult tagdíj a fizetéseknek 3 százalékát is meghaladta. Az új tagdíjak a legacsonyabb fizetésű dolgozóknál keresetüknek 1 százalékát sem éri el, a középső kategóriákban a kereset 1,5 és 1,7 százalékát teszi ki és csak a legfelső 2 kategóriában éri el a tagdíj az

összes kereset 2 százalékát. Ehhez a tagdíjhoz semmiféle tagsági járulék már nem tartozik. Most, április hó 1-től az 1 százaléknak a levonását is beszüntetjük, tehát nem vitatható a tagdíjak összegének jelentékeny csökkentése. Kétségtelen, hogy a segélyek és különösen a temetési segélyek összegét nagyobb mértékben csökkentettük, azonban ennek ellensúlyozásaként több juttatásról is számot adhatunk.

A sorban elsőnek vegyük figyelembe az 1 százalékos levonás megszüntetését, ami a tagok részére átlagosan évi 60—70 Ft megtakarítást jelent. A közelmúltban intézkedtünk a volt kórházi hozzájárulás 1 százalékos levonásának beszüntetéséről és arról is, amelyek révén hasonló összegek maradnak a tagok birtokában. Megszüntettük az üzemi jutalékból eddig történt 3 százalékos levonást is, ami a tagok részére átlagosan évi 30—40 Ft megtakarítást jelent, összesen tehát a felsorolt tételek révén tagjainknak, illetőleg a postás dolgozóknak személyenként és évenként átlag 150—180 Ft-al kell kevesebbet fordítani a közösség céljaira. Ez azt jelenti, hogy mindenkinek havl 12—15 Ft-al kevesebbet kell ilyen célokra fordítani, mint eddig. Mindezeket felül szakszervezetünk a vonatkozó kormányrendeletre támaszkodva biztosította, hogy a dolgozók részére a munkáltató üzemi segélyezését, a kétszerezése emelje, vagyis szociális, kulturális és üdülési célokra 9,040.000 Ft-ot bocsásson rendelkezésükre, amely összeg eljuttatása céljára teljes egészében a dolgozóhoz kerül, a teljesítmény bevezetésével rendelkezésre bocsátott 14,000.00 Ft-on felül. A szűkített segélyvel kapcsolatban nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy csupán cseemőkelengye címén a dolgozókhoz évi 200.000 Ft-ot juttatunk vissza.

4

A tagokat legjobban érintő temetési segéllyel kapcsolatban említetjük meg azt, hogy szakszervezetünk a megfelelő lépéseket már is megtette, hogy a BBI által eddig biztosított 1

havi fizetésnek az összegét az OTI által fizetett magasabb temetési segéllyel egyeztetve hozassa. Ennek sikere esetén a szakszervezet által fizetett temetési segélyen kívül a budapesti tag 800 Ft-os, megyei városban lakó tag 600 Ft-os, egyéb helyen lakó tag pedig 400 Ft-os temetési segélyben részesül. A fentiekből megállapíthatjuk, hogy azok a híresztelések, amelyek szerint a tagdíjakat nem csökkentettük, vagy ellenkezőleg, emeltük volna, nem fedik a valóságot, de azok a hírek sem helytállóak, amelyeknek megfelelően a segélyeket csökkentettük ugyan, de a dolgozókról más irányban nem gondoskodtunk volna. Hisszük, hogy az ilyen híreszteléseknek kézzelfogható cáfolatát adják a fenti adatok.

Végezetül pedig nem téveszthetjük szem elől azt, hogy Pártunk irányításával hazánkban az öt éves terv révén a szocializmus alapjait rakjuk le, ezért minden irányú tevékenységünk, gondolkodásunk és megnyilatkozásunk a kialakuló új embertípus, igazságot akaró, realista szellemnek megfelelően alakuljon. Ha így nézzük a tárgyalási kérdéseket, akkor semmiféle probléma sem okozhat fértést abban az elhatározásban, amellyel mi, postások is a béke védelmezőinek táborához csatlakozva a dicsőséges Szovjetunió tapasztalatainak felhasználásával megvalósítjuk az öt éves tervünket és megelőz felépítjük a szocialista Magyarországot.

A köztehelyi postahivatal dolgozóinak 80 százaléka a Magyar-Szovjet Barátság Hónapja keretében belépett az MSZT tagjai közé.

MÜVELT NÉP

a kulturális tömegmozgalom folyóirata kulturmunkásoknak nélkülözhetetlen. A Népművelési Minisztérium kiadása.

Egyes szám ára 2 forint.

Előfizetési díj évi 20 forint.

Megjelenik minden hó elsején.

Kiadóhivatal: Budapest 62., postafiók 353. Telefon: 129—430. Csekk-számla-szám: 61.068.

1

A bérézési rendszert tekintve az ipari dolgozók valószínűleg meg először a szocialista jellegű bérézést hazánkban és az új bérézési rendszer bevezetésével a postás dolgozók tömegének is a régi kívánsága valósult meg. Nincs senki az öntudatos dolgozók között, ki a régi „gumi gerinchez” simuló státust, a maga „szamárlétrájával, pófapénzével stb.” visszakívánna. Joggal mondhatjuk, hogy nincs. Kinek volt érdeke a státus? Annak a postásnak, aki életében nem dolgozott komolyan, aki a keresztpárti és a státuszrendszer jóvoltából tisztas rangokat ért el — aki eddig is a tényleges dolgozók munkáján élcsküdött. Ez a fajta dolgozó azonban a postán már kivészben van.

De tekintettel a dolgozóink között terjengő kőszá hírekre, melyek központjában a személyi pótlék áll, nem mehetünk el simán a kérdés mellett. Tudvalevően a rendelet kimondja azt, hogy személyi pótlék illet meg minden olyan dolgozót, akit a státuszrendszerben élvezett illetményéhez viszonyítva az új besorolás következtében anyagi veszteség érte.

2

Ezt a személyi pótlékot kormányzatunk éppen azért engedélyezte, hogy egyetlen dolgozó se legyen, akit anyagi károsodás érjen az új bérézési rendszer bevezetésével. Indokolatlan és a reakció által terjesztettek azok a hírek, amelyek szerint a személyi pótlékot a besorolások után megszüntetik. Meg kell ezért nézni, hogy kik terjesztenek ilyen híreket és honnan veszik azokat. Hatalmas jelentőségű lépés, hogy az egységes tagdíjfizetés

Április 4-e megünneplésére felavatták a Főposta napközi otthonát és bölcsődéjét

Béniug ifjúság nő fel az apróságokból. — Pártunk vezette szocialista Magyarországon biztos jövő vár minden gyermekre.

A Főposta hatalmas kultúrtermében többszáz dolgozó gyűlt össze, hogy a Főpostán dolgozó anyák, gyermekei részére átvegyék a most épített, korszerűen felszerelt napközi otthonát és bölcsődét. Az ünnepséget különösen kedvessé tette, hogy a Főposta ének- és zenekara mellett gyermekszavalat és gyermek-ének is szerepelt. A felavatáson megjelent a Nagybudapesti Postás Pártszervezet képviselőjében Horváth István elvtárs, Szakszervezetünk Mészöly Géza elvtárs képviselte. Az ünnepségen résztvevő a Szaktanács kiküldötte és a sajtó tudósítói is.

Ismeretes, hogy a hároméves terv keretén belül két budapesti postás napközi otthon nyílt meg. Az öt éves beruházási terv lehetővé teszi, hogy a nyereségviszafizetésekkel napközi otthonokat, bölcsődéket és egyéb szociális intézményeket is létesítsünk.

A Főposta napközi otthona és bölcsődéje is szintén a nyereségviszafizetésből létesült, fenntartási költségeit pedig a posta, mint munkáltató, fedezi. Az otthon 60 gyermek részére tervezték s azt teljesen korszerű berendezéssel szerelték fel, modern foglalkoztatási eszközökkel és gyermekjátékokkal látták el. Vezetői szakképzett óvónők és védnők.

A Főposta napközi otthonánál újítást vezetnek be, amennyiben a gyermekek nemcsak délelőtt, hanem délután is benn maradhatnak az otthonban, ha a szülő délutáni beosztásban van. Az otthon a dolgozó anyák gyermekeinek elhelyezésére szolgál, így a gyermekek elhelyezésével az anyák nyugodt, jó munkáját biztosítjuk az öt éves terv sikeres végrehajtása érdekében, a neveléssel pedig a gyermekeket a szocialista hazá és a munka iránti szeretetre neveljük.

A Főposta napközi otthona is bizonyítja Pártunk és Rákosi elvtárs helyes vezetését.

KRITIKA-ÖNKRITIKA ÉS EGYÉNI FELELŐSSÉG

Ne féljünk feltárni a hibákat, tekintet nélkül arra, hogy egyesek megsértődnek-e vagy sem

A szocializmus építésének igen nagy gátja a bürokrácia. „Túlservezettség” valójában dezorganizál és lehetetlenné teszi az egyéni felelősség kifejtését. Ezek a körülmények, a szervezeti hiányosságok, a maradt munkamódszerek, a 30, vagy pláne 376 aláírás mögé bújó kollektív felelőtlenség, a bürokrácia csatornáin az építőmunkából elfolytatott súlyos milliók, a reakció, ellenségeink érdeke, akik ilyen körülmények között szabadon garázdálkodhatnak, esetleg még a szemünk láttára is. Vajon nem vagyunk-e mindezt felelősek?

Felelősek vagyunk!

Emlékezzünk Rákosi elvtárs szavaira, aki azt mondja: „Mindenért, ami ebben az országban politikai, gazdasági, kulturális téren történik, mi magunk vagyunk a felelősek. Minél jobban átérizzük ezt a felelősséget, minél jobban áthatja ez a felelősség-érzet mindennapos munkánkat, annál jobban tudjuk elvégezni a reánk háruló feladatokat, annál inkább meggyorsul a szocializmus építése, dolgozó népünk felvirágozása.”

Lehet-e felelősségről beszélni és a munka közben felmerült hibákat eltitkolni, elkenni? Nem lehet!

Lehet-e felelős vezető, akár szakszervezeti, akár szakmai, aki nem tárja fel a hibákat, sőt, aki megsértődik akkor, amikor mások építő kritikával akarnak segíteni munkájában? Nem lehet!

De ebben az országban nemcsak a vezetők felelősek azért, ami itt történik. Felelős minden egyes postás dolgozó is a szocializmus építéséért.

Felmerül előtünk a kérdések sora. Vajon mertünk-e bírálatot gyakorolni saját magunk és dolgozó társaink fölött? Vajon mertünk-e bírálatot gyakorolni vezetőink fölött?

Nem igen gyakoroltunk! És feltehetjük a kérdést, vajon miért nem gyakoroltunk bírálatot, ön-bírálatot?

Talán azért, mert örülünk a hibáknak? És örülünk annak, hogy a hibák akadályozzák a szocializmus építését?

Nem hinném, hogy így volna! Bár lehet, ilyen is van közöttünk. De így ellenségeink cselekszenek.

Akár ezért, akár azért nem bírálunk, a hibák elhallgatásával az ellenség érdekeit szolgáljuk!

Vajon mi ellenséget lehetünk-e a szocializmus építésének, saját magunknak, amikor tudjuk, hogy miénk az ország és magunknak építjük?

Nem lehetünk saját ellenségünk! Postás dolgozók! Törjünk át a hallgatás gátját, váljunk természetünkkel az építő kritika, önkritika. Ne féljünk feltárni a hibákat, tekintet nélkül személyekre, tekintet nélkül arra, hogy egyesek megsértődnek-e vagy sem!

Azokban vigyázzunk, nehogy sportot üzzünk a kritikából. Nehogy „beolvasás, fűrés-faragás, ledorongolás” legyen belőle, de ne legyen aljas hisztérika sem a kritikából. Az ilyen kritika az ellenség módszere. Legyen bírálatunk a hibák, a nehézségek őszinte feltárása és segítség azok kiküszöbölésére.

Ne engedjük azt sem, hogy ellenségeink a bírálat álarcát alatt romboló támadást intézzenek ellenünk, leplezzük le azokat, akik a kákán csomót, a malterben hajszalet keresnek.

De arról nem beszélnek, hogy ügy-nökeik a postára is befurakodhattak és nem segítenek azok leleplezésében, sőt! Arról sem beszélnek, mit tegyünk, hogy munkánk még jobb, még eredményesebb legyen! Sőt kritizálva támadnak — a bírálat álarcát alatt —, hogy munkánk minél nehezebbé és lassúbbá váljék. A „Postás Dolgozó” akkor lesz valóban a postás dolgozóké, ha annak megírjuk minden problémánkat, ha feltárjuk a hibákat, ha beszámolunk arról, hogy hogyan értük el termelési eredményeinket, hogy azokat hasznosíthassuk, hogy a hibákat megszüntethessük, a gátló akadályokat pedig megsemmisíthessük.

Komoly munkát ró dolgozóinkra az öt éves terv hatalmas távkábel fektetése

Hatalmas önköltségsökkentés várható az automata távgépiró központ létesítésétől

A Magyar Népköztársaság öt éves népgazdasági terve 1950. január 1-én indult a megvalósulás felé, amit Rákosi elvtárs úgy jellemzett, mint a népi demokrácia útját, az erős, virágzó, szocialista Magyarország felé.

A terv közel 51 milliárdos beruházási programjából 15% a közlekedés korszerűsítésére, új, modern technikának a bevezetésére jut, ami nélkül a szocializmus építése el sem képzelhető.

A postának szorosan lépést kell tartani az öt éves terv keretében megvalósuló hatalmas fejlődéssel és feladatokkal. Ezt szolgálja a posta öt éves tervének minden részlete.

A postaszolgálat gyorsaságának és gazdaságosságának fokozására szaporítjuk mozgópostakocsi és postaszállító gépkocsi állományunkat. Az önköltség csökkentése eredményeként, az olcsó postai tarifa az életszínvonal további emelését biztosítja.

Vezetékes távközlés terén megkezdjük 5 éves műszaki fejlesztési tervünk egyik legnagyobb szabású munkáját, az új, korszerű távkábelhálózat építését, ennek létesítése komoly munkát ró a postás dolgozókra, amennyiben

saját kezelésben végzi a távkábelhálózatot

A távkábelhálózat kiépítésének eredményeként az országnak olyan vezetékes távközlési hálózata lesz, amelynek üzembiztonságát nagymértékben függetleníttük az időjárás viszontagságaitól és a fenntartási költségeket ezzel az önköltség is lényegesen csökkenti.

A budapesti automata távbeszélő központok állomás befogadóképességét tovább fokozzuk, figyelemmel a megvalósult „Nagy-Budapest” igényeire. Ujabb vidéki városok kapnak automata telefont, hogy az életszínvonal emelkedése folytán a telefon iránt mind fokozódó igényeket ki tudjunk elégíteni.

Helyközi légvezeték hálózatunkat tovább kell építenünk, hogy a vidék iparosításával, a falu szocialista fejlődésével az ezen a téren jelentkező igényeket kielégíthessük. A „Falutelefon” terén a 3 éves tervben elért szép eredményeket és túlteljesítéseket 1950-ben is el kell érni.

Távírószolgálatunk keretében

automata távgépiró központot létesítünk

Fejlesztésünk kell a vezetékek sokszoros kihasználását lehetővé tevő vívóáramú berendezéseinket, amivel vezetékek építését és lényeges mennyiségű, nagyrészt külföldi eredetű nyersanyagot takarítunk meg.

Rádiószolgálatunk megépít 2 drb. 100 kw-os rövidhullámú adóberendezést. Ez a nagyszabású létesítmény teszi lehetővé, hogy a népi demokrácia hangja a tengeren túl is az egész világon jól hallható legyen.

Megkezdjük a távolbalatás szolgálatának bevezetésére szükséges előkészületeket.

Járműszolgálatunknak gondoskodni kell nemcsak a postai, hanem a műszaki szolgálat gyors és jó lebonyolítására.

ÁPRILIS 4...

Szabadságot! Népek milliói Rólad álmodnak;

Szabadságot! Erteid hősök vére hull, Napkeleten kibontott vörös zászlód Szabadság menedben vonul. Csak aki rab volt, korbácsot szenvedett,

Igát hordott nyakán és éhezett, Csak az tudja igazán becsülni A boldog, szabad, munkás életet!

Mi két ígát hurcoltunk századokig: Urak ígáját s idegen népekét. Népünk oh, hányszor megpróbálta Szabadságot tenni bilincsbe vert kezét! De ott állt a csendő, a börtön, a hóhér:

Legjobbjanak a halál volt a bér. A tőke hízótt, a pap imádkozott, és rabló háborúkban folyt a vér.

Végre eljöttél vörös zászlóiddal Te nagy, Te hős Szovjet Hadsereg. Népünk hálátan zárta a szívét. A nagy Sztálint, dicső vezéredet! Így hódítottál: millió szívet; Dobbanásuk Feléd hálát kiált. Megtanítottál bennünket énekelni A szabadság boldog himnuszát!

Strasser Béláné.

tására szükséges gépjárművekről, továbbá az emberi munka megkönnyítését szolgáló árokásó, gödörásó, döngölő gépekről.

Magasépítésetünknek a posta szolgálati épületeken kívül gondoskodnia kell a műszaki szolgálat részére szükséges üzemi épületekről is, ami a távkábelhálózat kapcsolatos nagyszámú erősítőállomások sürgős megépítését teszi szükségessé.

Kétségtelen, hogy ezeknek az

óriási feladatoknak megvalósítása

komoly erőfeszítéseket kíván meg a postás dolgozóktól. Mégis bizonyos annak megvalósítása, mert a terv széleskörű visszhangra talált, ezt bizonyítja a munkafelajánlások eredményei, melyek a munka termelékenység-

ének fokozásában jelentkeztek. A sztahanovista mozgalom lömegmozgalommá vált és eredményei a termelékenység korábbi színvonalával szemben széleskörű fronttörést jelentenek.

Mindezt csak fokozza április 4. történelmi jelentősége. Legnagyobb nemzeti ünnepünk ez, mert a felszabadulás olyan változásokat és győzelmeket lehetővé tett, amelyek jelentette nemzetünk és egész dolgozó népünk számára, melyekről évszázadokon keresztül csak álmodhattak.

Mi postás dolgozók megfogadjuk Rákosi elvtárs tanácsát, a feladatoknak ránk eső részét becsülettel és eredménnyel végezzük úgy, ahogy azt joggal elvárja tőlünk dolgozó népünk, a haladó világ, a hatalmas Szovjetunió és nagy vezére, a bölcs, szeretett Sztálin.

A műszaki értelmiség is bekapcsolódik a felajánlási mozgalomba

Közeledik április 4-e és mindannyian hálával, szeretettel eltelve ünnepljük felszabadulásunkat és felszabadítónkat, a hősi Szovjetuniót, nagy tanítónkat, a békétörő vezérét, Sztálin elvtársat.

Ez a gondolat nagy erővel árad szét a postás dolgozók közt és magával ragadja a műszaki értelmiségünket is. Lényegében a sztalini felajánlások jelentették azt az időpontot, amikor a postás műszaki értelmiség tagjai először mozdultak meg és most már lelkesedésük, egyik értékes felajánlást a másik után eredményezi.

AMTI terveit felülvizsgálva, a luxus-kivétel helyett célszerű, de olcsóbb építkezésre törekedve, évi 200.000 forintos megtakarítást kívánnak elérni munkájuk folyamatos végzésével.

A Központi Járműtelep értelmiségi dolgozói is igen jó felajánlással segítik a munkaversenymozgalom szélesítését. Katona László mérnök szaktárs pl. a Skoda 1101-es számú gépkocsik műszaki leírását fordítja le magyar nyelvre és teszi hozzáférhetővé fizikai dolgozó szaktársainak.

A Kábelüzem 3-as osztályának műszaki értelmiségi dolgozói harcot indít-

Susánszky főmérnök értelmiségi brigádja

A posta „legjobb mérnöke” Susánszky László, most sem marad el eddigi eredményeitől és jelentős felajánlásaival segíti dolgozó társai munkáját, hogy méltóképpen ünneplhessük április 4-ét.

A lakihegyi 30 kw-os adó

hatásfokának ellenőrzésével, az új beállítási elvű készülékkel, valamint az általa vezetett brigád felajánlásával, a diósi rövidhullámú adóberendezéshez építendő sík antenna határidőelőtti elkészítésével, nemcsak közel 10.000 forintot takarítanak meg, hanem egyben támogatják a főosztály rádióüzem-osztályának brigádját abban, hogy felajánlásukat a diósi adó április 4-e előtti megszüntetésének minden akadályát elháríthassák.

Halden Elemér szaktárs az ipari áramfogyasztás szemléltető feldolgozásával módot nyújt a tarifakorrekciókra és ezzel 14.000 forintos megtakarítással növeli a posta önköltségsökkentését.

Építész értelmiségi dolgozóink

sem maradnak le a versenyben. Ungi Tibor, az 59-es postahivatal célszerűbb elhelyezésével a hivatal fenntartási költségeit csökkentő több mint 10.000 forinttal.

A főosztály magasépítészeti tervbrigádja sem akar lemaradni és ezért az

A főosztály műszaki osztályának

egyik értelmiségi brigádja határidőelőtti dolgozza ki a nagybudapesti távbeszélő-hálózat és központok fejlesztési terveit, a tervosztály brigádja pedig folyamatos munkaként a tervfelbontás állandó vizsgálatán keresztül, a hibák elhárításával, brigádok szervezésével kívánja szolgálni a munkaversenymozgalom szélesítését.

Megállapíthatjuk, hogy a postás műszaki értelmiségi is megmozdult és bekapcsolódott a fizikai dolgozók jelentős és hatalmas felajánlásaiba, de meg kell mondanunk, hogy ez még mindig nem elég, mert nem elég széles körre terjed ki. Sok még a bürokrácia. Sok a hiányosság, a munka, az anyagellátás szervezése terén. Azonban meggyőződésünk, hogy a postás műszaki értelmiség a jövőben még fokozottabban veszi ki részét a munkából. Ehhez segíti őket Pártunk, Rákosi elvtárs, akinek bölcs tanításait a posta műszaki értelmisége is magáévá teszi s útmutatása szerint építi a szocialista Magyarországot.

K. E.

ÖRÖK HÁLA ÉS HÚSÉG A FELSZABADÍTÓ SZOVJETUNIÓ, A DICSŐ SZOVJET HADSEREG, NÉPÜNK BARÁTJA ÉS TANÍTÓJA: A NAGY SZTÁLIN IRÁNT!

Április 4-én, a januári üzemgazdasági jelentések kiértékelése fokozott munkára int bennünket

Pár nap s itt van április 4-ike, felszabadulásunk legnagyobb ünnepe. Erre a napra a postás dolgozók nagy száma munkafelajánlással készült, hogy ezzel is megjavítsa munkája termelékenységét.

Minden dolgozó sokkal tisztábban látja azonban a reáváró munkát, feladatát, ha tisztában van országos viszonylatban a posta termelékenységével, munkájával.

Az Üzemgazdasági Ertesítő részletes jelentést adott a januári üzemgazdasági jelentések kiértékeléséről. Mi ebből a legfontosabbakat az alábbiakban közöljük.

Átlagosan normán felül dolgozik mindenki

Az igazgatóságok üzemgazdasági jelentéseiből ismertetünk egyet jellemző kiértékelési adatot. A kiértékelés országos viszonylatban és csak a postahivatalokra vonatkozik.

Az egy főre eső átlagos munkaegységszám: 10.078. Ez a szám jónak mondható, hiszen a norma ezidő szerint 10.000 munkaegység. Közelebbről nézve azonban a 10.078-as átlagot, rá kell mutatni arra, hogy a 4 vidéki igazgatóságnak az egy főre eső átlaga 9452 (Szeged) és 9892 (Pécs) között mozog, a budapesti igazgatóság 10.537-es átlagával szemben. Ez azt jelenti, hogy az országos átlagot a budapesti igazgatóság javította fel. Igaz, hogy a feldolgozott összes 115.112.739 munkaegységből a budapesti igazgatóságra 77.128.032 munkaegység esik, tehát csaknem fele az egésznek. A másik felén a 4 vidéki igazgatóság osztozik az alábbi megosztás szerint:

Debrecen	26.579.204
Szeged	18.120.264
Sopron	17.327.934
Pécs	15.957.305
Összesen:	77.984.707

Kerés az egy órára eső termelékenység

Az egy óra termelékenysége, tehát az egy óra alatt feldolgozott munkaegységek átlaga 41,9 munkaegység, vagyis a %-os termelékenység 83,8 százaléka. Ezzel már nem lehetünk megelégedve, mert egy óra alatt 50 munkaegységet kellene feldolgozni. Mivel az egy főre eső munkaegység kiadja a normát, viszont a termelékenység 100% alatt van, ez azt mutatja, hogy a munkaegységek feldolgozásra sok időt fordítunk. Itt is a budapesti igazgatóság javította fel az átlagot 44,9 óra termelékenységgel. Ezzel szemben a vidéki igazgatóságok termelékenységének szélső határait: 36,9 óra (Szeged) és 41,3 óra (Pécs).

Legnagyobb az adminisztráció a budapesti és legkisebb a pécsi igazgatóságoknál

Az értékelte munkaegységekhez viszonyítva az adminisztratív munkaegységek %-os aránya: 17,26%. Általában gazdaságosnak tekinthetjük az adminisztrációt, ha az 16%-nál nem nagyobb. Ezért országos átlagban az eredmény nem kielégítő. Az eddigiekkel ellentétben a budapesti igazgatóság rontja le az országos átlagot 18,78%-os adminisztrációval. Nagy-Budapest hivatalainak 20,08. Balassagyarmat körzeti felügyelőség 16,36 és Tata körzeti felügyelőség 17,3%-os adminisztrációjának okát és a lehetőségeit keresni kell. Vonatkozik ez természetesen mindazokra a körzeti felügyelőségekre is, ahol az adminisztrációs % 16-nál nagyobb. A vidéki igazgatóságok közül a legjobb eredményt a pécsi igazgatóság mutatta fel 14,79%-kal, míg a leggyengébb eredmény 16,6%-kal a szegedi igazgatóságot terhel. Emlékezzünk meg a 3 legjobb körzeti felügyelőség eredményéről is: Szekszárd: 12,95%, Győr 13% és Sátoraljaújhely 13,5%.

A készenléti munkaegységek 27,61 százalékos országos átlagát a budapesti igazgatóság 20,6%-os átlaga segítette kedvezően kialakítani. Körzeti felügyelőségekre bontva talán 20% alattit, mint optimális értéket és 40%-on felüliek, mint a legkedvezőtlenebb eredmények képviselőit. A 20% alattiak: Zalaegerszeg 13,6%, Nagy-Budapest 14,3% és Győr 18,8%. A „40”-esek a körzeti felügyelőségek közül: Budapest I. 49,7%, Sátoraljaújhely 45,2%, Kecskemét 42,3%, Szeged 41,8%, Miskolc I. 41,8% és Baja 40,5%.

Legkevesebb a beteg a szegedi igazgatóság területén

Legtöbb a beteg a budapesti igazgatóság területén

A jelek szerint legegészségesebb vidékünk a szegedi és a pécsi igazgatóság területén. A betegség % ugyanis ennél a két igazgatóságnál a legalacsonyabb: a szegedinél 2,3%, a pécsinél 2,6%. Országos átlagban a teljesített és a betegség miatt kiesett munkaórák viszonya 3,3%. Legnagyobb a budapesti igazgatóság területén: 3,67%. Körzeti felügyelőségekként a legjobb és a legrosszabb eredményt közötti átlametek: Sopron 1,4%, Székesfehérvár 1,6%, Pécs 1,7%, Szombathely 1,9%.

Szeged és Békéscsaba 2%, Karcag 3,2%, Miskolc I. 3,3%, Dombóvár és Szekszárd 3,4%, Mátészalka 4,6%, Tata és Sátoraljaújhely 4,9%, Miskolc II. 5,2% és Pécs 9,4%. Egészen rendkívüli kiugrást mutat a pápai felügyelőség. Vajon mi az oka? A körzeti felügyelő tájékoztasson.

Tartsuk be a szabadságolási ütemtervet

A szabadság miatt kiesett munkaórák 2,9%-ot tesznek ki. Ezzel kapcsolatban felhívjuk az igazgatóságokat, körzeti felügyelőket és a hivatalvezetőket, hogy a szabadságolási ütemterv betartását kísérik különös figyelemmel. Az üzemgazdasági jelentésekben a szabadságolási ütemterv alakulását mindig jelentse.

A jövődéki bevétel és kiadás az igazgatóságok jelentései, de a szolgáltatott adatok szerint is megbízhatatlanok.

Január hónapban benyújtott újítási javaslatok darabszáma 226, elfogadott újítás 7. Ez a két szám önmagában, %-os megvilágítás nélkül is, mutatja, hogy ezen a téren még nagyon sok a tennivaló, míg a Szovjetunió újításainak aktivitását és eredményességét nem hogy elérjük, de csak hogy meg is közelítsük.

Gyakoribb üzemgazdasági szemlélet

Nem lehet szó nélkül elmenni amellett, hogy az 5 igazgatóság január hónapban összesen 7 üzemgazdasági szemlélet tartott. Csak az íróasztal melől üzemgazdálkodni, a terület üzemgazdasági munkáját irányítani, nem lehet. Tanítani kell a hivatalokat, a hivatali üzemgazdálkodást és egyben tanulni is tőlük. De ezt a keitős feladatot nem az íróasztalnál — hanem a helyszínen kell megoldani.

A kiértékelés alapos tanulmányozása arra int bennünket, hogy április 4-i felajánlásaink és az április 4-e utániak is akkor lesznek a legeredményesebbek, ha úgy dolgozunk, hogy a következő havi kiértékelések már sokkal jobb képet festenek a januári kiértékelésnél.

K. E.

HOGYAN FOGADTA BONYHÁD ÉS DOMBÓVÁR 2. A KRITIKÁT?

Rákosi elvtárs beszéde óta megváltozott az üzemek felfogása az őket ért kritika terén is. Még csak pár hónappal előbb, ha egy üzemről jót írtunk, arra az üzem azonnal reagált. De ha az üzemnek lapunk kritikája nem tetszett, akkor mélységesen hallgatott s telefonon vagy más módon adták tanújelét „a sértődöttségnek”. Ezért egészen újszerű az a két önbírálat, amivel Dombóvár és Bonyhád dolgozói mult számunkban a róluk szóló cikkre válaszoltak.

Bonyhád önkritikája:

„Postás Dolgozó, Budapest.

Engedjék meg, hogy Bonyhád „Ahol a látszat csal” rólunk szóló kritikára az alábbiakban válaszoljunk:

El kell ismernünk, hogy a cikkben felsoroltak annak olvasásakor megleptek bennünket. Ha nem olvastuk volna Rákosi elvtárs szavait a kritikáról és az önkritikáról, talán önértetünk is meg lett volna „sértve” mert a kritikát túl erősnek találtuk.

A cikk eredményeképpen a hivatal dolgozói szocialista öntudattal önkritikát gyakoroltak eddig végzett munkájuk felett.

Rájöttünk, hogy a szakszervezeti bizottság és a pártbizottság is elszakadt a dolgozóktól. Mozgalmi munkájuk aktívassá vált. A végzett munka felett nem gyakoroltunk bírálatot és önbírálatot. A Szakszervezet munkájáról sem számolt be és így a dolgozók sem gyakorolhattak kritikát a szakszervezés felé sem, mert azt csak nem lehet kritikának venni, hogy „azért men-

tek a dolgok Bonyhádon rosszul, mert a régi vezető nem törődött a hivattal.”

A cikk hatására máris megindult a munka

A falujáság-szerkesztés megindulása az első állomás.

Az osztályösszevonással kapcsolatos kiszolgálási nehézséget polcok beállításával megvalósítottuk.

A távbeszélő központban rendet teremtettünk és az időközben végzett nagytakarítás eredményeképpen ma már tisztaság és rend jellemzi a bonyhádi hivatalt.

Kézbesítőink visszautasítják a lealázó borralalót

Kézbesítőink sem maradnak el az ország többi öntudatos kézbesítői mellett és határozatot hoztak, hogy visszautasítják a civakodás okát előidéző, lealázó borralalót. Megfogadták, hogy nem éri őket többé olyan szégyen, hogy a szakmaközi bizottságnak kelljen a szolgálati beosztásokat kijelölni.

Megszerveztük a munkaversenyeket, most már nemcsak papíron, hanem a valóságban is. Az ideológiai továbbképzés mellett megindult a szakmai továbbképzés is. A hivatal dolgozóinak összefogása, munkaszeretete megszünteti a hibákat és Bonyhád a jó hivatalok színvonalára emeli. Már jó úton halad, hivatalunk ezen az úton, ahol különösen segít bennünket új női hivatalvezetőnk, aki most került hozzánk és lelkes munkával és szeretettel dolgozik velünk együtt. Így reméljük, hogy helyes szervezéssel, Pártunk segítségével Bonyhád régi jó hírnevét ismét visszaszerzi. Egyelőre csak ennyit, mert minden szónál ékebben beszél a tett.”

Bonyhád dolgozói helyesen fogtak a hibák kijavításához. Ebben segíteni fogja őket Pártunk és Szakszervezetünk úgy, hogy április 4-ére Bonyhád valóban már jó hivatal lehet.

Dombóvár 2 dolgozóinak kritikája

„Kedves Elvtársak! A Postás Dolgozó igen jó hivatalnak írta le Dombóvár 2-öt. Mi erre nem számítottunk. Hiszen mi csak kötelességünket teljesítjük öntudatos, szocialista társadalmat építő dolgozók módjára. De a cikk elolvasása után mégis büszkeség tölt el mindannyiunkat, örülünk a jól végzett munka dícséretének.

Természetesen egy pillanattal sem gondoltunk arra, hogy most a termelésben megállunk ezen a ponton. Felszabadulásunk nagy ünnepét, április 4-ét még jobb, továbbra is sejtmentes munkával akarjuk megünnepelni. Ezért takarékoskodik versenyindult brigádjaink között, április 4-re pedig ünnepi díszbe öltöztük hivatalunk. Eredményeink nyilvános elismerése arra int bennünket, hogy még fokozottabb mértékben lássunk hozzá öt éves tervünkben előirányzott magasabb termelékenység eléréséhez s reméljük, hogy akkor már az ország egyik legjobb postahivatala leszünk.

Dombóvár 2 üzemi dolgozó.

A jövőben Szakszervezetünk rendszeresen foglalkozik egy-egy terület két postahivatalával.

Március 30-tól április 10-ig lesz nyitva az Országos Mezőgazdasági Kiállítás

Vidékről félárú utazási kedvezménnyel lehet megtekinteni

A tavaszi meleg csak egy-két napja köszöntött még be a szeles, hideg tél után, de Budapest máris a tavaszi Országos Mezőgazdasági Kiállítás és Tenyészállatvásárra készül.

A vásár ezidén 12 napig lesz nyitva, március 30-tól április 10-ig, — tehát a húsvéti ünnepek alatt is megtekinthető a kiállítás. A vidéki közönség félárú utazási kedvezményt kap.

A vásárt 30 hold területen rendezik meg. A beépített terület egyharmaddal múlja felül a tavalyit. Egész sor autóbussz és villamos fog gondoskodni az óriási látogatás teroszerű lebonyolításáról.

A mostani kiállítás lényegesen különbözik az eddigi szokásos tavaszi mezőgazdasági kiállításoktól. Eddig a vásár teljesen kereskedelmi jellegű volt, amire nagybirtokosok és kulákok hajtották fel a maguk állatait, hogy azzal ott kereskedjenek. A mostani kiállítás a földbirtokosokat és kulákokat száműzte a kiállításról s a kiállítási anyag teljesen a dolgozó parasztság által elért eredményeket tükrözi.

A kiállítás nagy tanulsága és bizonyítéka lesz, hogy hazánkban a mezőgazdaság szocialista építése nagy sikerrel halad s az eredmények bizonyítják, hogy dolgozó parasztságunk megértette Pártunk útmutatását s világosan, most már eredményekben, látja a feléledés, a boldogulási egyetlen sikeres útját, a nagyüzemi termelésre.

A kiállításon a főbejáratnál szemben lesz a Termelőszövetkezeti csoportok és a SZÖVOSZ kiállítása, amelyhez rögtön kapcsolódik a mezőgazdasági gépipar és újító anvagának kiállítása. Eddig a gépipar mindig önállóan szerepelt hasonló kiállításokon, a mostani kiállítás már azt mutatja, hogy a mezőgazdaság és a gépipar szerves egészet képeznek s fejlődésük kölcsönösen segítik egymást.

Látható majd egy működésben lévő gépalom, valamint a mezőgazdasági tudományos központ laboratóriumának helyszíni talajvizsgálatai. Külön rész foglalkozik majd a faluvillamosítás problémájával s igen látogatottnak ígérkezik majd a tisztelői duzzasztómű kicsinyített

A kiállítás egy falusi minta háza

másának a bemutatása. A folyómeder mellett látjuk majd a legkorszerűbb öntözőműveket.

A vásárra 570 szarvasmarhát, 270 lovat, 540 sertést, 400 juhot, 600 baromfit és egyéb apróállatot, valamint 350 kutyát állítanak ki.

Erdekessége lesz a vásárnak azoknak a csikóknak és borjaknak a bemutatása, amelyek már mesterséges megtermékenyítésből származnak. A kiállítás közönségét mozi, bábszínház, lovasmutatványok, hajtóversenyek, kutyabemutatók szórakoztatják majd. A MASZOVLET pedig kedvezményes sétarepülést rendez.

A kiállításra lapunkban még visszatérünk. De felhívjuk budapesti és vidéki üzemünk figyelmét, hogy a dolgozó parasztság és szocialista ipar első kiállítására kollektív látogatásokat szervezenek meg.

Támogassák a postás dolgozók a dolgozó parasztságot a tavaszi munkák elvégzésében

Komoly, nagy jelentősége van a tavaszi munkának, mert a jól sikerült vetés a jó termés záloga és az idejében végzett munka biztosítja a termés sikerét. Mezőgazdaságunk termését csak úgy tudjuk emelni, ha dolgozó parasztságunk jó munkát végez és idejében vet az összes szántókon.

Mezőgazdaságunk termelését emelni kell egyrészt azért, mert ezzel emelkedik a dolgozó parasztság életszínvonala, másrészt, mert csak így tudjuk az ipari nyersanyag szükségletet és az ipari munkásság egyre növekvő élelmi szükségleteit kielégíteni.

Legtöbb helyen ismertették a tervet, felbontották egyénekre, munkacsoportokra és alkalmazzák az egyéni bérezést. Így minden dolgozó látja feladatait és érdekeltté válik a termelés emelésében.

A brigád vagy munkacsoport, ha tervét 1—20 százalékkal túlteljesíti, a többtermelés egyharmad részét pénzben kapja meg és a tagok között a végzett munka arányában szétosztja.

A dolgozó parasztság látja a tavaszi munkák rendkívül nagy jelentőségét, tudja, hogy a munka jó elvégzésével lehetővé teszi a mezőgazdasági terméseredmények jelentékeny növelését. Világos minden dolgozó paraszt előtt, hogy ezzel elsősorban saját életszínvonalát emeli, úgy az állami gazdaságokban, mint a termelőszövetkezetekben és falvakban. Látja azt, hogy feladataink teljesítéséhez, a terméseredmények eléréséhez a Magyar Dolgozók Pártja,

a kormány és az ipari munkásság minden segítségét megad.

Lelekíti az a tudat, hogy a termelés emelésével hozzájárul az ipari és mezőgazdasági termelés közötti összhang megteremtéséhez és ezzel 5 éves tervünk teljesítéséhez. A mezőgazdasági termelés emelkedése elősegíti országunk építését és azt, hogy hazánk szilárd bástya legyen a békeért folyó harcban.

A Párt falusi népnevelői és a DÉFOSZ dűlőfelelősei minden lehetőséget felhasználnak és tudatosítják a vetés jelentőségét tervgazdaságunk és a terméseredmény szempontjából való fontosságát. A vidéki postás dolgozók is mutassanak rá ennek jelentőségére a dolgozó parasztság között.

A Párt falujárói is bekapcsolódnak a munkába. Rámutatnak a dolgozó parasztság előtt arra, hogy az ipari munkásság az 5 éves terv első évének teljesítését vállalja és ipari dolgozóink nagy része már hónapokkal előre van a terv teljesítésében. Megvilágítjuk, hogy az ipari munkásság eredményes munkája nyomán több traktor, műtrágya, villany és egyéb fogyasztási cikk jut a falu dolgozóinak. Ezzel a segítséggel a falu dolgozó parasztsága növelni tudja terméseredményét, mellyel a saját életszínvonalát emeli, egyben elősegíti az ipari munkásságot abban, hogy még több gépet, ruhát, cipőt, fogyasztási cikkeket és egyéb anyagokat tudjon adni a falu dolgozóinak.

MAJUS 20-IG LEHET FELLEB-EZÉSSEL ÉLNI A SEREL-MES BESOROLÁSOK ELLEN

A Közlekedés és Postaügyi miniszternek 52/950. M. T. sz. rendelete alapján hozott besorolási határozata ellen felszólalásnak van helye. A munkavállaló felszólalását közvetlenül szolgálati főnökénél, a miniszterhez címelve a rendelet alapján történő második havi illetményfolyósítást követő 20 napon belül nyújthatja be 2 példányban. A szolgálati főnök a felszólalást saját és a szakszervezet véleményével ellátva a miniszterhez terjeszti fel.

Ez jelenleg úgy értelmezendő, hogy a besorolás kifüggesztése időpontjától, május 20-ig bezárólag a sérelmes besorolás ellen fellebbezéssel élhetünk.

Kik utasítják vissza a lealázó borraivalót?

Cegléd, Pécs, Szeged, Kaposvár, Szarvas, Püspökladány, Hajdúböszörmény, Gyoma és Abaujszántó kézbesítői elfogadták a dombóváriak kihívását s a napi sajtón keresztül mondanak le a borraivalóiról.

Képünk az öntudatos ceglédi kézbesítőket ábrázolja, amint a borraivaló visszautasítását határozzák el.

HIREK...

Abaujszántó. Jól sikerült fagygyűlést tartott a kerületi csoport. A gyűlésre még az 50 km-re fekvő hivatalokból is bejöttek, hogy meghallgassák a vezetőség beszámolóját.

A balassagyarmati postahivatal és a Szikra könyvtár a Magyar-Szovjet Barátság Hónapja keretében a városháza nagytermében nagyszerű könyv- és bélyegkiállítást rendezett, melynek sikere nagyban hozzájárult a szovjet-magyar barátság elmélyítéséhez.

Szeged a Magyar-Szovjet Barátság Hónapja keretében nagyszerű kultúrelőadást rendezett a szentesi kultúrcsoport vendégszerelésével. A nézők színvonalas kultúrműsorban gyönyörködhettek. A hibátlan előadás a kultúrgárda szorgalmas munkájának köszönhető.

A komádi posta dolgozói közösen elvállalták a posta tulajdonát képező 600 névsgöngyölös telek megművelését. Ennek jóvedelmét dekorációra, kultúrcélra akarják felhasználni.

A szombathelyi postások üzemi labdarúgó és tekecsapata a kultúrcsoporttal együtt március 5-én Veszprémbe látogatott, hogy a két csoport között még tavaly kifejlődött sportbarátságot tovább mélyítse, s a két kultúrcsoport kultúrszerekeit bonnyoljon le. A tekemérközés döntetlenül végződött, a labdarúgómérkőzést a veszprémi csapat nyerte meg 2:1 arányban. Az este megtartott közös kultúresten azonban a pálmát a szombathelyi csoport vitte el.

65.000 Ft értékű könyvjuttatás új postaiüzemi könyvtáraknak. Ennek keretében 6 budapesti nagyüzemünkben 1000-1000 kötetes üzemi könyvtárat létesítettünk. Az üzemek kiválasztásánál elsősorban azok az üzemek jöttek számításba és kaptak könyvtárat, ahol a szaktársak nagyszámúban vették igénybe könyvtárunkat.

A 6 budapesti üzemi könyvtáron kívül kiegészítettünk 6 meglévő vidéki könyvtárat, 17 új vidéki könyvtárunknak pedig az alapját vetettük meg. Több mint száz könyvet kaptak a budafoki szanatóriumban fekvő szaktársak. A postás napköztiotthont és nőotthont ugyancsak elláttuk új könyvekkel, mintegy 10.000 könyvet osztottunk szét 65.000 forint értékben.

Külföldi hírek

Ausztria.

Az egész világsajtó jelentést adott az urfahri bator postatisztviselőkről, akik a revolverrel támadó postarablót félholtáérték, még mielőtt a rendőrség kezébe került.

(Nálunk nem hallani postarablásról. A mi állampolgáraink becsületes munkát végeznek és keresetükhöz juthatnak. Vád ez az imperializmus ellen, amely munkanélküliségbe, s ezen keresztül rablásba taszítja az embereket.)

India.

Az egyik svájci gépgyár az indiai Mysore-ben kb. 9 millió angol font költséggel a világ legnagyobb szerszámgépgyárát szándékozik felépíteni.

(S vajon hány millió angol fontot akar kisajtolni a szerencsétlen indiai dolgozókból?)

Anglia.

A szakszervezet főtitkára a televízió túlzott fejlesztése ellen beszélt, mivel Angliában a televízió még sok éven át deficitet üzemel, ennek ellenére a kormány továbbfejleszti, míg a távbeszélő részére szükséges hitelek lecsökkentette.

(Nálunk az ötéves tervben egymásután automaták központokat kapnak a vidéki városok s automata interközpontok is épülnek.)

Olaszország.

A modenai vérfürdőt minden olasz postásdolgozó is a maga tragédiájának tartja. Az olasz nép szégyene az egész világ előtt, hogy a jogaiért békésen tüntetők ellen fegyvert használtak. Az olasz postásdolgozók a következő táviratot intézték a modenai munkáskamarához:

„A szervezett olasz postások megvetéssel tiltakoznak a modenai munkások ellen elkövetett szörnyű gyilkosság ellen, akik meg akarták védeni a szabadságot és a munkajogot. Testvéreink szolidaritásunk jeléül 50.000 lírát küldünk.”

A modenai munkáskamara meleghangú szavakkal köszönte meg a postásdolgozók együttérzését.

Franciaország.

A postások országos főtitkára összehasonlítást tesz a magyar fiatal postások és a francia fiatal postások között. Megállapítja, hogy míg a magyar postásfiatalok munkával harcolnak a békéért, addig nekik harcolni kell a burzsoá kormány szennyes terve ellen.

Majd így folytatja: „Választottunk! Sohasem leszünk bünrészesek épp oly kevéssé Indokínáért, mint az atlanti háborúért a tőkétől megszabadított testvéreink ellen.”

Egyesülünk a vietnami háború ellen és az ellen a háború ellen, amelyet a tőkés előkészítenek. A fiatal tengerészekkel és kikötőmunkásokkal egy csatasorban harcolunk mi fiatal postások, segítve őket a cselekvésben és az igazságban és az igazságos és tartós békéért való egyetértésben.”

Svájci.

1949. tavaszán a berni rádió vezetője és a nő alkalmazottak hangját ki próbálta abból a célból, hogy bevezessék a tudakozó szolgálatot. A megfelelő hangúkat beszédtechnikailag kiképezték s 1950. február 1-én szolgálatba állították.

A postás dolgozók lapja keserűen állapítja meg, hogy a közfogyasztási kenyér ára kg-ként 4 rakkal emelkedett, — nem éppen a sokgyermekesek öröme.

(Nálunk épp a napokban szállították le újra egész sor élelmészeti cikk árát.)

70 levél

a szahonyi veszetőnek

Kedves Szaktársak!

Nagy meglepetéssel láttam, hogy a lap 15-16. számában az Önökhöz írt levelem majdnem szöveg nélkül volt közölve. Ez sajnos egy kis félreértésre is okot adott, mert én csak egy példányt ajánlottam fel a szerkesztőségi szaktársaknak megtekintésre a jelzett kimutatásból. A hivatalvezető szaktársak azonban úgy értelmezték ezt, hogy mindenki nekünk küldök aki kér. Nagyon sajnálom, de ez lehetetlen, mert kb. 70 levelet kaptam az ország minden részéből. A kimutatás elkészítése igen nagy munka, képtelen vagyok ennyit megrajzolni. 10 darabot készítettem, hogy elküldjem hivatalokhoz, másolják le és küldjék tovább 5-6 hivatalhoz. Időközben úgy értesültem, hogy a munkaegység teljesítés értékelésének módja megváltozik, így a kimutatást annak megfelelően át kell alakítanom. Kérem a lapban közölni, hogy addig türelmet kérek, s ha végleges formát tudok elküldeni. — Beküldtem egy példányt az Üzemgazdasági Értesítőnek is, megvárom a véleményét, — de nem szeretném, ha a hivatalvezető szaktársak azt hinnék, hogy ígéretemnek nem akarok eleget tenni.

Szaktársi üdvözléssel:

Gille Lajosné, hiv. vez.

Panasz a számvevőségre

Szaktársaim kívánságára egy szociális vonatkozású problémát közlök. A posta központi számvevőségétől február 16-án érkezett egy névsor, a múlt évi tüzelőeszer akcióban résztvevőkről. Az ügyiratban az volt jelezve, hogy egyidejűleg a végleges leszámolás alkalmával a posta dolgozóinak visszajáró összeget részünkre utalványon feladták. Az összeg azonban kétheti várakozás után sem érkezett meg a hivatalból. Erre írásban megreklámláltuk, nem felelték rá semmit. Március 6-án, a főnök szaktárs felhívta a központi számvevőséget, hogy mi van a pénzzel? Erre azt válaszolták, hogy elfelejtették feladni. De most azonnal küldik.

A pénz azóta sem érkezett meg, most a „Postás Dolgozó”-hoz fordultunk, hogy derítsen fényt, mi akadály van annak, hogy pénzünket megkapjuk?

Mezőtúri dolgozók.

HOGYAN TÁMOGATJÁK A MUNKÁSKÁDEREKET A DEBRECENI POSTAIGAZGATÓSÁGON?

1950. jan. 1-én Juhász Irma aliszti szaktársnő a sajozszeptéri postahivatalnál kézbesítői munkakörből tisztviselői munkakörbe tették a debreceni postaigazgatóság rendelkezése alapján.

Juhász Irma kérelmét a miskolci körzeti felügyelőség és szakszervezeti ker. titkárság támogatta, még 1949. okt. 24-én. Ebben az időben a hivatalban létszámlány volt és örömmel kellett volna venni, hogy aliszti munkakörből kéri valaki az átminősítést.

A több mint 2 hónap utáni intézke-

dés arra mutat, hogy az igazgatóságon nem nagyon támogatták a kérést és csak nehezen, többhónapos aktarkogatás után intézkedtek.

Juhász Irma szaktársnő az elmúlt két hónap alatt a felvételnél munkáját kifogástalanul el tudta végezni.

1950. március 2-án a debreceni igazgatóság úgy intézkedett, hogy nevezett szaktársnő márc. 8-án vegye át régi beosztását, vagyis menjen vissza kézbesítőnek.

Felvetődik a kérdés, hogy a debreceni igazgatóságon nem olvassák

de a szakszervezeti változást nem tudom és nem is akarom megszokni.

Ez a változás abban áll, hogy a postamesteri alkalmazottak a területi csoporthoz való beosztásuk folytán le vannak szaktávká a szakszervezet mozgalmi életéről, különösen a termelés területén. En pl. a békéscsabai területhez tartozom 9 postamesterséggel együtt kb. 30 aktív dolgozóval és 100 fő nyugdíjas szaktársal. A közlekedés nehézségei miatt taggyűléseket ritkán tartunk.

Egy ilyen gyűlésen mindig a nyugdíjas szaktársak vannak többségben jelen és ez természetesen azt hozza magával, hogy csak az ő problémáikat próbáljuk bogozgatni, amelyeknek nincs sok közük a termeléshez, a szocializmus építéséhez.

Rákosi Mátyás elvtárs felhívta a figyelmünket, hogy mindenért, ami ebben az országban történik, politikai, kulturális és gazdasági síkon, mi is felelősek vagyunk. Mi kishivatali dolgozók átérizzük ezt a felelősséget és szeretnénk minél jobban elvégezni a ránk háruló feladatokat. Amikor nagy hivatalokban egymás között folyik a tapasztalatcsere, rendszeres termelési értéke-

ző szaktársnőknek könnyen el is lehet érni azt a nagy teljesítményt. Ezt azonban kis- és közép-postahivatalokban nehéz elérni, bármennyire is sejtmentesen végezzük munkánkat.

Ezért kérem én és a többi szaktársnőim, hogy hogyan válhat valaki munkánkövé egy kisebb hivatalban? Nagyon helyes, amikor a Postás Dolgozó foglalkozik az egyes hivatalokban (pl. Csongrád, Bonyhád) előforduló hibákkal részletesen, mert mindezekből megláthatjuk mi is a nálunk is megmutatókozó hasonlóságokat, vagyis okulunk, tanulunk belőle.

Hivatalunkban most alakult meg április 4-ére 3 brigád. A helyi csoportunkhoz tartozó 18 községben is elindult a mozgalom. Ott páros versenyzők alakultak ki. Reméljük, április 4-ére, felszabadulásunk nagy ünnepeire mi is kitűnik jó munkánkkal.

Porkoláb Ilona, Nyírbátor.

Mind a szervezési, mind az oktatási osztályunk foglalkozik a probléma megoldásával s remélhetőleg a kérdést mindkét rész felé eredményesen sikerül megoldani.

Szentes február havi legjobb távbeszélő kezelője Tóth Sándorné, legjobb kézbesítője Sáfár Antal, legjobb járatkésője Szentáskzy Mihály, legjobb külterületi kézbesítője Takács Sándor, s legjobb kezelője Kiss István szaktárs.

Miskolci levelező.

A műszaki hivatal késedelmessége hátráltatja a munkát Mezőtúron

Multkori levelemben jelzett munkamódszerátadásomat alább leírom. Mikor a szaktársaim munkalapjaiba bejegyzett adatok alapján állítottam össze a hivatal munkaegységkimutatását, eddig, illetve múlt év decembereig csak a munkaegységkimutatás egyes folyószámain szereplő darabszámot egyeztettem. Ilyen munkával azonban mindig volt eltérésem a munkalapok szorzatainak összege és a munkaegységkimutatás összege között, mivel tévedni emberi dolog és a beszorásokba becsüszott itt-ott hiba, melynek megkeresése nem kis dolog, — mint azt már azok a szaktársak, akik ezzel foglalkoznak, bizonyára tudják.

December óta most már úgy csinálom, hogy a munkalapokon szereplő darabszámok mellett, mindig az azok szorzatát is egyeztetem a munkaegység megfelelő rovatszámán feltüntetett szorzattal és így az egyeztetésnél már eltérésem nincs.

Szeretném még felhívni a figyelmet a szolnoki műszaki hivatalra. A mezőtúri hivatal ötéves tervünkben vállalta, hogy a távbeszélő előfizetők számát 5 százalékkal fogja emelni. A hivatal személyezte mindent meg is tesz a távbeszélő propagálására s ez a propaganda eredményre is vezet.

Van azonban egy akadály, ugyanis a felterjesztett távbeszélő intézkedéseket a szolnoki műszaki hivatal nagyon késedelmesen intézi el. Itt konkrét példák is előjöhettek. X. Y. távbeszélő előfizető belépési kérvényét és intézkedési lapját folyó évi február 4-én küldték el a szolnoki műszaki hivatalnak. A távbeszélő állomás be-

kapcsolásának elrendelése, illetve engedélyezése ennek ellenére mind a mai napig nem érkezett be a hivatalhoz. Ehhez hasonló eset van még pontosan öt, mely bekapcsolások szintén nem foganatosíthatók, mivel ezeknek sem jött vissza a bekapcsolás elrendelő lapja.

Ezek a körülmények jelentős jövőbeli kiesést jelentenek a magyar postának, ugyanakkor bennünket, — mezőtúri postásokat, — hátráltat ötéves tervünk sikeres véghezvitelében. Mi már felvettük a közvetlen kapcsolatot a szolnoki műszaki hivattal, ahol azonban kitérő választ kaptunk.

Szeretném a Postás Dolgozó útján ezekre a dolgokra a szolnoki postaműszaki hivatal figyelmét felhívni.

Győrbíró László, Mezőtúr.

Végetért a téli üdülés, folytatódik a tavaszival

Új 45 férőhelyes üdülő Zircen

Az elmúlt tél volt az első, amikor a téli üdülést szervezett formában bonyolították le. Így érthető, hogy sokak részére szokatlan volt mindaddig, amíg a szakértők meg nem ismerkedtek a téli üdülés új elméjével. A téli üdülésről visszatérve, dolgozóink magukkal hozták Zircnek és Mátraházának kéthetes felejthetetlen szép emlékeit, élményeit s felkeltették a dolgozók érdeklődését, hogy a téli üdülés éppen olyan értékes és jó, mint a többi évszak üdülése. Így érthető, hogy elmosódott a régi „nyaralás” szó hagyománya, hogy „üdülni csak nyáron lehet” s kiderült, hogy a téli üdülés is jeler egy nyári üdüléssel. Sőt sokak előtt még élménydúsabb a röplázás és a téli szórakozás.

A téli üdülést során 424 postás dolgozó ismerekedett meg Zircen, Mátraházán és ezeken keresztül a téli kedvezményes üdüléssel.

Elmunkásaink, a posta legjobb dolgozói közül díjtalan üdülésben (díjtalan vasúti jegy is) 94-en részesültek. Megismerték a „Galyatetőt”, az ország legszebb üdülőjének egyikét, ahol a Szaktanács a dolgozók részére biztosította mindazt, amit azelőtt Horthyék Magyarországon csak a gazdagok élvezhettek. Dolgozóink számtalan levélben mondanak köszönetet a téli üdüléstartásért. Sas János

ób. táv. munkás pl. ezt írja Zircről: „A bőséges és jó ellátás és mindaz a soha nem remélt lehetőség, amelyet az üdülő nyújtott, a munka és a munkás megbecsülését jelentette számomra, amit köszönök Pártunknak, köszönök egész dolgozó népünknek.”

Kutas László elmunkás szakértő Galyatetőről a többiek közt ezt írja: „Örülök annak, hogy jó munkám jutalmazásaként üdülhettem, ez a csodálatos üdülés erőt fog adni a még jobb, még eredményesebb munkáimhoz.”

A téli üdülésnek vége. Szépségeit felváltják a tavaszi üdülés örömei, a kirándulások, sportolási lehetőségek, a zöldelő erdők, a megújuló természet.

A tavaszi üdüléssel is szabadságolási tervek alapján történik, kijavítva azokat a hibákat, amelyek egyenlőre üzemben és hivatalban a szabadságolások biztosításának kérdésében előfordultak, valamint melyek a vidéki üdüléstartás szervező munkáját gátolják. Üdülőink férőhelyei szűknek bizonyultak, ezért a közeljövőben zirci üdülőink közelében, az erdős hegyoldalon, egy új, 45 férőhelyes üdülőt bocsát Szakszervezetünk postás dolgozóink rendelkezésére, megvalósítva ezzel Pártunk útmutatását: hogy „a dolgozók üdülését mindig nagyobb arányokban kell megvalósítani”.

P. D.

HELYES – NEM HELYES

A Postás Dolgozó mult számában jelent meg az első ilyen című cikk, amely után most Szeged I. és Kecskemét I. Sz. B-jének kiemelkedésével foglalkoztunk.

Helyes Szeged I-ben:

1. hogy a dolgozókat a Párt segítségével a bizalmi aktivitást, 167 egyéni versenyzőből 122-nek van április 4-i felajánlása. A verseny kampányjellege eltűnőben van, mert a dolgozók év végéig tették meg felajánlásaikat. A hivatalvezetőnek is egyéni versenyszerződése van.
2. hogy Szeged I. dolgozói a központi kultúrscsoportban működnek és így átűtő erőt képviselnek ezen a fronton is.
3. jó szervező munkával a dolgozók 90 sz. aláírása jelentkezett az MHK-ra.
4. hogy a szemináriumokon a Párt útmutatása alapján minőségi oktatásra veszik az irányt. Az eddigi 4 szeminárium helyett minőségi és tömegszeminárium lesz.

Helyes Kecskeméten:

5. hogy a szemináriumok között versenyt szerveznek és hogy a hallgatóság száma állandósítani tudták.
6. hogy a kultúrfelelős tudatában van hibáinak és a hiányszakokat egy hónapon belül pótolni fogja.
7. Mindkét helyen helyes, hogy jól kiépített szociálpolitikai bizottság működik.
8. Helyes mindkét Sz. B.-nél, hogy a propagandamunkát jellemző dekorációra és fallásúagra nagy gondot fordít a propagandista.

Az OTI írja:

A Postás Dolgozó 1950. II. 13-i számában „Mit csináljunk, ha betegek vagyunk” című cikk jelent meg. E cikk megállapítása szerint gyakori a panasz, hogy az új orvosi körzetekben kijelölt OTI orvosok a postás betegek-től is betegápolást követelnek.

Az Intézet az új rendszer életbelépe után, már annakidején tudomást szerzett arról, hogy egyes körzeti kezelőorvosok — annak ellenére, hogy a követendő eljárásra a szükséges utasítást megkapták — helytelen gyakorlatot folytattak. Az Intézet már akkor megtette a szükséges intézkedéseket, hogy a kezelőorvosok az utasítást tartásák be.

Az Intézet a cikk megjelenése után megtette az intézkedéseket, hogy a hasonló tárgyú panaszokat teljesen kiküszöbölje.

OTI Igazgatási főosztály.

Kovács Lajos. Kisújszállás: Levélét visszahozta a posta.

O. L. Debrecen: Verse szép. Sajnos lapunkban kevés hely van versek közlésére.

R. F. karnagy. Budapest: Cikkekkel valószínűleg a következő számunkban foglalkozunk.

Ceglédi dolgozók: Tapasztalatainkat a ceglédi munkáról következő számunkban közöljük.

Kovács János, Szolnok: Levélben fogunk válaszolni.

2. sz. Sz. B. bizalmi csoport. Bp. postai: Levélükben foglaltakkal egyetértünk, azt tartalmilag lapunk első oldalán közöljük.

Orosházi levelező: Következő számunkban közöljük.

Miklós István, Fehérvármát: Levélben válaszolunk.

Levelezőinknek: Kérjük a leveleket lehetőleg géppel írni, ritka sorközzel és csak a papír egyik oldaláról.

SAKK

MEGFEJTÉSEK:

2. sz. feladvány: 1. Bg7! Kf8. 2. Bh7! Kg8. 3. g7 és nyer.

3. sz. feladvány: 1. Kb1! (1. Kc3? a3! után döntetlen).

1. —, a3. 2. b3! Ke5. 3. Ka2 stb és nyer.

4. sz. feladvány: 1. Kg4! (1. Kf3? Kb4. 2. Ke4 Kc4 vagy

2. Ke3 Kc5 csak remis). 1. — Kb4.

2. Kf5 Kc4. 3. Ke4! nyer.

5. sz. feladvány: 1. Fh5! Kf5. 2. Kg7 h6. 3. Kf6 Kh4. 4. Kg6 matt.

LÉTRAVERSENYONK

elérkezett az első díjkiosztáshoz. A maximális 18, pontot egyedül Csillag Gyula műszaki ellenőr (P. Rádió Stúdió, erősítő) szaktársunk érte el. Második dr. Horváth Dezső tanácsos (Szombathely), aki 16 ponttal egyedül áll a második helyen. Négy szaktársunknak egyenlően 14 pontja van. Közülük sorsolás döntött el, melyikük kapja a harmadik díjat, ezúttal Pap Elemér műszaki ellenőr (Helyközi és József táv. hiv.) volt a nyertes.

Az értékes könyvdíjakat eljuttatjuk a nyertesekhez, akik pontjaikat elvesztik és újból elindulhatnak a létra megmászására.

Többi fejtejtők pontszáma a következő:

14 pontos: Kántás Pál, Budapest 62. mozgóposta, Varga Sándor, I. o. t., Szombathely 1., Halász Gábor főmérnök, Szeged 1.

12 pontos: Major István, Tárnok, Rádióállomás.

10 pontos: Friedmann Mária nyug. főell., Debrecen, dr. Mallinger József nyug. igazgató, Senor Miklós nyug. főellenőr, Szekesfehérvár.

8 pontos: Schardtner Agoston, Átvi technika.

6 pontos: Tóth Lajos, Káspert, Kotsis Béla számell., P. Közp. Számv., Komáromi István postamester, Rum, Vigh Ferenc tiszt, Hódmezővásárhely 1., Kalmár Dénes, Csery Géza nyug. II. o. főellenőr, Botta János I. o. sz. alt., Békéscsaba.

4 pontos: Salamon János II. o. alt., Békéscsaba, Nagykanizsai Postás Sakkcsapat.

2 pontos: Léber Géza m. s.-ell., Posta igazgatóság, Rátz Elemér felügyelő, Sopron 1.

Szakkérdésekben és rejtvenyrovatok (illetve érdeklődésekre rovatvezetőnk szívesen ad felvilágosítást).

Tipary Lajos

Táncolj velünk

Felhívás a szakszervezeti és üzemi táncscsoportokhoz

A dolgozók részéről mind erőteljesebben merül fel az a kívánság, hogy a néptánc ne csak színpadi produkció legyen, hanem foglalja el helyét minden napi szórakozásaink között is.

Olyan egyszerű vidám táncokat kell kifejlesztelnünk a népi táncok alapján, amelyeket egy-egy mulatság alkalmával mindenki könnyen elsajátíthat és szívesen is táncol.

A „Táncolj velünk” mozgalom célja, hogy ilyen könnyű táncokat kiválasszon és minél szélesebb körben elterjesszen. A cél az, hogy ezeket az új táncokat a táncmozgalom eddigi tapasztalatai alapján maguk a csoportok hozzák létre és fejlesszék ki. Ezért a Szakszervezeti Tanács Kultúrscsoportja és a Magyar Táncszövetség

pályázatra hív fel minden szakszervezeti és üzemi táncscsoportot, készítsenek egyszerű táncokat, próbálják ki ösztöveleteiken, mulatságaikon.

A legjobban bevált táncokat leírva küldjék be a Magyar Táncszövetségbe, (Zoltán-u. 14.) amely továbbítja azokat a „Táncolj velünk” mozgalom bíráló-bizottságához.

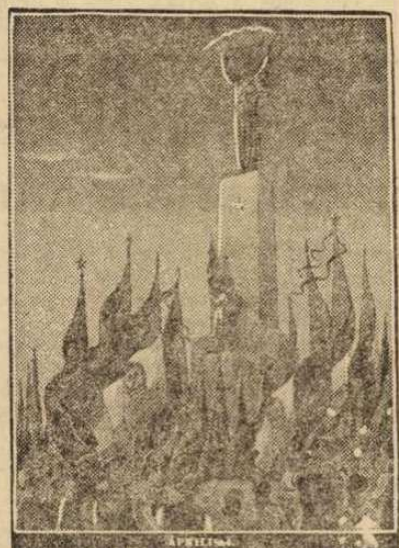
A pályázat beküldésének határideje: 1950. április 15.

A legjobb táncokat lekölzi a „Táncoló nép” és könyvben kiadják. A győztes csoport ezenfelül pénz-, illetve könyvjutalommal részesül.

A Szakszervezeti Tanács Kultúrscsoportja felhívja a szakszervezeti és üzemi táncscsoportokat, hogy munkájuk egyik súlypontja legyen a „Táncolj velünk” mozgalomba való aktív bekapcsolódás.

ÁPRILIS 4

HAZÁNK FELSZABADULÁSÁNAK ÜNNEPE

című művész kiemelkedő képes album tartalma híven tükrözi felszabadulásunk óriási jelentőségét és népi demokráciánk 5 év alatt elért hatalmas eredményeit.

Népünk nagy vezérének Rákosi Mátyás elvtársnak szavait olvashatjuk az album első oldalán.

„A hálás magyar nemzet soha nem felejt el, hogy szörnyű elesettségében a fasiszta barbárok kiverése után a Szovjetunió és a nagy Szatán segítő keze állított talpra.”

Hatalmas eredményeink a szocialista építés lelkes, harcos lendülete, amely egész dolgozó népünket áthatja, méltóképpen fejeződik ki az albumban és így állít emléket annak, akinek mindezt köszönhetjük: a felszabadító nagy Szovjetuniónak.

A megjelent képes album 32 oldal. Ara: 2.— Ft.

Kapható: MDP PARTSZERVEZETEKBN.

Kiadja: WDP KÖZPONTI VEZETŐSÉG, AGITÁCIÓS OSZTÁLY.

Eddigi eredményeink és hibáink a Munkára, Harcra Kész-mozgalomban

Női kézilabda csapatunk, mely a Drasche ellen 6:1 (4:1) arányban győzött.

Több mint egy hónapja folyik az MHK-mozgalom 2. évére a jelentkezés s mindössze néhány nap van még hátra a március 31-i nevezési zárlatig. A nevezések körüli eredményes és jó munka, valamint hibái is az eddigiek alapján már megállapíthatók.

A postás dolgozók körében az MHK sportmozgalom mind népszerűbbé válik. Ez az eredmény elsősorban annak köszönhető, hogy a sportfelelősök és sportaktívák általában jó felvilágosító munkát végeztek. A postás üzemek között e téren kimagaslóan az Anyagszertár, Jármutelep, Újpest 1. posta, postatiszti és távírótisztító tanfolyam hallgatói. Vidéken: Sopron, Szombathely, Debrecen és Szeged.

A kezdeti eredményeket azonban sok helyen ellanyhulás követte. Ennek legfőbb oka, hogy sportfelelősöknek egyes helyeken tervszerűtlenül, kampányszerűen végeztek a munkát. Nem volt sportfelelősöknek munkaterve. Ezért fontos, hogy az elkövetkező időben az edzéseket pontosan és előre kidolgozott ütemtervszerűen hajtsák végre.

Hiányszakaink közé tartozik még, hogy mechanikusan végzik egyes MHK-felelősök munkájukat és nem építenek ki még mindig aktívahálózatot.

A Postás Sport hírei

Üzemi sportunk eredményei:

SZENTESEN megrendezett asztalitenisz bajnokságon Szentes város egyéni bajnokságát Kecskés (postás) nyerte. Második lett Mészáros (postás). A párosversenyben a Kecskés—Szabó postás páros 2. lett.

NAGYKANIZSÁN a postás sakkcsapat szép eredményt ért el. Nagykanizsa város bajnokságát veretlenül nyerte. A postás asztali tenisz csapat a rendőrség csapata ellen 13:0, a Törvényszék csapata ellen 13:5 arányban győzött.

BUDAPESTEN megindultak az üzemi röplabda mérkőzések. Benczur-utca 41. sz. alatt kifogástalan állapotban lévő röplabda-pályákon bonyolodnak le a mérkőzések. A küzdelemre 20 férfi és 4 női csapat nevezett. Az első forduló 18-án, szombaton volt. Helyenként igen szép, nivós küzdelem lehetett látni. A közeljövőben elkészül a helyszínen az öltöző, korszerűen felszerelve, ami lehetővé teszi azt, hogy a postás minőségi röplabda-szakszta-ly edzéseit, valamint mérkőzéseit is ezeken a pályákon bonyolítsa le.

Minőségi sport

A postás labdarúgó csapat az elmúlt két héten 3 mérkőzést játszott. A Győrben lejátszott Győri Vasas elleni mérkőzés nagy küzdelem után 1:1 arányban döntetlenül végződött, ami Győrben igen szép eredmény. Március 15-én a Debreceni Lokomotív ellen 4:1 arányban győzött a postás csapat. A postás csapat lendületes támadásokat vezetett és már az első félidőben 3 gólt lőtt. A második félidőben a postás csapat pompás heluceserés támadásokkal hozta zavarba a debreceni védőket. A csapat legjobb játékosa Villányi volt, kitűnt még a balfedezet Kovács és a szemű es Övári. 19-én az EDOSZ csapatától 3:0 arányú vereséget szenvedett csapatunk. A mérkőzést a csatársorok közötti különbség döntötte el. A postásnak jól játszott a közvetlen védelem.

Többi postás csapatok eredményei: Szegedi Postás — Hódmezővásárhely 2:1 (1:1), NB III-as mérkőzés. A Postások az első félidőben kitűnően játszottak, míg a második félidőben a hazai csapat hatalmas iramot diktált amit azonban nem bírt végig.

Ezért gyenge az eredmény a Budapest 62 postán, ahol a 880 dolgozóból csak 85 jelentkezett és a Lágymányos távbeszélő hivatalban, ahol egyetlen jelentkező sincs.

Itt természetesen a legfontosabb nevelési módszer, az egyéni agitáció, nem érvényesült és így a dolgozók nem látják tisztán az MHK sportmozgalom feltárással javítani akarunk a munkajelentőségét. A hibák felismerésével és kán, hogy a jelentkezési zárátg rendelkezésre álló időt sportfelelősünk jól használják fel.

Üzemi Szakszervezeti Bizottságok!

Felhívjuk az ü. b. figyelmét, hogy az MHK nevezési időszak a befejezéshez közeledik, ezért ellenőrizték a kitöltött és aláírt nevezési ívek azonnali továbbítását, Budapestén a kerületi sportfelügyelőkhez, vidéken a próbázató bizottságokhoz. A nevezési ívek beküldésének határideje április 1.

Az edzések eredményes lebonyolítása érdekében tegye lehetővé az ü. b. az eredménylapok mielőbbi szétosztását az MHK mozgalomba benevezett dolgozók között.

Szakszervezetek Országos Tanácsa

Debrecen: Debreceni Postás—EDOSZ Hajdunánás 5:0 (2:0).

Isaszeg: Isaszegi Postás—Váci DTK 2:0 (1:0).

Rákoscscaba: Rákoscscabai Postás—Aszódi 1:0 (0:0).

Sopron: Soproni Postás—Gyárváros 2:1 (1:0).

Birkózás

Postás—Budapesti Lokomotív 4:3. Törékvés—Postás 4:3.

Kosárlabda

Szegedi Postás—Szekesfehérvár 49:42 (21:20).

A szegedi lányok izgalmas mérkőzésen kitűnő játékkal, megérdemelten hozták el a 2 pontot a „szekesfehérvári oroszlanbarlangból”.

Asztalitenisz NB. I.

Kaposvári DSK—Postás 13:9.

Vívás

A soproni Postás 2. helyen végzett a csapatversenyben. A kerületi csapatbajnokság küzdelmeinek legnagyobb megépetése a soproni postás kitűnő szereplése.

Felhívás

A Postás Szakszervezet Római-parti vízi-sporttelepét ismét a dolgozók rendelkezésére bocsátja. Ezzel is a dolgozók felhívását és üdülését kívánja szolgálni. Ma már nem a kiválságos osztályok dolyfős mulatozásaitól hangos a Dunapart, hanem a dolgozók egészséges, derült jókedvétől. Április 1-én nyílik meg a vízitelep.

POSTÁS DOLGOZÓ

Kiadja a Magyar Postások Országos Szabad Szakszervezete.

Felölös kiadó: MESZÖLY GÉZA.

Felölös szerkesztő: BASTA REZSŐ.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI., Benczur-u. 27.

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én. Telefon: 424-967.

Szakszervezet tagoknak díjtalan. Nyomatott a Szikra Lapnyomda NV körforgógópein.

Felölös nyomdavezető: POVARNY JENŐ

POSTÁS DOLGOZÓ

III. ÉVFOLYAM, 7. SZÁM.

A POSTÁS SZAKSZERVEZET LAPJA

1950 április 15.

A POSTA, TÁVIRÓ, TÁVBESZÉLŐ ÉS RÁDIO DOLGOZÓK SZAKSZERVEZETI NEMZETKÖZI SZÖVETSÉGÉNEK felhívása a világ postás dolgozóihoz

Posta-, táviró-, távbeszélő- és rádiószolgálatban dolgozó férfiak, nők és ifjúság! Május 1-e 60 év óta minden évben a dolgozó emberek világnépe.

Az első ünnepek az amerikai munkások sztrájkjai voltak a 8 órás munkanapért. A 8 órás munkanap bevezetése érdekében megfogalmazott követeléseiket az amerikai vállalkozókhoz intézték. A francia munkások májusi ünnepségeiken felhívták a kormányt, adjon ki törvényt a 8 órás munkanapról. Az európai munkáslapokban a felhívásnak óriási visszhangja támadt. Az 1889-i Nemzetközi Szocialista Kongresszuson egyhangúlag elfogadták a francia dolgozóknak azt a javaslatát, hogy

május 1-én valamennyi ország dolgozó, nemzetközi tüntetéseken hívják fel kormányukat a 8 órás munkanap és a hatékony munkavédelem törvénybeiktatására.

A munkások fardhatatlan harca, a minden év május 1-én erősödő milliós felvonulások megerősítették a munkások nemzetközi összefogását, osztály-öntudatuk mind tömörödött és a

Világ proletárjai egyesüljétek! Jelszó lett a májusi ünnepség mozgató ereje.

A szörnyű második rablóháború után, a világ munkásai még szorosabban fűzték az összefogás köteleit a világ valamennyi dolgozója között, fajra, országra, nemzetre és vallásra való tekintet nélkül. Közös harcban álltak a fasiszta elnyomók ellen, most

biztosítani akarják a világon a békét és a demokráciát.

A dolgozók nemzetközi együttműködése, amely legfontosabb előfeltétele a nagy célok elérésének, a Szakszervezeti Világszövetség megalkotásában jutott kifejezésre, amely harcol a háború és okai ellen, a tartós békeért, a szociális és gazdasági haladásért és valamennyi nép szabadságáért és demokratikus jogainak gyakorlásáért.

A SZOVIETUNIOBAN MEGVALÓSULT A SZOCIALIZMUS. A népi demokráciákban a dolgozók megszüntették az imperialisták és kizsákmányolók hatalmát és a szocializmus megvalósítása felé haladnak.

Ezekben az országokban megvalósultak a Szakszervezeti Világszövetség követelései.

Az imperialisták félnek az új társadalmi rend e példától. Új háborút akarnak, amely megsemmisíti a dolgozók demokratikus jogait és szabadságát, ketté akarják szakítani a világ dolgozóinak erős szervezetét, a Szakszervezeti Világszövetséget. Az imperialisták tudják, hogy a munkások egysége megsemmisíti az új háború előkészítésére irányuló galád terveket. Ezért a háborús uszítók elkeseredett harcot folytatnak a munkásmozgalmi egysége ellen.

A KADTAK ARULOK, akik az amerikai imperialisták megbízásából megkísérelték az erős Szakszervezeti Világszövetség szétbontását. Új „Internacionálé”-t hívtak életre, a londonit, amelyet a munkások

sárga internacionálénak neveznek. Ennek jellemzője a sztrájk-törés, irányja népeellenes, szovjetellenes és kommunistaellenes.

A munkásáruló Green, Deakin, Tewson, Brown és Jouhaux Londonban az úgynevezett alapító konferencián oly gátlás nélküli dicsőítő beszédet tartottak Washington agresszív politikája mellett, hogy ezzel világosan elárulták, kik a megbízók. Nyíltan kibújt a szög a zsákból egy má-

sik áruló, James Carey egyik beszéde folyamán. Az amerikai sajtó a Szakszervezeti Világszövetség elleni becstelen harca miatt különösen dicséri őt, aki ezt mondotta egyik beszéde-ben:

„Az elmúlt háborúban együttműködünk a kommunistákkal, hogy a fasisz-mus ellen harcoljunk. Egy új háború-ban a fasisztákkal szövetségre megyünk, hogy a kommunistákat győzzük le.”

Ezzel lehull a lepel a sárga inter-nacionálé vezetőinek terveiről: harc a haladás ellen, szövetség a fasisz-mussal.

Amerikában szakszervezeteket zár-nak ki a CIO-ból, mert nem támogat-ják vagy nem ismerik el az Egyesült Államok politikáját, tudniillik a Mar-shall-tervet és az atlanti paktumot, vagyis az imperialisták háborús elő-készületeit.

A vád alá helyezett szakszerveze-tek közé tartozik Észak-Amerika posta, táviró, távbeszélő és rádió dolgozóinak szakszervezete is.

Postás Dolgozók!

A postahivatalokban a táviró- és távbeszélő munkahelyeken és a rádió-állomásokon sok milliónyi dolgozó lak a béke és a haladás szolgálatában. Munkátokat és erőitök a hirtovábbib-nak, tehát békés munkának szent-eltek. Az egész világon a kultúra termékeit és eredményeit terjesztitek. Szerepetök a béke megerősítése terén éppen úgy körül fogja a világot, mint egész munkátok.

Az imperializmus arra törekszik, hogy munkátokat és a távbeszélő be-rendezéseket hatása alá vonja. Ezzel új világháborút akar előkészíteni, amelynek célja a békés népek elpusztí-tása. A támadás előkészítése a Szovjetunió ellen irányul, amely há-sies harcával kivívta a fasiszmus meg-semmisítését.

Posta-, táviró-, távbeszélő- és rá-dió-dolgozók a kapitalista orszá-gokban és szerte a világon!

Ne engedjétek, hogy munkátokkal és munkaeszközökkel a háborús uszítók galád terveit érdekében vissza-éljenek! Alljatok a hőiesen küzdő osz-tálytestvéreitek, a tengerészek és a kikötőmunkások mellé, akik nem en-gedik meg a hadieszközök szállítását! Támogassátok osztálytestvéreiteket, a fém munkásokat, akik megtagadják a hadianyagok gyártását!

1950 május 1-ének a nemzetközi összefogás napjának kell lennie alábbi követeléseink érdekében:

A posta- és távbeszélő berendeze-sékek háborús célok érdekében törté-nő visszaélése ellen! A Marshall-terv és az atlanti paktum okozta nyomor megszüntetéséért! Legyen vége az életfenntartási költségek emelésének! Legyen vége a munkanélküliségnek!

Ne adjunk anyagi eszközöket a gyarmati és félgymati orszá-gokban élő testvéreink elleni háború céljaira! Harcoljunk a munkaerő vé-delméért! A bérek vásárlóerejének nö-veléséért! Egyenlő munkáért egyenlő bért! A demokratikus szabadság és a szakszervezeti jogok védelméért!

Világ posta-, táviró-, távbeszélő- és rádió-szolgálatainak dolgozóit!

Amint az állatok létesített össze-köttetések körül fogják a világot, úgy alkossátok meg a nemzetközi ösz-szefogás köteleit az egész világ körül.

Faji és nemzetiségi, vallási különbsé-gnek nem választanak el egymástól bennünket, de egyesít a béke akarásá-l! Áldozzatok le a munkásegység árulói-t, a szétforgácsolókat és sárga interna-cionáléjukat! Halljátok meg a Szak-

Bérezésünk néhány kérdése...

Bérlőnk és szolgálati viszonyunkat szabályozó új kormányrendelet életbe-lépése, megvalósítása nagy feladatok elé állította a szakszervezetet, de nem kis mértékben a szakszervezetet is. Új, eddig még a postán soha nem járt utakon kellett előmozdítani. Régi, simult státuszrendszerünk helyét forradalmi változásokon keresztül kell megőrizni az új bérezés kereteivel, azokkal a szabályozókkal és szervezeti intézkedésekkel, amelyek a kormányrendeletben lefektetett elveket a gyakorlatban megvalósítják. Az intézkedések egész sora szükséges ahhoz, hogy a rendelet szellemének megfelelően az előírt mértékben minél következetesebben érvényes-süljön az elv, mely szerint a bérezés arányát az elévült munka mennyi-sége és minősége határozza meg. Bár nálunk ez az elv teljes egészében még nem valósul meg, mert hiszen a szol-gálati idő figyelembevételével történik az alapbéri besorolás, mert a személyi pótlék még bizonyos mértékig a régi státuszrendszer irányába befolyásolja, tojja el ezt az új rendszert. Ez azonban már csak az új, a fejlődésben lévő státuszrendszernek a régiól maradt csökevénye, amely mértékét és arányát tekintve már nem nyomja rá bélyegét a mi új. — Jelleget tekintve, — szocia-lista bérezési rendszerünk.

A problémák, megoldandó kérdések egész sora merül fel az új bérezés ki-alakítása során és sokszor bizony nem könnyű feladatok ezeknek a nehézségeknek a leküzdése. Nem kismértékben gá-tolja e nehézségek megoldását a ta-pasztalatlan, bürokratizmus, a régi-hez való ragaszkodásnak legkülönfé-lebb megnyilvánulásai a határozatlan-ság,

ami azt bizonyítja, hogy nem volt a szakszervezet kellően felkészülve ezeknek a feladatoknak a megoldá-sára. A határozatlanság és kése-delmeskedés a Közl. Min. munka-ügyi osztálya részéről is fennállt, ami kihatott a Postaosztály mun-kájára.

A következménye ezeknek a hibák-nak a lassú kibontakozás, a feladatok összerolódása és az, hogy nem tudtuk a dolgozókat kellő módon és időben tájékoztatni.

De itt mindjárt rá kell mutatni, hogy ezen a téren mi a Szakszer-vezet központja és az általunk irányított mozgalmi szerveknek is sokkal mozgékonyabbnak kellett volna lenniük. Nem volt elég szor-os a kapcsolatunk az üzemekkel, a bizalmiakkal és a bizalmiakon ke-resztül a dolgozókkal.

Ezt a részt nem egy esetben ügyesen kihasználta az ellenség és hamis „magyarozatokkal” igyekezett nyugta-lanságot kelteni dolgozóink körében.

Tanulság ez a jövőre nézve. Látjuk, hogy ezen a téren sincs légűres tér, ahol mi nem vagyunk, ott az ellenség van. A mi feladatunk, hogy a Párt ve-zetésével kisoroljuk az ellenséget a postás dolgozók sorából, hogy lele-pjezzük és lehetetlenné tegyük a jó munkát akadályozó zavarkeltést, a romboló propagandát.

Nézzünk meg ezután néhány olyan kérdést, ami úgy érezzük, sokak előtt még nem elég világos.

A munkaköri besorolások megtörtén-tek. Az itt mutatkozó hibák részben az üzemben történt helytelen besorolá-sból, részben abból adódnak, hogy a posta területén lévő összes munkaágazatok nem lehettek fel a nomenklatúrán s így az egyes területen dolgozókat a valódi munkájuktól eltérő kategóriába sorolták. Vannak bizonyos hibák a munkakörök fontosságai súlyozásánál is.

Valamennyi hiba javítható. A javít-ás módja: írásban benyújtani a panaszokat a területi (igazgatósági) Egyeztető Bizottságokhoz, ahol ezekben a kérdésekben döntenek, vagy egyes esetekben döntésre fel-terjesztik a Központi Egyeztető Bizottsághoz.

szervezeti Világszövetség felhívását a munkások közös harcára, a munkásk egységéért, az imperialista há-borús gyújtogatót és bűnös terveit ellen.

A VILÁG DOLGOZÓI minden or-szágból békét akarnak s jobb és szabadabb életet.

A munkaidő rendezése terén is elég nagy a bizonytalanság. A postai szol-gálat ideje igen változatos, nem olyan egyszerű mint a gyárakban, üzemek-ben. Ebből adódik, hogy sokan nem tudják elképzelni a rendeletben lefektet-ett elvek megvalósítását ezen a téren. Pedig ha bátran hozzájárulunk ehhez a kérdéshez, ha nem abból indulunk ki, hogy pl. nálunk már 50 éve „C”-szolgálat van és ennek örökre így is kell lenni, hanem a postaszolgálatot a dolgozók érdekeinek legmegelőzőbb megoldást válasszuk ki, akkor ez a kérdés is megoldható.

A vezetők úgy szervezzék meg a munkát, hogy a forgalom mozgása-hoz, a munkák elvégzésére legal-kamasabb időhöz gazdijon a mun-kaidő, illetve a munkaerőelosztás.

A havi 210, 240, stb. óraszám az egy-keret, amely a tényleges és a készen-léti idő figyelembevételével állapítandó meg. Ez változhat a nem folyamatos szolgálatot teljesítő üzemeknél annak megjelölés, hogy hány munkanap van a hónapban.

De állandó ez a keret abból a szempontból, hogy túlórákat csak az ezen felül elrendelt munkáért lehet kifizetni.

Helyes, ha ezekkel a kérdésekkel a szakszervezeti funkcionáriusok, a bizal-miak állandóan és alaposan foglalko-znak.

A teljesítménybérezés bevezetése az új fizetési rendszerünk egyik legnagyobb eredménye.

A rendelet kimondja: „mindenütt, ahol a teljesítmény mérhető”, be kell vezetni a teljesítménybérezést. A továbbiakban pedig azt, hogy a teljesítménybér alapja a teljes fizetés, (havidíjakonál tehát az alap és a munkaköri bér összege).

Első pillanatra a kérdés igen egyse-zűnek látszik, nálunk a muszak számos területén és a forgalomnál is mérhető a munka, sőt mérték is hiszen ez volt az üzemi jutalék alapja ezeken a terü-leteken. De nézzük csak meg jobban ezt a kérdést.

Vajon az üzemi jutalék-rendszerünk teljesítménybér-rendszer volt-e? Nem az volt. Ez a régi „pofapénz”-rendszer-ből lett összetétele. Nem vette figye-lembe kellően az egyéni teljesítményt, különösen nem a teljesítés díjazásá-nak alapját tekintve. Ha pl. egy dol-gozó, — akinek a havi fizetése 500 Ft volt, plusz 100 Ft üzemit kapott, — 100 százalékos (a norma) teljesítés esetén, — ha a munkaversenyben 200 százalékos értelt, 100 Ft-t kapott az elért 100 szá-zalékos teljesítésért, tehát összesen 500, plusz 200 Ft-t. Így nézett ki a mi „tel-jesítmény bérezésünk”. — az alap, amire fizették a teljesítést az üzemi jutalék volt, ami a fizetés cca. 20 szá-zalékát tette ki. Ilyen körülmények kö-zött igazán nem nagyon számított, hogy a 10-15 évvel ezelőtti megállapított be-csúlt „normák”, munkaegység szor-zószámok lázák-e, vagy szorcsák.

Most gyökeresen megváltozott a hely-zet. Az új rendszer szerint az előbb pé-ldáknál felhozott dolgozó, akinek ma 600 Ft a fizetése, 200 százalékos tel-jesítés esetén nem 700 Ft-ot kapna, mint a múltban, hanem, — mivel a teljesí-tés alapja az egész (100 százalékos) bér, — 1200 Ft-ot, ilyen alapon bérüket kifizetni csak úgy lehet, ha a kifizet-ti bér mögött megfelelő mennyiségű ter-melés, illetve munka áll. Tehát csak olyan m. e. szorzószámokat, normákat lehet jóváhagyni, amelyek ebből a szempontból megállják a helyüket.

De hallgassuk meg, mit mond er-ről a kérdésről Pártunk központi lapja, a Szabad Nép:

„A termelés és termelői-erősség hatá-lmas emelkedését ugyanakkor többhe-lyütt a kifizetett bérek még hatalma-sabb arányú emelkedése kíséri. A ki-bontakozó munkaversennyel nem egy-szer a még nagyobb ütemben gyara-podó bérek versenyre jár együtt. Még hozzá olyan befizetések is, melyek mögött nem megdolgozott munka, ha-nem lazasság, nemfőrdömség, vagy éppen az előírások kijátszása húzódik meg. Sok üzemben egyszerűen visszafel-számítják a munkafolyamatot: abból indulnak ki, hogy a végzett munka le-gyább 150-200 százalékkal legyen el-számítható, mert különben a norma „túlcsúszos”.

Eljen 1950 május 1-e, a munkások akcióegységének napja! A békeért, demokráciáért és a haladásért!

Május 1-ét legméltóbban úgy ün-nepelhetjük mi magyar postás dolgozók, ha állandóan emeljük ter-melői-erősségünket, fokozzuk az ön-

S ez nem elszigetelt jelenség. Hamis népszerűségvágy miatt nem egy-szer engednek az ilyen törekvéseknek szakszervezeti funkcionáriusaink, sőt uszályába kerülnek itt-ott vállalatve-zetők és párttitkáraink is. Nem értik meg, hogy a becsületes és nehéz mun-kát végző öntudatos dolgozók óriási többsége számára visszaesés ez, mert jól tudják, hogy első orban őket, s a nép államát károsítják meg azok, akik nem teljes értékű munkával jutnak ma-gasabb keresetű. Anyagpocskolás, a minőség lerontása és elszámolási ma-nipulációk egyaránt kicsorajítják a mun-ka éles fogycorát, — olyan időben, amikor a legfőbb harc a munka frontján folyik! A munka becsület és dicsőség dolga, de a hamis százalék lopott dí-csőséget, szőgyent jelent! Vállalatve-zetőknek, szakszervezeti funkcionári-usainknak és pártszervezetünknek szembe kell fordulnia e téren minden ingado-zással és lazasággal. Meg kell védeniük a több és jobb munkát adó, teljes ere-jével dolgozó munkásoktól az érde-keik.

Az életszínvonal emelkedése a szo-cialista termelés állandó törvénye. Az épülő magyar szocializmus egyik leg-öntőbb vívmánya, amit eddig is elér-tünk ezen a téren. Továbbra is csak a minőségre és takarékoságra is figyel-jünk a munkával — és nem csalafintasá-gal! megoldott silányabb teljesítménnyel kell emelni népünk jólétét.”

A mi számunkra különösen aktuá-lisak és utat kell, hogy mutassanak ezek a sorok.

Ezek a jelenségek, e hírek már régen teljesítménybérben dolgozó üzemektől arra figyelmeztetnek bennünket, hogy éberen őrködjünk és már az indulá-snál küszöböljük ki a hibákat. Bizonyo-sak vagyunk benne, hogy az öntuda-tos postás dolgozók többsége nem ha-mis százalékkal akar lopott dícsőséget szerezni, hogy nem csalafintasággal megtoldott silányabb teljesítménnyel akarja emelni népünk jólétét.

Bizonyosak vagyunk benne, hogy a Párt, a Szakszervezet és a szak-vezetés funkcionáriusai határozot-tan kiállnak a becsületesen, teljes erejével dolgozó öntudatos dolgozók érdekeinek megvédésére.

Es végül, lehet-e a postán mecha-nikus alkalmazni azt a tételt, „tel-jesítménybérezés bevezetendő mindenütt, ahol a teljesítmény mérhető”? Nem, ezt a dolgozók érdekében nem lehet. A postán a forgalomnál különösen nemcsak a dolgozókól függ, hogy mennyit teljesít. Ez pedig egy lényeges szempont, mert az a teljesítménybér-ben dolgozó szaktárs, akinek a tel-jesítménye nem éri el a 80 százalékos-t, az nem a 100 százalékos bért (nor-mát) kapja, hanem csak a 80 száza-léknak megfelelő összeget. Ez az ösz-szeg pedig a időbérnél 10 százalékkal kevesebb. Ezért az ilyen körülmények között dolgozókat csak időbérrel lehet besorolni. Ez nem zárja ki azt, hogy a forgalom növekedése vagy a munkák helyes átszervezése esetén, akkor, ha az átlagos teljesítmény a 90 százalé-kot eléri, ne lehetne teljesítménybér-be átsorolni. Amíg azonban ez nem kö-vetkezik be, amíg a dolgozó 90 száza-lék alatt teljesít, megérdemlik a teljesítménybérbe való besorolását.

A fenti szempontokat figyelembe véve, valamint azokat a területeket le-tekintve, ahol a teljesítmény nem mér-hető, szükségesnek látszik egy olyan megoldás kidolgozása, amelyik az idő-bérben dolgozó szaktársakat is anya-gilag érdekeltté teszi, ösztönzi a több és jobb munka végzésére. Ez az a feladat, amelynek a teljesítménybér-zés bevezetése után való helyes meg-oldása a postás dolgozók egy széles táborát lendítheti még eredményesebb, még jobb munkára.

H. D.

Április 4 kiindulópont szocialista versenymozgalmunk továbbfejlesztésében

5 év telt azóta, hogy a dicső szovjet hadsereg hazánkban is megsemmisítette a fasiszta hordákat és a nyilas csatlósait kisértette a magyar földről. Dolgozó népünk felszabadult a politikai, gazdasági és kulturális elnyomás alól és szerte az országban, eddig soha nem látott és tapasztalt lelkesedéssel készült a történelmi évforduló megünneplésére. Az ünnepelés legkülönbözőbb formái között az április 4-i munkafelajánlási mozgalom, mint a legméltóbb kifejezője a dolgozó népünk hálájának, hatalmas mértékben bontakozott ki a magyar dolgozó népgyaráiban, bányáiban és a mezőgazdasági szektor területén is új, eddig nem ismert teljesítmények születtek. Az egyéni versenymozgalomból kifejlődött Sztahánov-mozgalom kiszélesedett és a felajánlási mozgalomban a sztahánovista eredmények dolgozóink széles rétegei között születtek meg.

Megismosodott és kibontakozott a 200—300-as mozgalom egyéni és üzemi viszonylata egyaránt. A felajánlási teljesítése után dolgozóink ezrei tesznek felajánlásokat az április 4-i felajánlási mozgalom eredményeinek megszilárdítására, az eredmények túl szárnyalására,

dolgozóink ezrei fogadják meg, hogy május 1 tiszteletére ezeket az eredményeket fokozzák, kiszélesítik és állandósítják.

A felajánlások között megtaláljuk versenymozgalmunk kiszélesítését, a Sztahánov-mozgalom tömegmozgalommá tételét célzó, a párosversenymozgalom fejlesztésére irányuló törekvéseket.

Pártunk vezetésével a magyar munkásosztály és ezen keresztül az egész dolgozó nép, köztük a postás dolgozók is, komoly termelési eredményekről számolhatnak be, az április 4-i felajánlási mozgalomról. Büszkén mondhatjuk, hogy az április 4-i felajánlási mozgalomban elértük, sőt egyes területeken

túl is szárnyaltuk a sztálini felajánlási mozgalom eredményeit.

A sztálini felajánlási mozgalomban résztvevő 9629 dolgozó mint egyéni versenyző, 255 brigád, 2518 brigádtag. Az április 4-i felajánlási mozgalomban már több, mint 12 ezer egyéni versenyző, 575 brigád, 3940 brigádtaggal vett részt. Míg a sztálini felajánlási mozgalom idejében munkamódszerátadási mozgalmunk még alig tudott számottevő eredményt felmutatni, addig az április 4-i felajánlási mozgalomban már 395 munkamódszerátadó és több munkamódszerátadó brigád végez a munka jobb termelékenységét célzó szakmai oktató munkát.

Nem egy hivatalunknál és üzemenknél voltak munkaterületek, ahol dolgozóink nem találták meg a munkaversenymozgalomba való bekapcsolódás konkrét lehetőségét. Helyesen oldották meg a kérdést üzemeink dolgozói,

amikor kutató brigádokat alakítottak,

amelyeknek feladatuk a versenyek lehetőségeinek felkutatását, a tervek felbontását, az eredmények kiértékelését tűzték ki.

Mintegy 35 kutatóbrigád támogatva dolgozóink kezdeményezését, az április 4-i felajánlási mozgalommal kapcsolatban. Budapesten dolgozóink mintegy 70 százaléka tett különbséget, a teljesítmény növelését, a minőségi munka megjavítását, a terveik túlteljesítését célzó felajánlást. De vidéken is a felajánlók száma elérte össz-dolgozóinknak mintegy 60 százalékát. Itt kell megemlíteni, hogy a kis hivatalaink dolgozóinak tömeges bekapcsolódása a versenymozgalomba, a felajánlási mozgalom keretein belül bontakozott ki először és ez egyik igen jelentős eredménye a felajánlási mozgalomnak.

Külön kell megemlíteni a vidéki kis hivatalok nödlő dolgozóinak kezdeményezéseit, akik ugyanis fel-

ismerve a szakma legjobbjait dolgozóinak címéért folvó verseny jelentőségét, versenyre hívták ki a szakma legjobb dolgozóit és sztahánovistáinkat.

A sztálini felajánlási mozgalomban még kritikával kellett élnünk nödlő dolgozóink felé. De az április 4-i felajánlási mozgalom kiértékelése alapján, már március közepén megállapíthatjuk, hogy nödlő dolgozóink 69,8 százaléka csatlakozott a felajánlási mozgalomhoz, megértve Pártunk Központi Vezetőségének határozatát, a nőkre háruló feladatok végrehajtását, a szocializmus építése, a béke megvédése érdekében.

Ifjúsági dolgozóink a sztálini felajánlási mozgalomban elért sztahánovista eredményeikkel már megmutatták azt az erőt, azt a kezdeményező készséget, aminek a felkarolása és továbbfejlesztése központi feladatunk volt azóta is. Nagy-Budapestben hat 200-as ifjúságunk brigádunk van, akik felajánlásaikkal a 200-as eredményeket május 1-re túlszárnyalják és az eredményeket továbbfejlesztik.

A postás ifjúsági dolgozók 92,58 százaléka csatlakozott az április 4-i felajánlási mozgalomhoz. A Gyáli-út és a Jármtel-lepi tanulóiskolában, ifjúsági dolgozóink valamennyien felzárkóztak a felajánlási mozgalomhoz. Meg kell azonban itt mondani, hogy az ifjúság 100 százalékos felzárkózása azért nem vált lehetővé, mert nem követték a tanulóiskola példáját a Postaifjósztály, a Kábel 3, az Álteltelechnika ifjúsági dolgozói.

Felajánlási mozgalmunkban a lemaradás, — úgy mint a sztálini felajánlási mozgalomban, — még most is, az adminisztratív és a műszaki értelmiségieknél mutatkozik. Értelmiségi dolgozóinknak mindössze 55,7 százaléka vett részt a felajánlási mozgalomban.

Nem vonatkozik ez azonban a Posta-állomás értelmiségi dolgozóira, ahol az értelmiségi dolgozók 100 százalékosan csatlakoztak a felajánlási mozgalomhoz. Ugyanígy a Bp. 62. hivatalnál 267 értelmiségi dolgozóból 262 dolgozó tett különbséget felajánlást. A Keleti postahivatalnál, a Postafőosztályon szintén jó eredményekről beszélhetünk ezen a téren. Nem mondhatjuk azonban ezt el a Krisztina, Jászberény, Mohács és Pápa értelmiségi dolgozóiról.

Felajánlási mozgalmunk kiszélesítette a munkaversenyt és elősegíti a versenymozgalom további izmosodását. De komolyan fel kell figyelniünk a versenymozgalom hibáira is. Igen sok a formális nem konkrét vállalás. Ezen a téren versenymozgalmunk minőségének megjavítása terén kell komoly munkát végeznünk az elkövetkezendő hetekben.

A felajánlási mozgalmunk kiértékeléséből és példájából azt látjuk tehát, hogy dolgozóink öntudatos rétege a felszabadulási évforduló alkalmával jobb munkájukkal kifejezésre juttatták hálájukat a hős szovjet nép iránt, akik nemcsak felszabadulásunkat hozták meg az öt év előtti április 4-én, hanem országépítő munkánkban, a népi demokrácia megerősítésében komoly és nagyjelentőségű támogatást nyújtottak mind politikai, mind gazdasági téren egyaránt.

A felsorolt sok közül az április 4-én túlmenő vállalások azt bizonyítják, hogy dolgozóink, élükön az öntudatos, kezdeményező kommunista dolgozókkal, a május 1. méltó megünneplésére készülnek, újabb felajánlásokat tesznek, mely példának újabb és tömeges követőinek munkája nyomán politikai és gazdasági sikerek elérését, a békefront megerősítését, megvédését biztosítjuk.

FELÜGYELŐHIVATALOK LÉTREHOZÁSA FEGYVER A BÜROKRÁCIA ELLEN

Felszabadulásunk óta döntő jelentőségű változások történtek népgazdaságunk minden területén. Államunk a nép állama lett; tehát szerkezeti felépítésén úgy kellett változtatni, hogy az ügyek intézése a nép érdekeit szolgálja, ne folyjon ugyanabban a mederben, mint a népeinyomó, kapitalista, félfasiszta rendszer idején.

A posta igen fontos szerve az államapparátusnak. Mindennek ellenére az igazgatás szerkezete nem változott lényegesen az elmúlt öt esztendőben.

A közelmúltban azonban jelentős esemény történt. Meglátogattak bennünket a Szovjetunió Postaügyi Minisztériumának vezetői dolgozói, akik hozzánk hozták azokat a tapasztalatokat, melyeket a Szovjetunióban hosszú évtizedek folyamán kipróbáltak és tökéletesítettek. Megnézték a mi hivatalainkat, elmondták, hogy mit találtak jónak, de rámutattak súlyos hibákra és hiányosságokra is. Megállapították, hogy az ügyintézés nálunk igen bürokratikus. Az intézkedések nagy részének irodaszaga van, nincs kapcsolatban a való élettel, látszik, hogy a rendeletek írói nem élnek együtt dolgozóink nagy tömegével.

Elsikkadt az egyéni felelősség, nincs elég lehetőség arra, hogy dolgozóink szabadon kifejezhessék képességeiket. Sok jó ötlet, nem egy helyes kezdeményezés tűnt el a bürokrácia útvesztőjében, az ügyiratok halmozában.

Elmondták, hogy a szovjet posta a dolgozók teljes bizalmát és szeretetét élvezte. Megmutatták a szovjet postások, hogy nemcsak a békés időkben, de a Nagy Honvédő Háború idején is tökéletesen teljesítették hazafias kötelességüket és a legnehezebb időben is másodpernyi pontossággal dolgoztak az ország idegrendszerébe, a szovjet posta.

A sok jó tapasztalat közül egy igen fontos és jól bevált módszert kíván — egyelőre csak két hivatalnál — bevezetni a vezérigazgatóság, a Budapest 62. és a Főpostahivatalnak felügyelőhivattal való minősítésével. Ezek a felügyelőhivatalok önálló egységek, melyek elvi irányítást közvetlenül a Főosztálytól kapnak. Hatáskörük az igazgatóság hatáskörével azonos, sőt nagyobb lesz.

Önálló költségvetéssel, a felvételek, elbocsátások és szabadságolások önálló intézkedésével stb. rendelkeznek. Ügyintézési rendjük és szervezeti szabályzatuk véglegesen, menet közben fog kialakulni a tapasztalatok alapján. Cél, hogy a hivatal és csoportvezetők és mindenesetesen dolgozó egyéni felelősségét növeljük, az ügykezelést gyorsabbá, pontosabbá és bürokrácia mentessé tegyünk.

Ezentúl azt a 17.800 ügyiratot, melyet múlt évben a Főposta az Igazgatóságunk átadott és egy részét az Igazgatóság továbbította a Főosztálynak, mely az ügyiratok számának újabb növekedéséhez vezetett, a Főposta ezentúl önállóan, helyben intézi el, lehetőleg kevesebb aktával, de annál gyorsabban. Ehhez hatáskörre meg lesz és a kezdeti nehézségek leküzdésére minden támogatást mind az Igazgatóságtól, mind a Főosztálytól meg fog kapni.

Az első értekezlet mindkét hivatalban megtörtént. Katona elvtárs ismertette a Felügyelői hivatalok feladatokrát, az ügyszervet, gazdasági és politikai jelentőségét.

Meg kell állapítani, hogy a jelenlévő kis hivatalok vezetői ezt a nagyjelentőségű kezdeményezést örömmel és szívesen fogadják. Első eset, hogy a kis hivatalok vezetőit az az elismerés érte — mit munkájuk után méltán megérdemelnek —, hogy véleményüket, tanácsaikat, segítségüket gyakorlati tapasztalataikat kéri és fel is akarják használni. Most érezték először azt, hogy irányítónak beleszólnak a posta ügyvitelének kialakításába. Erzik az elvtársak és szaktársak annak jelentőségét és a felelősséget is, hogy ők az elsők, kik ezen az eddig még járattalan úton elindulnak és munkájukat, tanácsaikat a egész ország postásai figyelemmel kísérik.

Hozzászólásaikban felszínre került a posta szervezeteinek számos hibája, hiányossága, nehézsége, egész bürokratikus ügyvitel.

Ehhez az ügyhöz azt hiszem nem kell kommentár. Szomorú az, hogy biztos sok hasonló ügyirat fekszik még az íróasztaliókban, ami komoly kárt okoz az államnak, méltatlan egy ilyen fontos szerv ügyviteléhez, azonkívül az adminisztrációs költségekben és az elpazarolt időből legalább két állólámpát, vagy hasonló értékű tárgyat lehetett volna szerezni.

Erre jegyezte meg Balogh szaktárs a Budapest 61. hivatal vezetője, hogy meri remélni, hogy ezek után a hivatal három hónapja álló ingaórája is egyszer megindul.

A Budapest 79. hivatal vezetőjétől, Antal Lajosné szaktársnőtől az első nap átvette és a dolgozók teljes melegegésére el is helyezte a Bp. 62. hivatal azt a két szaktársat, kiket a hivatalvezető hosszú ideje nem tudott kellőképpen foglalkoztatni.

A Budapest 61. hivatal vezetője, hogy meri remélni, hogy ezek után a hivatal három hónapja álló ingaórája is egyszer megindul.

A Budapest 79. hivatal vezetőjétől, Antal Lajosné szaktársnőtől az első nap átvette és a dolgozók teljes melegegésére el is helyezte a Bp. 62. hivatal azt a két szaktársat, kiket a hivatalvezető hosszú ideje nem tudott kellőképpen foglalkoztatni.

Öt évvel ezelőtt, 1945 április 4-én, Magyarország felszabadult a fasiszta elnyomás alól, ami felmérhetetlen jelentőségű változást hozott a magyar dolgozók számára. Férfiaknak, nőknek, minden dolgozónak szabadságot, egyenjóságot, új életet biztosított április 4-e. A felszabadulás nagy ünnepén a dolgozó nők és férfiak hálával gondolnak azokra, akik életüket áldozták hazánk szabadságáért.

Másfél hónap óta készült már dolgozó népünk lelkes felajánlással, hatalmas erőfeszítéssel, legnagyobb nemzeti ünnepünk, április 4-e megünneplésére. Szeretettel, szívből fakadó ötletekkel díszítették fel főúrasunkat a nagy napra.

Április 4-én reggel lelkes, éneklő csoportok vonultak a város minden részéből a kijelölt gyülekező helyek felé, hogy résztvegyenek a nagy felvonuláson, amelyen dolgozó népünk legjobbjai, néphadseregünk katonái vesznek részt.

A postás dolgozók közül 2000-et ért az a kitüntetés, hogy résztvehetett a felvonuláson, hogy tanuja lehetett a soha el nem feledhető felvonulásnak.

Az a kétezer postás dolgozó, aki részt vehetett a felvonulásban — és a többi sokezer, aki mint szemlélő vett részt, — az láthatta, érezhette, hogy a felvonulás megnövelte a magyar

lyos hibákra és hiányosságokra is. Megállapították, hogy az ügyintézés nálunk igen bürokratikus. Az intézkedések nagy részének irodaszaga van, nincs kapcsolatban a való élettel, látszik, hogy a rendeletek írói nem élnek együtt dolgozóink nagy tömegével.

Elsikkadt az egyéni felelősség, nincs elég lehetőség arra, hogy dolgozóink szabadon kifejezhessék képességeiket. Sok jó ötlet, nem egy helyes kezdeményezés tűnt el a bürokrácia útvesztőjében, az ügyiratok halmozában.

Elmondták, hogy a szovjet posta a dolgozók teljes bizalmát és szeretetét élvezte. Megmutatták a szovjet postások, hogy nemcsak a békés időkben, de a Nagy Honvédő Háború idején is tökéletesen teljesítették hazafias kötelességüket és a legnehezebb időben is másodpernyi pontossággal dolgoztak az ország idegrendszerébe, a szovjet posta.

Ugyanitt felmerült az is, hogy az adminisztráció előreláthatólag 25 százalékkal fog csökkenni ebben az új szervezeti formában.

A Főpostahivatal értekezletén Bilki elvtárs, a Budapest 53. hivatal vezetője elmondta, hogy azt várják a dolgozók, hogy a rendeletek, melyeket a felügyelőhivatal fog kiadni érthető, világos, egyszerű nyelven lesznek írva és nem kell fölöttük az egész hivatalnak összehúzni, hogy rájöjjenek az intézkedés lényegére, mint a jelenlegi rendeletek nagy részénél.

Józsa elvtárs, a kis hivatalok párttitkára megemlítette, hogy azt várják, hogy az új hivatal segíteni fogja a kis hivatalok vezetőit munkájuk elvégzésében, tanácsokkal, útmutatással, hogy a rovatostól ezentúl nem félni kell, hanem várni fogják és tanulhatnak belőle, mert az azt végző nagyobb képesítésű szaktársak át fogják adni tapasztalataikat.

Sok jó javaslat született már az első értekezleten, még több lesz a gyakorlati munka közben. Lényeges az, hogy a felügyelőhivatalok dolgozói átérizzék, hogy ők vannak hivatalba a szocialista posta új középszerveinek kialakítására. Ne válnak bürokratákká, használják a telefont, melyen sok dolgot el lehet gyorsan és eredményesen intézni, csak a jót vegyék át az eddigi felső szervek ügyintézéséből. A kis hivatalokkal maradjon a kapcsolat élő. Fogadják el az ott dolgozó szaktársak javaslatait, tapasztalatait.

A Főosztály és Igazgatóság dolgozói pedig segítsék és támogassák minden tudásukkal ezt a feltétlenül helyes és jó kezdeményezést. Lépjének fel ügyosztályaikon belül a bürokratikus ügyintézés ellen, ezt különösen várjuk a kommunista szakembereinktől. Tanulják meg felismerni az ellenséget akkor is, ha az ügyiratok és a paragrafusok mögé bújva akarják az új kezdeményezéseket elgáncsolni és nem nyíltan jelentkezik. Ne üljenek fel a reakció híreszteléseinek, egyetlen dolgozó, sem fizikai, sem értelmiségi nem válik feleslegessé. A posta ügyvitelének állandóan bővül. Újabb és újabb erőkre van szükség, hogy a feladatokat maradéktalanul végre tudjuk hajtani. Ha minden szaktárs átérti ennek az új kezdeményezésnek a jelentőségét, segítségével nagyban hozzá fog járulni a szocialista Magyarország postájának kiépítéséhez.

KOBOL JÓZSEFNE

FELEJTHETETLEN ÜNNEP VOLT AZ ÁPRILIS 4-I FELVONULÁS 2000 postás dolgozó vett részt a felvonuláson

Öt évvel ezelőtt, 1945 április 4-én, Magyarország felszabadult a fasiszta elnyomás alól, ami felmérhetetlen jelentőségű változást hozott a magyar dolgozók számára. Férfiaknak, nőknek, minden dolgozónak szabadságot, egyenjóságot, új életet biztosított április 4-e. A felszabadulás nagy ünnepén a dolgozó nők és férfiak hálával gondolnak azokra, akik életüket áldozták hazánk szabadságáért.

Másfél hónap óta készült már dolgozó népünk lelkes felajánlással, hatalmas erőfeszítéssel, legnagyobb nemzeti ünnepünk, április 4-e megünneplésére. Szeretettel, szívből fakadó ötletekkel díszítették fel főúrasunkat a nagy napra.

Április 4-én reggel lelkes, éneklő csoportok vonultak a város minden részéből a kijelölt gyülekező helyek felé, hogy résztvegyenek a nagy felvonuláson, amelyen dolgozó népünk legjobbjai, néphadseregünk katonái vesznek részt.

A postás dolgozók közül 2000-et ért az a kitüntetés, hogy résztvehetett a felvonuláson, hogy tanuja lehetett a soha el nem feledhető felvonulásnak.

Az a kétezer postás dolgozó, aki részt vehetett a felvonulásban — és a többi sokezer, aki mint szemlélő vett részt, — az láthatta, érezhette, hogy a felvonulás megnövelte a magyar

Elmunkások vezetik a postás dolgozókat a felvonuláson.

nép becsületét a Szovjetunió és az egész haladó világ képviselői előtt.

Honvédségünk felvonulása erőnket mutatta meg, hogy bátran helyt állunk a béke frontján.

A dolgozók lelkesedése pedig kiálást jelentett a háborús uszítók ellen, — a termelő munka mellett.

Méltó folytatása volt az óriási ará-

nyú, színpompás felvonulás az elmúlt hetek felajánlásainak, amelyből a postás dolgozók is becsülettel kivették részüket.

A postás dolgozók felvonulása is egyben azt jelenti, hogy dolgozóink tettekkel válaszolnak a háborús uszítóknak s a termelés frontján szolgálnak a béke, a haladás ügyét.

A ceglédi szaktársak jól dolgoznak

Csak politikai nevelőmunkával összekapcsolt szakvezetéssel lehet jó eredményeket elérni

Jó fél éve Cegléd még csak úgy jött szóba, hogy egy áthelyezett szaktárs méltatlankodott, hogy azért helyezték át, mivel a ceglédiek „idegent” nem tűnnek maguk között. (Az áthelyezés oka itálózás volt, csak arról szaktársunk mélyen hallgatott.)

Első a munkafegyelem megszilárdítása

Ahhoz, hogy komoly munkát lehessen végezni, első feltétel a munkafegyelem. Addig, amíg itálózás, késés vagy egyszerűen szolgálatból való elmaradás van napirenden, addig semmihez sem lehet kezdeni.

Cegléd becsületére váljék, kommunista erővel helyarállították a munkafegyelmet.

Hat fegyvelmezett szaktársat, aki csak a létszámot terhelte s rontotta a jól dolgozók becsületét, a dolgozók kivették maguk közül.

Ezután megindulhatott a munka. A politikai nevelést Pártunk útmutatása alapján összekapcsolták a napi munkával. Amihez eddig 64 ember kellett, azt április 1-én 60 emberrel is szépen el tudták végezni.

A munka helyes szervezését igazolja az eredmény: Februárban 1 Ft-ért 23.65 egységet dolgozott fel a hivatal.

Cegléd szűk keresztmetszete volt a Morso

Cegléd 1. hatalmas, háromemeletes épület, ahol bőségesen van hely mindenre. Itt azonban a nagy tér szűk keresztmetszetnek bizonyult. A felvételtől csöppszáza szalad a 2-ik emeletre a Morso-hoz. Egy nagy teremben üldögélt felváltva 2 morzista, mert oda-kötötte őket a csöppszáza. Teljesítményük nem is igen haladta meg a 4600 me.-et.

Ezen ügy segítettek, hogy a Morso-t bevitték a központba s az 5 távbeszélő kezelő ötnaponként egyszer felváltva távirás is. Hogy ez megoldható legyen, a hivatal Morse-tanfolyamot rendezett, amin először 7 szaktársat képeztek ki. (Közöttük a 4 távbeszélő kezelőnő!)

Külföldi kézbesítők is tanulják a mórset.

A jelenlegin részt vesz 2 tanyai kézbesítő is.

Fontos feladatot tölt be a népnevelő külterületi kézbesítő.

Ugyanis Ceglédnek óriási tanyavilága van. 9 külföldi kézbesítő viszi ki naponta — télen másodnapként — a postát.

Nyugodtan mondhatjuk, hősies munkát végeznek. Van, akinek a járata 25 km. Így akár gyalog, akár kerékpáron megy, cipője egy-kettőre leszakad a lábáról.

A tél végén Kispesti János pl. éjjelre hozta vissza a sárban tönkrement kerékpárját és rongyos cipőjét.

Rendkívül fontos lenne részükre esőgallért és cipőt biztosítani.

A kézbesítés munkáját összekapcsolták a népneveléssel.

Pártunk tanításait nagyrészt ezek az emberek viszik szét

az irdatlan tanyarendetegbe, nem lehet közömbös, hogyan segítjük őket munkájukban.

Alig egy éve Ceglédre a munkaversenyre még azt mondták, hogy „zsigerelésre megy a dolog.” A helyes pártmunka és nevelés folytán ma már ezen mosolyognak (és szégyenlik is) s üzemi gyűlésen beszélik meg a még mindig fennálló szűk keresztmetszetet, a

munka helyes megszervezését. Cegléd szűk keresztmetszete

az ócska LB központ, ami 225 állomásra épült csak s

Cegléd szűk keresztmetszete ez a központ.

örök bosszúságot okoz

a korszerűtlen jelzőláblak miatt, melyek hol leessenek, hol nem, s szolgáltatják a panaszt a központ ellen. Pedig két kezelő gyorsan kapkodja a zsinórokat. De ha sok a hívás egyszerre, bizony lemarad a bejegyzés (havonta 5000 ilyen elúszott kapcsolást számol az üzemgazda, ami havi 2000 Ft jövedéki kiesést okoz a postának.)

Ezen segíteni csak a műszaki vezetés tud. Egy feladat. Műszaki értelmi-

SZ. B. titkárok — bizalmiak!

A szakszervezeti tagdíjak és segélyek rendezésének kérdését számos üzemből, hivatalból helytelenül értelmezik, helytelenül magyarázzák a dolgozók. Ez azt bizonyítja, hogy nem olvasták el dolgozóink a „Postás Dolgozó” április 1-i számában ezt a kérdést részletesen ismertető cikket, hogy a szakszervezeti funkcionáriusok és bizalmiak nem magyarázták meg ezt a kérdést alaposan a dolgozóknak.

Ezért üzemeinkben az SZB titkárok még a héten az említett

cikk alapján tárgyalják át a bizalmiakkal ezt a kérdést és vigyék ki, magyarázzák meg a dolgozóknak a valóságos helyzetet. Oszlassák el azt a téves nézetet, hogy a tagsági díjak magasabbak lettek, konkrét számokkal bizonyítsák be ennek ellenkezőjét, valamint azt is, hogy a postás dolgozók számára szociális, kulturális és a sport célokra újabb hatalmas összegeket sikerült biztosítani.

A felvilágosító munkánál minden bizalmi kezében ott legyen a „Postás Dolgozó” április 1-i száma.

Az amerikai gengszterek kisdud „játékai”

Eleinte nemcsak megvetés, hanem valami mély undor is ellátott bennünket, amikor bepillantottunk az Egyesült Államok látszatra legbékésebb folyóirataiba, amelynek a címe: „Játékok”. Ezt a folyóiratot nem a gyerekek számára írják, hanem felnőtteknek, akik az amerikai gyermekeket nevelik és játékokat árúsítanak nekik. Lapozz bele és azt hiszed, egy játékbolt kirakatalával találkozol. De egy pillanattal később kiver a hideg verejték, mert ilyenjaita cikkeket olvasod:

„Atombombák a kicsiknek! Nézzétek csak, milyen csodálatos atombombácskák. A legjobb kivitelben készülnek, halálos töltelékkel tartalmazznak.”

Az egyik játékszer — „Biztos találat” a neve — „csinos” dobozban helyezték el. A doboz tetején lévő rajz repülőgépet tartó bébit ábrázol. A repülőgép aljához négy atombomba van erősítve. A használati utasításból kiderül, hogy a gyermekeknek csak meg kell húzni a zsinórt és máris potyog egyik bomba a másik után a szépen elkészített modellőrosra. Ára mindössze 2 dollár és 55 cent, ennyiért szerezhet „örömet” az amerikai szülő gyermekének.

Az amerikai fegyvergyárosok azonban a „Játékok” című újsággal nincsenek túlságosan megelégedve. Sokkal jobban dicsérik a „Játékok és üdonságok” című folyóiratot. Ez érthető is, hiszen ebben a folyóiratban teljes oldalt szenteltek a játékatombomba feltalálójának, bizonyos Marwin Wolfnak. Szépen illusztrált cikk magyarázza meg, hogyan foglalkozik egy hatalmas gyár az atomjátékok széregyártásával.

Az amerikai „életforma” védelmezői nyitván azt mondják, hogy nem érdemes ezzel az ügygel foglalkozni, hiszen „csak” játékról van szó. De mi lenne, ha a mosolygó Marwin Wolftól fűgnek, hogy bevezették a Béke Hivének Világkongresszusa ál-

landó bizottságának küldöttségét az Egyesült Államokba? Magától értetődik, hogy — akárcsak az amerikai kormányfő — ő sem egyezne bele a Bizottság amerikai paratlalépésébe. Hiszen a gyilkos játék készítője személyét erő támadásnak véli azt a javaslatot, amely az atombomba betiltatását követeli.

Ha egy amerikai burzsoa újságírónak azt mondaná az ember, hogy Marwin Wolf és a hozzá hasonló emberek a kiskorúak tömeges rossz útra terelésével foglalkoznak, az újságíró csodálkozva arccal mondaná: „hiszen ez csak játék!” Csakhogy, a gyermekek rossz útra terelése épp azt jelenti, hogy békés emberek és köztük ártatlan gyermekek tömeges elpusztítására a leggyalázatosabb fegyverrel — a játékokkal — készítik fel őket. A világ minden pontján száz és százmillió becsületes ember követeli, hogy az imperialisták szüntessék be a játékok atombombákkal, mint becsületes, erkölcsien és büns „játékok”. — az amerikai üzletemberek azon szorgoskodnak, hogy hozzácsoklassák az embereket a békés tömeges pusztításához, mintha ez csupán valami „megszokott”, sőt „istennek tetsző” cselekedet lenne.

A játékboltok is kiméletlenül telepakolták Amerika jelenlegi urait — kiméletlenül, mint saját gyáva, hazug szavaikkal.

Milyen segélyeket fizetett Szakszervezetünk márciusban?

Segélykérelem 468 esetben 73.906,28 Ft
Kölcsönkérelem 26 esetben 6.710.—
Babakelengye 71 esetben 9.869.—
Születési segély 166 esetben 31.275.—
Házassági s. 79 esetben 32.850.—
Temetkezési s. 51 esetben 37.700.—
Tanulmányi s. 6 esetben 300.—

Május 10–24-ig Budapesten tartja ülését a Szakszervezeti Világszövetség elnöksége és végrehajtóbizottsága

A Szakszervezeti Világszövetség milánói kongresszusa óta a Szovjetunió által vezetett békétábor újabb nagy győzelmeit aratott, fokozódott a békeért folytatott harc a kapitalista országokban, a gazdasági és szociális követelések kivívásáért folytatott harc. A milánói kongresszus útmutatásai alapján ebben a harcban a Szakszervezeti Világszövetségbe tömörült szakszervezetek erőteljesen kivették részüket és éles harcot folytattak az imperialisták mesterkedései ellen, a nemzetközi szakszervezeti mozgalom egységéért, a munkásosztály árulói, a jobboldali szociáldemokrata szakadárak ellen.

A milánói tanácskozás óta eltelt időszak új feladatokat állít a nemzetközi szakszervezeti mozgalom elé. Ezért a Szakszervezeti Világszövetség elnöksége úgy döntött, hogy

május 10–24-ig értekezletre hívják össze Budapesten a Szakszervezeti Világszövetség kötelekét tartozó 12 Nemzetközi Szakmai Szövetség elnökét, alelnökét és titkárait. Május 10–18-ig a Szakszervezeti Világszövetség elnöksége, május 19–24-ig a Világszövetség végrehajtóbizottsága tart ülést Budapesten.

A nemzetközi tanácskozásokon több mint 20 ország szakszervezeteinek képviselői vesznek részt, köztük a Szovjetunió, a népi demokráciák, Kína, Hollandia, Ausztrália, a gyarmatok és több más nyugati államokból is a haladó szakszervezetek vezetői. A budapesti értekezletre meghívást kaptak a haladó angol és amerikai szakszervezetek képviselői is.

Büszkeségeink, akik az élen járnak.

REMETE ERNŐ JOZSEF TÁVB. HIVATAL: Április 4-ére Miskolc irányában létesítendő 6 darab „L”-rendszert kábelvívó berendezés sávkiegyenlítésének elvégzését és üzembehelyezését vállalta. Ezt a munkát március 8-án befejezte. Munkájával 1100 Ft megtakarítást ért el. Átlagteljesítménye 300 százalékos. Pártmunkás s munkáját itt is közmegegyezésre végzi, példát mutat a termelésben.

BEZZEG ISTVÁN, BUDAPEST 62.: A hivatal legjobb felvételi osztály kezelője, április 4-i felajánlása az volt, hogy teljesítményét 150 százalékra emeli. Teljesítménye jelenleg 232 százalékos. Április 4-én pedig 414 százalékos teljesítményt ért el. További felajánlása, hogy május 1-ére átlagteljesítményét 250 százalékra fogja emelni.

PINTER JOZSEF, MÜSZERÉSZ, JAVITOMÜHELY: Műszerész-képzését igen nagy igyekezettel csak néhány hónapja szerezte meg. Április 4-ére, hazánk felszabadulásának nagy ünnepére felajánlotta, hogy fél éves munkatervét e napra befejezi. A tervet idő előtt, március 14-én befejezte. Az elmúlt háromhavi átlagteljesítménye 207 százalékos, a március hónapban elért eredménye pedig 310 százalékos volt.

NEMETH JOZSEF, KELETI POSTA: Vállalta, hogy teljesítményét április 4-ére 150 százalékra emeli. Vállalását magasan túlteljesítette, mert április 4-én már 200 százalékos átlagteljesítményen dolgozott. Mint brigádvezető, jó munkamódszerét átadta a brigád tagjainak és ennek köszönhető, hogy brigádja is 154 százalékos átlagteljesítményt ér el.

Népköztársaságunk elismerése a postás dolgozók felé

Felszabadulásunk öt éves évfordulója alkalmából Népköztársaságunk kormánya kitüntetésben részesítette a szocialista Magyarországi felépítésért, népi demokráciánk megerősítéséért folyó harcunkban legjobb eredményt elért dolgozókat. Ebből az alkalomból a posta legjobb mérnökét, Susánszky László szaktársat a Munkaérdemrend bronz fokozatával és Horn Dezső szaktársat, Szakszervezetünk főtárhelyettesét a Magyar Népköztársasági Érdemem aranyfokozatával tüntették ki.

Szaktársaink kitüntetése egyben a postás dolgozók és ezen belül a műszaki értelmiség eredményes munkájának népköztársaságunk kormánya által történt elismerése. Ezért ez a kitüntetés nemcsak a személy szerint kitüntetett szaktársainkat, hanem az összes postás dolgozót, fizikait és értelmiségit, egyaránt arra kötelezi, hogy mindenki a maga területén munkájával még többet adjon öt éves tervünk megvalósítására, hazánk erősítése és a béke megőrzése érdekében.

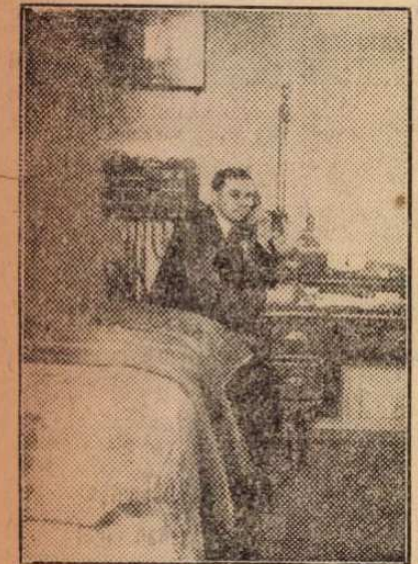
Társbérlet Tápon, — avagy börtön-e a posta?

Egyik munkáslevelezőnk írta, hogy „menjenek ki egyszer a vezetők már egy kis helyre is, nézzék meg, hogy dolgoznak az egyedül dolgozó postamesterek, akikkel senki sem törődik”.
Hát most megnéztünk egyet.

Táp

Aki nem jártas az irányításban, az ugyan törheti a fejét, hogy hol van Táp? Ezt csinálja a vasúti pénztáros is, aki csak keresés után jön rá, hogy Táp messze van a vasúttól, valahol Győr és Veszprém között a Bakony lankás lejtőjén húzódik meg.

A lovak csendesen poroszkálnak az úton. A messze távolban elnyúló vésztűz, az áprilisi ragyogó napfény, a

Ez a postahivatal „társbérlet” Tápon?

mezőkön dolgozó emberek látványa felüdíti a pesti környetegeből jötteket. Olyan irigység érzése lopakodik elő. Milyen jó lehet itt annak a dolgozó postásnak, milyen béke, nyugaltság lakozhat a jánu, a posta falai között.
Vége az útnak. Bent vagyunk a faluban. Az út két oldalán 20—30 épülő gyönyörű ház.

Egész kedélyesen hangzik ez így. Delet jeleznek. Szépen elzár mindent s megünnel ebédelni a szövetkezetbe, ahol ő oltosón, 4.50 Ft-ért kap ebédet. A reggeli, vacsorát otthonról hozza.
— Jó, helyes! Ugyes ember, — mondom —, gyere!

Becsukjuk szépen az üvegajtót. 3 lépés a kis előszobán át. A balra lévő üvegajtón tiszta függöny, belátni nem lehet. Nem is érdekel, amikor egy lépés az udvaron vagyunk, ahol kék az ég, ragyog a napfény.
Klics-klucs. A deszkájt becsukódott. A postahivatal bezárt, aki be

akar menni, az jöjjön 14 órákor.
Egy hatalmas színpantás a friss falusi levegőből, ami árasztja magából a békét, a nyugalmat.

Megindulnánk, de velünk szemben jön valaki. Körövendue neve. Elkészült „jé”. Miért nem jött hamarabb? Udvarias köszönés, majd a „valaki” benyúl a zsebébe, kulcsot vesz elő s a világ legtermészetesebb módján „kinyitja” a posta külső ajtaját s bemegy.

Amulok-bámulok. A kézbesítő megnyugtalt, hogy „semmi baj”, mert a lakástulajdonos ment csak haza, akivel a bejárat közös.

Kedves szakársak! Ez eddig riport egy falusi postamester életéről. Ha tetszik, mosolyogni is lehet rajta. De ha emlékszünk, a PRT közölte, hogy Barcsen fegyelmet indítottak a vezető ellen, mert egy vizsgálati kéreget nem igazoltatott s annak adatokat mondott meg igazoltatás nélkül. — vagyis nem volt éber.

Hát Tápon kit és hogyan büntessünk meg, amiért a posta egész kezelése, távbeszélőszolgálat a akaratlanul is rádió és nyitott könyvként tárul ki a közös lakó (kényszerű társbérlet?) egy volt postás előtt, — akire nem bízunk rá a népi demokrácia postáját?

Jó, jó! Tudjuk, hogy a soproni ig. „váltott” iratot az előjárósággal; hogy Sopronból is, Győrből is voltak kint „helyszíni szemlén”.

Ezek azonban eredménytelenek voltak.

A nehézségek azonban csak azoknak nehézségek, akik visszarídnak a megoldástól.

Részünkről csak annyit írunk: be-szélünk a község jegyzőjével, bíró-jával két igen lelkes, jól dolgozó elvtársai. Ezek kezét adták rá, hogy egy héten belül megoldják a tápi posta problémáját.

Az illetékesek ne sajnálják most

Az emberek serények. Egymásnak segítenek. Közösén hordják a téglát, közösén építik a házat.

Ugyálszik ebben a faluban nem marad segítség nélkül senki!

Zökken a kocsi. Itt a postahivatal. A kapuban a kézbesítő fogad s az udvarról belépünk egy kis előszobába. Két üvegajtó nyílik innen. Jobbra tartok, de szaktársam rám szól:

— Erre tessék, az lakás ott!

Benyitok a másik üvegajtón. Ez a posta. Vezetője felugrik s szigorú igazoltatás következik.

Igazolványom kétszer is megforgatja.

Nem nagy az egész szoba. Egy pil-lantással tisztában vagyok mindennel.

Az ablaknál a „salter”, mellette a központ, a másik falnál egy ócska szekrény vele szemben letakart párnás ágy 3 ócska szék. Ugy, — kész a postahivatal, — gondolom.

Nos, de mit mondanak a számok? Azt, hogy pl. a múlt év júliusában 150.000 Ft, augusztusban 550.000 Ft volt a havi forgalom. Oh, ez egészen más. Mindjárt más szemmel nézek fiatal szaktársamra, aki a falon lévő grafikonról beszél, amely a munka termelékenységét jelzi. Azután sorolja az április 4-i felajánlásait: hogy máris szerzett 3 rádió-előfizetőt, hogy világiási költségeit, stb. lecsökkentette.

Munkájáról elmondja még, hogy hivatalosan 8—12-ig és 14—18-ig van nyitva. A járat d. u. 16.30-kor érkezik. Ezt hamar feldolgozza. Beosztja a 3 főköbérő anyagát, előkészíti a más-napi kézbesítést s este 18 órákor — a napi munka után — felülhetne kerék-párjára s mehetne a 3-ik faluban lakó menyasszonyához, hiszen oda-vissza „csékély” 16—18 km az út csupán. Igaz, az út hegyes-völgyes, de hát ha felfelé tolja is a biciklit, lefelé viszont magától gurul.

Vajjon a postamester is ilyen nyugodt-e? Lá-tom, — nem! Pillanat alatt légbe foszlott a jalu békéje, nyugalma.

Ömlik a panasz. — Kérem, sem éjjelem, sem nappalom. A munkámat rendesen elvég-zem, a normát játszva teljesítem, de mégis őriznem kell a hivatalt, mely nappal munkahe-lyem

azontúl pedig börtön-nöm.

— Nem merem el-hagyni soha, egy pillanatra sem, mert a posta vagyona, — itt Táp va-gyona, — a nép va-gyona, s azt őriznem kell.

En őrzöm őt, — a hi-vatal őriz engem...

a fáradságot, segítsenek a jegy-zőnek, a bírónak. Nem kell külön hangsúlyozni, hogy Tápnak és a Postának közös érdeke, hogy a posta külön legyen.

A megoldás sürgős! Legközelebbi számunkban a megoldásról szeret-nénk írni.

VEGYÜK AZ IRÁNYT A MINŐSÉGI MUNKÁRA

A Postás Dolgozó egy előbbi számában foglalkozott a postai munkaversenyek kérdésével és irányt adott, melyek azok a területek, ahol a postai munkaversenyeket ki lehet és ki kell szélesíteni. A cikknek visszhangja támadt, a dolgozók részéről felvetődött problémát szakvezetésünk megvizsgálta.

a PRT 19. számában megje-lent rendelettel a családipótlék-utalványok kézbesítését meg-
bonytította.

Láthatjuk ebből, hogy a Párt, a Szakszervezet, és szakvezetésünk meghallgatja a dolgozók véleményét, s ha az helyes, annak megfelelően intézkedik is. Ez arra kell, hogy indítsa minden postás dolgo-zót, hogy bizalommal vesse fel azo-kat a hibákat, nehézségeket, ame-lyeket saját munkaterületén észlel, s ezzel is segítsen minél jobb, minél tökéletesebb munkavégzés le-hetőségének a megteremtésében.

De aki kritikát mond, annak önkri-tikát is kell gyakorolnia. Nemesak a felsőbb szakvezetés munkájában mutatkozó hibákat kell felfedni, ha-nem azokat is, amelyeket a felvevő, a szállító, a kézbesítő szolgálát-ban mutatkoznak, amelyek a selej-tet jelentik, amelyek minőségi mun-kánkat lerontják, amelyeket az egyes dolgozó követ el munkája közben.

Szűk postai keresztmetszet a

már előbb is említett felvevő és kézbesítő szolgálatunk. Ezt bi-zonyítják az alábbi adatok: A Keleti Postán lévő levélcímnyomozó osztály kezelésében naponta átlag 1.500—1.800 drb levélpostai kül-demény kerül. Ezt a számot kb. 1/2-ával lehetne csökkenteni, ha a levélkézbesítő szaktársak nagyobb figyelemmel, gondosabban kezelné-nek. Naponta átlag 5—10 drb az olyan levél, amely kimondottan a kézbesítő szaktársak gondatlan kezelése következtében kerül ide Térti kezelésre átlag naponta 400—500 drb levélpostai küldemény ke-rül, amelyet sem a címzettnek, sem vissza a feladónak nem lehet kéz-besíteni.

A gondosabb kezelés folytán, a munka minőségének megia-vítása által naponta kb. 500 levélpostai küldeményt juttat-hatnánk lényegesen hamar-rább a rendeltetési helyére.

Még fontosabb a pontos, lelkiismeretes kezelés a csomagkézbesítés-nél. Itt is jelentékeny károkat okoz-hatunk a postának, államunknak, a közösségnek selejtes munkánkkal.

Ha a csomag és a szállítóle-vélén lévő ragszámot és címadato-kat nem hasonlítjuk össze pontosan, könnyen helytelen címre, illetékte-lenek kézbesítjük a csomagot, s a valódi címzett részére kártérítést kell fizetnie a postának. A kimélt-len kezelés, kézbesíthetlenség ese-

tén a felületes elintézés, sérülésnél a jegyzőkönyv pontatlan felvétele is sok kárt okoz.

Havonta átlag 7—800 drb cso-mag kerül a csomagnyomozóba, ebből 600 drb, címzettjét felkutatva, később kézbesíthető lesz. 100—110 csomagért kártérítést kell fizetnünk, ami 10—15 ezer forintot tesz ki. Ennyivel károsítja meg a postát, a közösséget és saját magát az a kéz-besítő szaktárs, aki gondatlanul, fe-lületesen végzi munkáját, az a pos-tai alkalmazott, aki a kezelésére bi-zott küldeményeket vigyázatlanul, hanyagul kezeli.

A selejtszökkenés, a minőségi munka terén nagy segítséget ad-hatnak a felvételnél dolgozó szak-társak azáltal, hogy figyelmeztetik a feladót, hogy nevét és címét kül-deményére jegyezze fel, pontos cí-met adjon, a csomag tartalma töré-keny, a megfelelő jelzés alkalma-zásával azt jelezze a csomag bur-kolatán.

E néhány szempont szemelőlő tar-tásával, a többi hibák felkutatásá-val és kiküszöbölésével is követjük Pártunk útmutatását, munkánkat jobbá tesszük a selejtet és önkölt-séget csökkentjük, így tevékeny ré-szei leszünk Hazánkban a szoc-ializmus építésének, s így valósit-juk meg, hogy a Magyar Posta va-lóban a nép postája lesz.

Sz. S.

Munkamódszer átadó brigád alakult a Kábel 3. szerelési csoportjánál a kábelszerelői munkaerőhiány leküzdésére

A Szovjetunióban az élenjáró mun-kamódszerek propagálása fontos fel-adat. Nagy szerepet játszik ebben a sajtó és rádió. Széles körben meg-vitatják az újítók munkamódszereit. Az üzemekben e mellett széles körben követik a munkamódszerátadásnak azt a formáját amelynek keretében a leg-jobb sztahanovisták egyéni védnöksé-gét vállalnak a kezdő munkások és az elmaradt dolgozók fölött.

Mi már kitaposott úton haladunk,

bőven meríthetünk a Szovjetunió tapasztalatainak kimeríthetetlen tárházából.

A Magyar Sztahánovisták Első Or-szágos Tanácskozása megmutatta a mozgalom kiszélesítésének és megerő-sítésének feladatait. Nagy Pártunk ctt elhangzott útmutatásai meghatározták mindazokat a tennivalókat, melyek az üzemi és szakszervezeti szervekre, a kommunistákra és a dolgozók széles tömegeire hárulnak.

A tanácskozás óta üzeminkben, hi-vatalainkban számtalanszor halljuk, hogy a postás dolgozók Rákosi elvtárs szavaiban felismerték sajátmaguk küz-delmét, a maradás, a régi, az el-avult ellen. Felismerték azt a szoros összefüggést, amely saját munkájuk, saját boldogulásuk és a társadalom egészének érdekei, előrehaladása között van.

Ezt bizonyítja az

Átviteltechnikai és Kábelüzem szerelési csoportjánál jól működő mun-kamódszerátadó brigád munkája is. A

30-an hallgatják a munkamódszerátadást.

kipróbált, régi, a szakmában élenjáró kábelszerelők: Ruisz Károly, Somlai Ferenc, Kövesdi István, Sági Imre és Veres András

elhatározták, hogy egyrészt a ká-belszerelői munkaerő-hiány lekü-zdése céljából, másrészt termelék-enység növelése érdekében át-adják szakmai gyakorlatukat, tu-dásukat az üzemben minden szak-mai előképzettség nélkül dolgozó segítők részére.

Az 5 főből álló munkamódszerátadó brigád munkakezdés előtt és munkaidő után ül össze tanulásra. A 30 fnyi hallgatók eddigi eredményei azt mu-tatják, hogy nemcsak a munkában, de a tanulásban is élenjárók.

A kommunisták példát mutattak itt is, mert a brigád 80 százaléka Pártunk tagja.

A munkamódszerátadás a kábelsze-reelői szakmában igen nagyjelentőségű, mert itt volt a legjobban kifejlődve a szakmai sovinizmus. Sikeresen leküz-dötték és legyőzték az átkos kapitalista multnak azt az elvét: mindenki csak önmagáért.

Amellett, hogy alaposan elsajátítot-ták a technikát és képesek abból ki-hozni a maximumot, új típusú embe-rek, akik eredményeiket nem tekintik csak sajátjuknak, nem tekintik ki-zárólagos tulajdonuknak, átadják mun-katársaiknak.

A kábel 3. gyakorlatban valósitja meg, hogy aki munkatársait ta-nítja, az maga is tanul.

Segíteni, tanítani, magukkal ragadni a tömegeket, az elmaradottakat a terme-lékenységi útján. A megszerzett tudást, a tapasztalatokat az egész dolgozó nép közkinésévé kell tenni. A jó sztaháno-vistát nemcsak munkájáról, saját ere-dményei után ítél meg, hanem asze-rint, hogy hány dolgozónak adta át tapasztalatait és milyen eredménnyel. Ezzel gyorsítja meg az egész dolgozó népnél fellemelkedését és boldogulását biztosító cselekvő öt éves tervünk si-keres végrehajtását.

B. B.

A SZAKOKTATÁS AZ ÖTÉVES TERV EGYIK DÖNTŐ LÁNCZEME

A Népszava-szerdán elhangzott fel-szólalásokból ragadjuk ki Nagy József élmunkás-szaktárs felszólalását:

„A távirtdamunkások szakoktatása nem kielégítő. Ezen a téren súlyos hiányosságok vannak. Bár a munka-módszerátadó mozgalom segít raj-tunk némiképpen, de távirtdamunká-saink nagyobb százalékának szakmai tudása hiányos és ezért teljesítme-nyeik is alacsonyok. Nem tudunk sztahánovista eredményeket elérni, ha ezt a hiányosságot sürgősen fel nem számoljuk. Sürgős tennivalóra van szükség a távirtdamunkások szakok-tatása terén és ezen keresztül fel kell emelni a távirtdamunkások szak-mai tudását az ipari dolgozók szak-mai képzettségének színvonalára.”

Nagy József távirtdamunkás szaktárs által felvetett kérdés nem ismeretlen

előttünk és nem ismeretlen a posta fő-osztálya illetékes műszaki vezetői előtt sem.

Nem ismeretlen, mert nemcsak ott mutatkozik, ahol Nagy József dolgozik, hanem országos jellegű.

Ezen hiányosságok felszámolása ér-dekében történtek intézkedések a posta-főosztályon. Ilyen például az évi 10 órai oktatás minden építési osztálynál. De mint ahogy a Népszava Szerda egy másik felszólalója felveti a kér-dést, „vajjon elégséges-e ez?” és mi hozzátesszük: „vajjon a postafőosztály illetékes szakemberei elégségesnek tartják-e ezt?” és nem látják-e szük-ségesnek mielőbb olyan megoldás ke-resztülvételét, amely gyökerében ol-daná meg a feladatot?

Azt hisszük, nem kell részleteiben is bizonyítani, hogy a munka magasabb

termelékenységének egyik döntő elő-feltétele az, hogy dolgozóink szakmai tudásukat növeljék.

A vonalépítő szolgálatban is van-nak már sztahánovista eredményeket elérő do'gozóink, de ha azt akarjuk, és ezt kell elérni, hogy a vonalépítő-szolgálatban kiszélesedjen és megizmosod-jon a Sztahánov-mozgalom, akkor mint ahogy Nagy József élmunkás-szaktárs mondja: „a távirtdamunkások szakoktatása terén mutatkozó hiány-ságokat sürgősen fel kell számolni, és meg kell, hogy találjuk azt a megoldást, aminek segítségével a távirtda-munkás szakmát valóban szakmává fejlesszük”. De annál is inkább fontos ez, mert a szocializmus építését célzó öt éves tervünk komoly feladatok elé állítja a posta vonalépítő szakágát is.

Szakszervezeti gyűlés keretében utasították vissza az egri kézbesítők a lealázó borraivalót, és példájuk követésére hívták fel a miskolci kerületet

Egerben termelési értekezletre gyűltek össze a hivatal dolgozói, hogy megtárgyalják a hivatal termelési kérdéseit. A gyűlés előtt az egri kultúrcsoport színjátszói mutatták be, hogy szípolozza ki a kulák a családját.

Az értekezlet során a levélkézbesítő szaktársak május 1-re felajánlást tettek, hogy az eddigi 0-39 százalékos selejtjüket 0,20 százalékra szorítják le.

Majd egymás után álltak fel a kézbesítő szaktársak és kijelentették, hogy

Eger jó példával jár elől a kerületben és visszautasítja a lealázó borraivalót.

Ugyanakkor felhívták intéztek a miskolci kerület kézbesítőihez, hogy kövessék példájukat, bizonyítsák be, hogy a miskolci kerület sem marad el az ország öntudatos kézbesítő szaktársai mögött és utasítsák vissza az oly sok panaszra okot adó borraivalót. Kérésüket teljesítjük s a miskolci kerület választól lapunk következő számában közölni fogjuk.

„Oldjuk meg a területi csoportok kérdéseit”

című cikkhez szeretnék egy pár szóval hozzájárulni:

A cikk első részével tökéletesen egyetértek. Valóban le vagyunk szakadva a Szakszervezettől, azonban ez túlnyomórészt a mi hibánk. Ugyanis éppen ez volt az eddigi helyzet nálunk is a nyíregyházi területi csoportnál is. Azonban mintegy 2-3 hónapja a Szakszervezet bevonta a vezetésbe a tényleges volt postamesteri alkalmazottakat is, sőt a vezetés túlnyomórészt a volt postamesteri alkalmazottak vetik át. A területi helyi csoportokhoz tartozó szakszervezeti bizalmiak minden hónap második vasárnapján tartottak értekezletet a területi csoport székhelyén, mindaddig, míg egy alkalommal élesen nem győzködtek a területi csoport felett kritikát. Nálunk is ugyanazok a bajok voltak, hogy a nyugdíjas szaktársak kis problémájával foglalkoztunk. Ugyanakkor az általunk annyira kihasznált vasárnapok így kárba veszték, mert a betárazás és értekezlet ügyszólván egész napunkat betöltötte.

Egy alkalommal erősen kifogásoltuk, hogy a mi problémákkal nem foglalkozik a Szakszervezet és így semmi értelme nincs annak, hogy az értekezleteken résztvegyünk.

Ennek következményeként a következő vasárnap már egészen másként folyt le a szakszervezeti értekezlet. Ott már a mi problémáink kerültek előtérbe és a résztvevőket már kiábrándított, hogy a területi csoportokhoz tartozó szakszervezeti bizalmiak minden hónap második vasárnapján tartottak értekezletet a területi csoport székhelyén, mindaddig, míg egy alkalommal élesen nem győzködtek a területi csoport felett kritikát. Nálunk is ugyanazok a bajok voltak, hogy a nyugdíjas szaktársak kis problémájával foglalkoztunk. Ugyanakkor az általunk annyira kihasznált vasárnapok így kárba veszték, mert a betárazás és értekezlet ügyszólván egész napunkat betöltötte.

A volt postamesteri alkalmazottak a termelés emelésében, az ötéves tervünk végrehajtásában részt akart venni s erre minden lehetősége megvan.

Alátámasztom ezt azzal, hogy a nyíregyházi területi csoport résztvevőit rövid pihenés után már a területi helyi csoportok által követendő példaként közzétehetik, hogy a területi helyi csoportokhoz tartozó 34 hivatalnál a munkaversenyeket megszervezték és felszabaduláshoz 5. évfordulójára 3 hónapos időtartammal be is indították.

Nem találok helyesnek, ha a jelenleginél is jobban szétforgácsoljuk a Szakszervezetet, mert minél több kisebb szerv alakul, annál nehezebb lesz a központi vezetés, valamint ennek kiadók útmutatásainak végrehajtása. Ha a területi csoport egészen és jól működik, akkor ilyen formában is tökéletesen meg tud jelezni hivatalának és a reál hársul feladatokat meg is tudja valósítani. Most, mikor az adminisztrációs csökkentésre törekszünk, nem volna helyes újabb kisebb szerveket létrehozni és ezzel növelni az adminisztrációs teendőket.

KISS KAROLY
szakszerv. propagandista
Balsa.

Mit nem kell fizetni az új tagdíj fizetési rendszerben?

Megszűnt az 1 százalékos szakszervezeti levonás, ami az alsóbb kategóriáknál évi 60-70 Ft megtakarítást jelent. Megszűnt a korábbi 1 százalékos levonás, ez is évi 60-70 Ft megtakarítás. Megszűnt az üzemi jutalék 3 százalékos levonása, ami évi 30-40 forint megtakarítást jelent. Ezeknek a levonásoknak a megszüntetése tehát évi 150-180 Ft megtakarítást jelent személyenként, az alsóbb fizetési kategóriákban.

Mit sikerült biztosítani az új segélyezési rendszerben?

A munkaadótól évi 1.800.000 Ft-ot üzemi segélyre, 5.760.000 Ft-ot szociális, kulturális stb. célra és kb. 2.200.000 Ft-ot üdültesre. Ebből új napközi otthonok létesülnek, sport és kulturális lehetőségek nyílnak a segélyezésen és üdültesen kívül.

A csecsemőkelengye juttatása révén kb. 200.000 Ft kerül vissza évenként a postás dolgozókhoz.

A budapesti igazgatósági nyomda dolgozói kétszer részesítette már Szakszervezetünk könyvjutalommal. Gazdaságos és szép munkájukat jellemzi az, hogy legutóbb is 30 brossurát készítettek postai oktatás céljára a kinti ár egytizedéért.

Tanulságos fegyelmi bizottsági ítéletek

Hogy szabad és hogy nem szabad fegyelmi bizottsági határozatot hozni?

Zenzi Margit ób. zsinórjavítója a Budapest 72. sz. postahivatalból január 15-én 21 órakor munkahelyéről eltűnt. 23.30 perckor az egyik szolgálatba visszatérő szaktárs felvonta a hivatalba jelenteni, hogy Zenzi Margit a közeli versenyutcai Paksi borozóból a rendőrség „R” csoportja által tartott razzia során — igazolás hiánya miatt — elvitte. Zenzit a rendőrség csak 4-kor engedte el, ekkor tért vissza a hivatalba.

A szakszervezeti fegyelmi bizottság az engedély nélküli eltávozás és ennek szándékos következményei miatt Zenzi Margit ellen fegyelmet rendelt el s végeredményként szakszervezeti tagságának 8 hónapra való megvonását és „a munkafegyelmek megszüntetése érdekében más hivatalhoz való áthelyezését” határozta el.

Egyetértünk azzal, hogy 8 hónapra megvonták szakszervezeti tagsági jogát. De kérdezzük, vajon Zenzi Margit — aki a hivatalból szolgálat közben engedély nélkül kocs-

mába megy le, ahonnan a rendőrség elviszi —, miféle „munkafegyelmek megszüntetése” válthat ki egy más hivatalba való áthelyezését?

A budapesti Főpostahivatal szakszervezeti fegyelmi bizottsága viszont jól fogta fel feladatát.

Faludi Szilárdné a Főposta szolgálatában több alkalommal választási szelvényeket tulajdonított el és értékesített, ezért őt a posta szolgálatából minden jogigény elvesztése mellett elbocsátotta. A szakszervezeti fegyelmi bizottság ugyanakkor Faludi Szilárdnéért, mert postai szolgálatában súlyos szolgálati vétségeket követett el, szervezeti tagságára méltatlannak találta, és ezért őt a Postás Szakszervezet tagjainak sorából kizárta.

A határozattal egyetértünk. Azt, aki a közönség, a nép vagyonát meglopja, azt el kell távolítani az öntudatos, szervezett dolgozók sorából.

A KEZELÉS EGYSÉGESÍTÉSE

Felszabadulás után a postán az egyik legégetőbb, probléma a postamesteri szolgálat kérdésének rendezése volt.

A tökéletes rendszer legkiszármányosabb postása: a postamesteri alkalmazott volt. A postamesteri szolgálat legelőkelőbb juttatása kifejezésre a kapitalista rendszer mohó kapzsiságát s áldozatainak szörnyű elnyomatását. Az akkori kormányzat pedig a kiszármányosnak e csúnya módját szenteltette. A postakiadók minden panaszát és lázadását a legdurvább módon elnyomták. A rendszer nem óhajtott a középkerből ittfeljutni és csak a kevés kiváltságosnak busás hasznát hajtó postamesteri szolgálaton változtatni.

Az állam általánosan (fenntartási költséget) fizetett a postamesternek, aki azután szabadon „egyezkedett” kiadóival, fizetésüket és szolgálatukat illetően. Tisztelet a kivételnek.

a kiadók helyzete szörnyű volt.

Ehéből dolgoztak s nem egyszer cselszorbán éltek.

Demokráciánk egyik legnagyobb postai vonatkozású vívmánya a postakiadók kiszármányosának megszüntetése és a postamesteri rendszer végső felszámolása volt.

Ez a felszámolás csak fokozatosan volt végrehajtható. A végleges felszámolásnak és a státusbeli különállásnak legfőbb akadálya a különleges postamesteri kezelés volt. Más volt ez, mint az ú. n. „kincstári” kezelés. Ahhoz tehát, hogy a személyzeti egyenjogúsítás és összeolvadás végleg megtörténhessen, a kezelésben mutatókozó különbségeket és válaszfalakat kellett lebontani. Csak az

EGYSÉGES KEZELÉS BEVEZETÉSE TETTE LEHETŐVÉ AZ EGYSÉGES SZEMÉLYZETI STATUS MEGTEREMTÉSE

Az egységes kezelés bevezetése 1950. évi január hó 1-én megtörtént.

A 25-ös körrendelet végleg megszüntette a postamesteri és a kincstári hivatalok kezelése közötti különbözőséget. Ma már a bevezetett új egységes kezelés szerint végzi összes szolgálati tennivalóit a legnagyobb és a legkisebb postahivatal. Csak a lényegtelen különbségek maradtak fenn, amelyek jórészt a házhokézbesítés rendjének különbözőségében jelennek meg.

A kezelés tipizálása ma már lehetővé teszi, hogy a legkisebb hivatalnál dolgozó postai alkalmazott ugyanazt a munkakört fennakadás nélkül véggezhesse a nagyobb postahivataloknál, akár pedig megfordítva. Ez a körülmény egymagában is egy egységes személyzeti politika kialakításának ad tág teret; e mellett

lehetővé teszi a kishivatalnál rejtőző tehetségek kiválasztódását

és magasabb szerveknél való érvényesülését, mint ahogyan erre már igen sok szép példa van.

A kezelés egységesítése magántárs, kimutatás, előjegyzés (pl.: raktárkönyv, leadási könyv, utalványkezelési napló, átvételi könyv stb.) leépítését, illetőleg észszerűsítését, továbbá nagyon sok nyomtatvány egységes alakban, vagy az eddiginél egyszerűbb módon való kivitelezését. Igen sok fe-

lesleges munkafázt ki lehetett küszöbölni. Gondoljunk itt csupán az érzékelteitől, amelyek csomagok teljesen egyszerűsített kezelésére és nyilván tartására. Mindaz pedig végeredményben jelentékeny munka- és anyagmegtakarítást eredményezett. Az egységes kezelés bevezetése kapcsán

elért önköltségcsökkentést országos viszonylatban évente körülbelül 1.000.000 Ft-ra becsülhetjük

A kezelés egységesítése e mellett a szolgálat fejlesztését is eredményezte, mert a közönség jobb kiszolgálását, egyes munkahelyek jobb kihasználását és a munka kedvezőbb ütemezését is lehetővé tette. Míg például a felszabadulás előtti időben szép számmal akadott olyan postahivatalunk, amely még az ajánlott levelet sem kézbesítette házhoz, az egységes kezelés bevezetése óta az ország valamennyi postahivatala még az utalványokat is házhoz fizeti ki. Nem kell tehát a dolgozónak faluhelyen kilométereket gyalogolnia párförintes utalványért, mert ma ezt is házhoz viszik. Orfiai feloldás ez még egyes nagymultú postai igazgatóságokkal szemben is. Pl.: Svédországban ma is be kell menni a hivatalba mindenféle könyvelt küldeményért.

De milyen előnyt jelent munkamegosztás és teljesítményfokozás szempontjából az is, hogy az egységes kezelés

a kézbesítés súlypontját a hivatali helyiségből a kézbesítőkre helyezte át.

Ma a közönségnek nem kell a hivatali helyiségben tolongania érkezőt küldeményeit, mert azt házhoz viszik. A hivatalban maradó kezelőszemélyzetnek kézbesítési tennivalók helyett más munkát lehet adni. A kihasználatlan kézbesítők hasznos munkaperceit a könyvelt küldemények házhokézbesítésével fokozni, illetőleg a panaszolt nagy készenléti idejét csökkenteni lehetett. Így a teljesítménybővítés is egészségesebben fog alakulni.

E legjelentősebb általános előnyök mellett még sok egyéb jelentékeny részletszemlel lehetne az egységes kezelés kapcsán felemlíteni, de ez egy cikk keretét meghaladná. Ezekre később visszatérünk.

Két hónap tapasztalatai alapján elmondhatjuk, hogy a postakezelés történetében az új típuskezelés forradalmi változást jelent, amelynek tulajdonképpen jelentősége, a köztudatban csak később, a további újítások és észszerűsítések lehetőségei kapcsán fog jelentkezni.

B. Z.

„Panasz a Számvérvősekre” c. cikkünkre a számvérvőse munkáját átvéve IV/3-b. ügyosztálytól Dudutz szaktárs értesített, hogy Mezőtúr hivatal részére a pénzt március 11-én elküldték.

„Hogyan támogatják a munkások a debreceni postaigazgatóságot?” c. cikkre a debreceni igazgatóság válasza. Anyagterelő miatt azonban csak következő számunkban közöljük le.

Az egri kultúrcsoport színjátszó csoportja

„A műszaki hivatal késedelmessége hátráltatja a munkát Mezőtúron”

Múlt számunkban fenti cím alatt cikket közöltünk, melynek lényege az, hogy a mezőtúri hivatal dolgozói munkaversenyük egyik akadályát abban látják, hogy a felterjesztett többszörös intézkedéseket a szolnoki műszaki hivatal nagyon késedelmesen intézi el. Ezzel kapcsolatban a szolnoki műszaki hivatal az alábbiakat írja:

A POSTAMŰSZAKI HIVATAL VALASZA.

„A Postás Dolgozó múlt számában a mezőtúri postahivatal arra hívta fel a figyelmet, hogy a szolnoki postaműszaki hivatal késedelmesen intézi el a többszörös állomás bekapcsolási ügyeket, mivel az ötéves terv sikeres munkáját késlelteti. A cikk konkrét példát is ír. A példa valóban igaz. Nézzük, mi volt a késedelem oka?

A mezőtúri távbeszélő központ január végén betelt, amit a hivatal jelentett. A bővítés február végén fejeződött be. Tehát a közbeszélő időben kért állomások elsősorban ezért várak. De megemlíthetjük, hogy az előírt tartalék százalékán belül a műszaki hivatal felelősségére a fontos és közérdekű állomásokat bekapcsolták.

Néhány napos késedelmet jelentett az a körülmény, hogy márc. 15-ig a műszaki hivatal külső dolgozói brigádokban versenyben dolgoztak, s ezeket a brigádokat a mezőtúri állomásbekecsatolás miatt nem bontottuk meg.

Ennek részbeni kiegyenlítésére úgy intézkedtünk, hogy a szakaszos vonal-felügyelői szaktársunk az állomásokon egyedül is elvégezhető munkákat mindegyiknél előre elkészítette, hogy 15-e után azok is gyorsan bekapcsolhatók legyenek. Két állomásnál a szabványos lévételre szükséges anyagihiány is hátráltatott.

A késedelmek hat állomás ügyében Mezőtúr postahivatal részéről a közvetlen kapcsolatok felvételéről tudomásunk nincs. De erre egyébként sem volt szükség, mert részünkről minden hozzánk tartozó postahivattal szoros kapcsolatot tartunk. Más képen eredményesen dolgozni nem is lehet.

Kell a kritika, mert a jó kritika tanít és nevel. Önkrítikát is gyakoroltunk. De Mezőtúrnak azt az állítását, hogy mi a működésüket az ötéves terv megvalósításánál gátoljuk, nem vehetjük magunkra. A műszaki hivatal az első tervvel első negyedévében többteljesítménnyel 6267 munkaórát takarított meg. (18.601.— Ft.) Tehát az ötéves terv időelőtti jó teljesítését mi is legfőbb feladatunknak tartjuk s a hozzánk tartozó postahivattal igyekszünk a legmesszebbmenően együttműködni, hogy közös munkával, közös sikert érhesünk el.

Aláírás: Kovács István hivatalvezető.
Hidvégi Vilmos üzemgazda.”

A nagykanizsai távirászkok versenyfelhívása

A távirószolgálat jobbátétele érdekében indítottak mozgalmat a nagykanizsai távirászkok, Karsai brigádvezető mögé felzárkózva.

A jelszó: „Áramszünet miatt nincs távirjel”

A szocialista munkaverseny mind szélesebb kibontakozása a versenynek mindig újabb és újabb formákat hozza felszínre.

A különböző kezdeményezések közt, amint a nagykanizsai távirászkok célkitűzése is mutatja, a teljesítmények mennyiségi fokozása mellett, a munkaversenymozgalom jelenlegi szakaszában mind gyakrabban találkozunk dolgozóink olyan irányú vállalatával és munkaversenycélkitűzésével, amelyek a postai szolgáltatás minőségét jobbátétele és a postai szolgáltatást igénybevevő közönség gyorsabb kielégítését célozza.

A nagykanizsai távirászkok a munka menetének külső zavaroktól való függetlenítése érdekében elhatározták, hogy a gyakori áramszolgáltatás hiányából adódó kényeszerű munkaszünetet úgy küszöbölik ki, hogy a táviratokat jelfogóval veszik. A célkitűzések, illetve mozgalmuk kiszélesítése céljából párosversenyre hívják ki Pécs, Szombathely, Zalaegerszeg, Kaposvár, Keszthely távirászkait.

A távirószolgálat jobbátétele érdekében indítottak mozgalmat a nagykanizsai távirászkok, Karsai brigádvezető mögé felzárkózva.

A jelszó: „Áramszünet miatt nincs távirjel”

A szocialista munkaverseny mind szélesebb kibontakozása a versenynek mindig újabb és újabb formákat hozza felszínre.

A különböző kezdeményezések közt, amint a nagykanizsai távirászkok célkitűzése is mutatja, a teljesítmények mennyiségi fokozása mellett, a munkaversenymozgalom jelenlegi szakaszában mind gyakrabban találkozunk dolgozóink olyan irányú vállalatával és munkaversenycélkitűzésével, amelyek a postai szolgáltatás minőségét jobbátétele és a postai szolgáltatást igénybevevő közönség gyorsabb kielégítését célozza.

A nagykanizsai távirászkok a munka menetének külső zavaroktól való függetlenítése érdekében elhatározták, hogy a gyakori áramszolgáltatás hiányából adódó kényeszerű munkaszünetet úgy küszöbölik ki, hogy a táviratokat jelfogóval veszik. A célkitűzések, illetve mozgalmuk kiszélesítése céljából párosversenyre hívják ki Pécs, Szombathely, Zalaegerszeg, Kaposvár, Keszthely távirászkait.

A kiértékelési alap: minél kevesebb „várijel” áramszünet miatt.
Kemenesi Istvánné, Kövér Szilárd

Női dolgozóink a szakma legjobb dolgozója címeért folyó versenyben

A Sztahanovisták Első Országos Tanácskozásának idejében kerültek nyilvánosságra az egyéni versenyekben az újító és munkamódszer-átadó mozgalmakban legjobb eredményeket elért dolgozóink, mint az egyes postai szakágak elnökei és legjobb dolgozói.

A kimagasló egyéni teljesítmények és sztahanovista kezdeményezéseik alapján dolgozóink méltán tekintik a megválasztottakat büszkeségeiknek és követendőnek.

Ezt bizonyítja Kovács Györgyné és Kovács Ferencné kaposvári távbeszélő kezelőink versenykihívása is, akik a szakma legjobb dolgozója címeért folyó versenyben a legjobbakat követve, aktívan kapcsolódnak bele a mozgalmakba és a legjobb eredményeik elérését tűzik ki célul.

„Kovács Györgyné Kaposvár 1. sz. postahivatali távbeszélő kezelője felismerve a Magyar Dolgozók Pártja útmutatásainak helyességét, megértve a szocialista munkaversenyről szóló tanításait, a szakma legjobb dolgozója címeért folyó verseny kiszélesítése céljából a legjobbakat követve párosversenyre hívom ki Káplán Istvánnét az ország

legjobb távolsági távbeszélő kezelőjét. Célul tűzöm ki azt, hogy átlag teljesítményemet 200%-ra emelem és munkámat selejtmintesen végzem.”

De Kovács Györgyné példájának követője is van Kaposváron.

„Kovács Ferencné I. o. st. mint a Kaposvár 1. sz. postahivatali távolsági távbeszélő kezelője, felismerve a Magyar Dolgozók Pártja és a nép bölcse vezére, Rákosi Mátyás útmutatásainak helyességét a szocializmus építésében a munkaverseny frontján, munkám minőségét a legmagasabb mértékben fokozom. Ennek érdekében felajánlom, hogy az április 4-ig elért 140%-os átlagteljesítményemet selejtmintesen megtartom. Egyben párosversenyre hívom ki Kalapos Ferencnét, a távbeszélőszakma második legjobb dolgozóját.”

Még nem ismerjük Káplán Istvánné és Kalapos Ferencné válaszát, de tudjuk, hogy örömmel és büszkén fogadják el a kihívást. Tudjuk azt is, hogy a szakma legjobb dolgozóhoz legméltóbban, munkamódszereik átadásával fognak válaszolni a kaposvári szaktársnőknek.

HELYES – NEM HELYES

Lenin elvtárs tanítja, hogy a Szakszervezet „nem az erőszakra épülő szervezet; hanem nevelő szervezet, az önszerveződés, az oktatás szervezete; egy iskola, a vezetésnek — a gazdálkodásnak — iskolája, a kommunizmus iskolája”. Induljunk ki ebből a lenini tanításból és nézzük meg, hogy a Budapest 10-es és Pesterzsébet 1. Szakszervezeti Bizottsága hogyan alkalmazza.

Helyes

Budapest 10-nél

1. A kádarmunkában: hogy a két-hetős előadók és háromhetős előadók közötti különbség a gyakorlati munkában van, az előadók közötti különbség a gyakorlati munkában van, az előadók közötti különbség a gyakorlati munkában van.
2. A szocializmusban: hogy a baleset hosszú ideje nem történt. Ellenőrizzük, s így a felszerelés kész van.
3. A propaganda munkában: hogy a Pártpropagandistával és a termelési feladással szoros a kapcsolat. Az összes munka a szakszervezettel is jó. Eredmény? A februári tervet 131,9 százalékkal teljesítették.
4. Az oktatásban: hogy konkrét munkaterv alapján a szemináriumot rendszeresen ellenőrzik. A hallgatók pontosan megismerik.
5. Kulturmunkában: hogy a rendezvényeket szavalkozásokkal, jelenetekkel, énekesdalkokkal teszik színessé. 100 mozi és 59 egyéb jegy elhelyezése jó kultúrpropagandájukat bizonyítja.
6. Sportmunkájukat egyre javuló kollektív szellem jellemzi. Labdarugó, asztalitenisz, sakki, röplabda-szakosztályokban sportolnak.
7. Gazdasági munkájukban is pontosak. Lettár, tájékoztató, pénztár, számadás hibátlan. Tagsági díjjal egy szaktársunk sincs elmaradva.

Pesterzsébet 1-nél:

1. A szocialisták reformot jól kiértékeltek. Az egész hivatalban példás tisztaság van. Segélyjavaslatokat igazságszerűen végzik. Üdülési 10 munkájukat bizonyítja, hogy 12 jelentkező közül 6 állású munkatárs.
2. A propaganda munkában fejlődik. A terv 137,24 százalékos teljesítése és a központi kiadványok elhelyezése, valamint 14 új népszava előfizető szervezésével bizonyítja.
3. Az oktatási munka a bizottság gyengesége ellenére is mutat eredményt. Ez a szeminárium hallgatói fejlődésben mutatkozik.
4. Az MKH 26 résztvevője bizonyítja, hogy a sportmunka javul.
5. A gazdasági munka helyessége a tájékoztató, pénztár, számadás pontosságának jelentkezője.

Nem helyes

Budapest 10-nél:

1. A szocialisták munkában: hogy hiányos az aktív-hálózat. A szabadságot a szakszervezet elaprózza, s így az üdülési terv csak egy elmozdulás vett részt. A munkasikáltya módosító bizottság a dolgozóknak nincsenek elégséges tisztában a szocialisták munkái politikai jelentőségével.
2. Az oktatási munkában: hogy az oktatási feladatok a központi értékeiről többször elmarad. Olyan hiba ez, amely az eddigi eredmények lerontását eredményezheti. A lazaság, a felelőtlenség egyik formája, amelyen sürgősen javítani kell. Felelőtlenség jogosan csak a kiváncsi, aki példát mutat. Ez a magatartás pedig rossz példa.
3. A kulturmunkában: hogy az énekes feladatok lemarad az üzem általános eredményeiről. Az április 4-i ünnepi felvonuláson a megválasztott előadók helyén a vidéken haragzó forradalmi indulók helyett — gyengécske énekesbalklósok voltak, amit a szaktársak műveltek. Csak akarni kell és a 150 előadó a munkájukat szakszerűen. Hiányzik a falujáró kultúrbrigád is. Kimaradhat-e a 10-es a falu szocialista építéséből? Nyilván nem. Jut a belső forradalmi tartal-

lérből erre a szép munkára is. Azt kell tenni, amit a szabadságharcos tábor építésénél cselekedtek.

Pesterzsébet 1-nél:

1. Még nem tanulták meg Sztálin elvtárs tanításait, hogy „minden a káderektől függ”. A gondos és jutalmazó kiválasztás helyett találmányok küldtek hallgatókat az esti iskolára. Eredmény? A javasolt szaktársak „nem tudták vállalni” a tanulást.
2. A szocialisták bizottság mindmáig nem javasolta, hogy a nagy távolságban lakó és emiatt meglehetősen nehéz juttatni 15-20 szaktársunknak az életpontot szervezzük meg. „Néma gyermekek anélkül is érte a szaktársát.”
3. A propaganda munkában: hogy a fejlődést. Nem elég az agitációs szempontokat a központi bizottságtól venni. Azokat az üzeneteket kell fűzőni tudatosítani kell. Sokkal jobb eredmények lennének e hiányosságok nélkül.
4. Az oktatási munka a bizottság elcsúszásait a társai szaktársával és követi annak rossz példáját. Jó lenne, ha sürgősen tanulmányoznánk Rákosi elvtárs „Következő lépés” című cikkét. Szükséges rendelkezéseire bocsátkozni. Az oktatási munka lebecsülése azt is jelenti, hogy teret adunk az osztályellenességnek. Bizunk benne, hogy sürgősen javít és szorosabb kapcsolatot létesít a központtal.
5. A pesterzsébeti szaktársak dícséretre méltó közösségi munkájuk olyan kultúrmozgalmat építettek, amellyel kevésbé szervezett rendelkezik. Kulturmunka azonban nincs. A szinpad kihalt. Ottani kultúrfrontunkon néma csend honol. A reakció annál jobban örül. A kultúrfelelősnek, az egész Sz. B.-nek tudnia kell, hogy ahol mi nem vagyunk, ott van azonnal az ellenség.
6. Sportmunkában a szervezőtlenséget tovább kell oldani. A felelősséget el kell látni a központi bizottságok az eredmények, amelyekre mindannyian szeretnénk büszkének lenni.

Nem helyes, hogy a bizalmi házi versenyét még nem indították meg, hogy nincs minden bizalmi munkatárs.

Helyes mindkét esetben, hogy munkájuk súlypontját a termelésre helyezték. Pesterzsébet 137,24 százalékos, Bp. 10-es 131,9 százalékos teljesítése üzem tervét, A VEB-ok munkája egyre javul. A kiértékelés és tudatosítás szorgalmasan végzik. Jó ütemben végzik a formális vállalkozások kijavítását is.

A feltárt hibák és kimutatott eredmények önmagukért beszélnek. Sürgős feladat a feltárt hibák alapos kiküszöbölése. Hogyan? Ugy, hogy javítsanak a szervezés, termelés, nevelés és érdekédelmi munkájukon. Rákosi elvtárs, a Párt, rendíthetetlen helytállásra nevel bennünket. Hibáink leküzdése egyben csapás a nép ellenségeire.

A Párt arra tanít, hogy nem járőr-óhajtoi, hanem elszánt harcossal legyünk a tartós békének. Hibáink kiküszöbölése egyben a béke megszilárdítása.

Ilyen szellemben dolgozzon a Bp. 10-es, a Pesterzsébet és a többi szakszervezeti bizottság is. Ha így végezzük dolgunkat, akkor valóban a kommunizmus iskolája leszünk.

K. Gy.

Márciusban összesen 6 élmunkás és 92 dolgozó üdült.

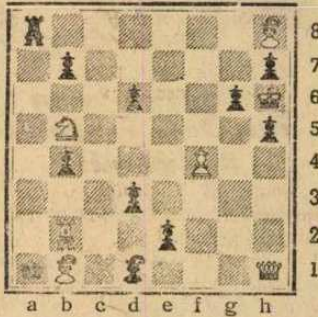
Budapesten 1949 november hónapjában 405.257 drb villamosjegyet használtak el a postás dolgozók. Ennek az értéke 1.013.142 Ft. Ugyanakkor szolgáltatási célra 83.732 drb hetijegyet és 17.512 drb átszállót használtak el. A szolgáltatott jegyek használatát terén a hároméves terv utolsó 9 hónapjában — februártól októberig — 47.074 Ft megtakarítást értek el a fellelt jegytartalékok, megtakarított jegyek, heti kártyák helyett útvonalbérletek, stb. észszerű felhasználásával.

S A K K

Rovatvezető: Tipary Lajos.

6. sz. feladvány
V. Marín

Sötét: 11 báb.
Ft1, Bb3, Fd1, gy b4, b7, d3, d6, e2, g6, h5, h7.

Világos: 7 báb.
Kh6, Vh1, Fh8, Fb1, Bb2, Hb5, gy f4.
Matt 3 lépésben. (Megfejtés 5 pont)

A megfejtéseket továbbra is rovatvezetőnk hivatali címére kérjük eljuttatni. (Budapest, VIII. Mária Terézia-ter 17/19. II. 10.)

Feladatunk után első ízben 1949. évben rendezték meg a nagybudapesti postás egyéni sakkbajnokságot. A versenyre 192 postás adta le nevezését. A selejtezők 24 csoportban, a középdöntők 8 csoportban és a döntők 3 csoportban folytak le. A döntő mérkőzéseket egyidőben folyt a vígaszverseny is. Számos posztus sakkmestereink és 1-2 élátadóink a versenyben egyből elfoglalták a helyüket a versenyben részt. Ilyen hatalmas verseny a postás sakkbajnokságban még nem volt. A felévig tartó verseny 1949. április hónapban kezdődött és november hónapban fejeződött be. Meg kell említenünk, hogy a döntők 3 csoportban folytak le és a csoportokba bejutott versenyzők az elődöntőkben elért eredményük alapján nyertek be osztást az első, második, illetve harmadik csoportba. Természetes tehát, hogy az első csoport volt a legerősebb mezőny. Egy-egy csoport létszáma 16 fő volt.

Az első csoport és ezzel az egyéni verseny győztese Honfi Károly szaktársunk, aki a versenyt veretlenül, megérdemelten nyerte. Az egyes csoportok helyezettjei:

Első csoport: I. Honfi Károly postás, II. Fejes István, Teréz, III. Hárosi Ferenc, Javítóhely, IV. Straubinger József, főosztály.

Második csoport: I. Bordács Alajos, postás, II. Bakos Mátyás postás, III. Schmidt Pál, Javítóhely, IV. Egyekfi Lajos, Bp. 72.

Harmadik csoport: I. Schippert Géza, Javítóhely, II. Pataki László, III. Illa Mihály, Kőbánya ép. csop. IV. Pálkerüli Zoltán, Bp. 62.

A vígaszdíjakos versenyt Csizmadia Sándor, főposta nyerte meg. Az ünnepélyes díjkiosztásra 1949. december 9-én került sor. A verseny helyezettjeit (csoportonként 6-6 versenyző) szebbnél szebb és értékebbnél értékesebb díjakkal jutalmazták. A díjak között karórák, saklórák, saklókészletek, zsebsakkok, újsákok, saklóknyvek szerepeltek és az oklevelekkel együtt 64 díjat osztottunk ki. A jól sikerült versenyen a tornavezető farszós és felelősségteljes tisztségét — közmegegyezésre — Garóczy György szaktársunk látta el.

Budai Nándorné, Bp. — Verse szép. Kérjük, küldjön be máskor is.

Szabó István, Szolnok 1. — Örömmel olvastuk levelet. A dolgozók maug hozzájárulnak ahhoz, hogy az üdülési valóban a dolgozóké legyen. Köszönjük szaktárs rendelkezés, levelezését, amit látja, azt esetenként is felhasználjuk. Lapunk eddigi eredményei is a levelezéssel való szoros együttműködésnek köszönhetők.

P. I. Nyírbátor. — Az illető géplakatos szakmába való visszavezetése céljából adja be kérvényét: Koncz Pál, Postafőosztály, 3/b. ügyosztály, Budapest 114 címre.

Mészáros Jakab, Lajosmizse. A fennálló rendelkezések értelmében szakszervezetünk kölcsönt nem folyósít.

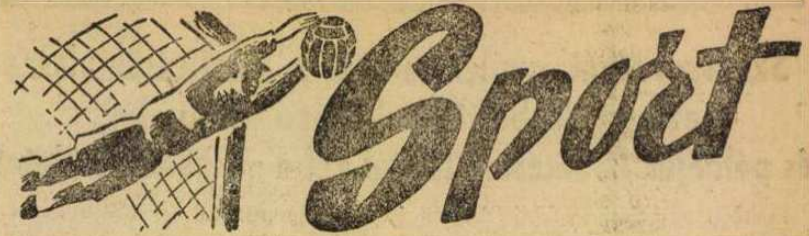
SZENTES. — Április 4-én tüntették ki a hivatal három legjobb dolgozóját a 3 hónapi legjobb átlagteljesítményük elismeréséül. Elek Sándor, Lénárd József és Tóth Sándorné szaktársak az elismerő oklevelek átvételekor megfogadták, hogy a jövőben még jobban fognak dolgozni.

KECSKEMET. — Az „Április 4-e” brigád célul tűzte ki, hogy hivataluk portóbevételeit, pontos munkával, 50 százalékkal felemlik.

OROSHAZA. — Jól sikerült kultúr-estet rendezett az orosházi postás kultúrcsoport monori tanyaközponton.

SARKAD. — A postás futballcsapat 3:1 arányban győzte le a helyi közalkalmazottak csapatát.

SZEKSZÁRD. — Ráthgeber István vonalfelügyelő és Farkas Sándor április 4-i felajánlasként 2 szakeledést tartott a szekszárdi belvárosi általános iskolában. A két postás előadó teljes munkával anyaggal felszerelve, mutatatta be a táviratózást.

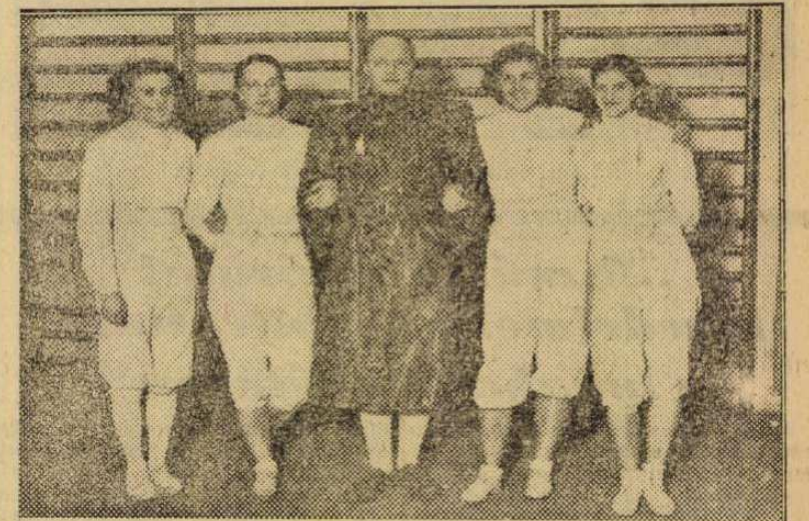
Szaktárs jelentkezél — készülj fel MHK próbákra!

Az idei Munkára Harcra Kész sportmozgalomra eredetileg kitűzött határidő április 1-én lejárt. Az eddig elért eredmények felülmúlták az elmúlt év jelentkezőinek számát, de ennek dacára sem mondhatjuk el azt, hogy jó munkát végeztünk. A nevezési határidő előtti napon még sok sportfelelős fiókjában ott voltak a jelentkezési ívek és nem juttatták el az illetékes kerületi sportfelügyelőkhöz, azért, mert még a nevezésük bejelenendő 1 forintot nem szedték be a dolgozóktól. Sportfelelőseink nem mozgatták meg kellőképpen MHK-aktíváikat, több helyen a sportfelelős

bár az „EDOSZ”-tól vereséget szenvedett, a Debreceni Lokomotív és az Előre legyőzésével a bajnokság 8. helyén áll.

A csapat a fejszabadosnak ünnepnapján Szegeden, a szegedi NB III. osztályú Postás-SE-vel játszott hírvető mérkőzést és a szegedi postás is örömmel nézte élszapatunk jó játékát.

Ugyancsak örömet szerzett a szegedi postásnak a labdarúgó mérkőzés előtt lejátszott női kézilabdabemutató mérkőzés, amelyen a budapesti Postás ötszörös női bajnokságot mutatta be tudását és a kézilabdáját

Női törvívó csapatunk, mely az országos csapatbajnokságban 3-ik helyet ért el.

saját maga ment le üzemrészekbe és hivatalokba, hogy eredmény: tujaon elérni.

A postás dolgozók nagyrésze megértette a mozgalom jelentőségét, de igen sokan vannak, akik nem látva fontosságát, nem jelentkeznek, s teljesen passzív magatartást tanúsítanak. Sőt vannak sportolók, akik nemzetközi versenyeken képviselték már népi demokráciánk színeit és rosszul viszonylanak az MHK-mozgalomhoz.

Példa erre a Távbeszélő Igazgatóságon Tipari szaktárs, aki mint egy csoport vezetője, nem mutatott jó példát dolgozó társainak, minek eredményeként a rajzolók közül egyetlen szaktárs sem jelentkezett az MHK-mozgalomra.

A nevezési határidő meghosszabbításával lehetőség nyílt arra, hogy azok a helyeken, ahol szervezési, vagy egyéb hiányosságok miatt nagy lemaradás volt tapasztalható, javítani tudjunk munkánkon. Ilyen volt a József-központban, ahol rövid idő alatt megkészenítették az eddigi jelentkezők számát. A már múltban említett jól dolgozó üzemeken kívül a Postafőosztály szintén dicséretet érdemel. A megkapott irányelvek és utasítások alapján felvették a kapcsolatot a kerületi sportfelügyelővel és az eredménylapokat már megkapva, megkezdték edzéseiket. A Lipót-központban javult a helyzet, de még közel sem elégséges az eredményük. Ugyanígy a Zuglói-központ, valamint Sasalom, ahol a sportfelelős jelentése szerint, jóllehet ó agitációs munkát végzett, nem akadt egyetlen jelentkező sem a Munkára Harcra Kész sportmozgalomra.

Szaktársak, postás dolgozók, a jelentkezések megtörténte után kötelezőnknek kell, hogy érezzük, komoly lelkiismeretes munkával felkészülni az MHK-próbára. Ahhoz, hogy a sport egésszégesse, edzetté, munkabíróvá és harcra készre neveljen, feltétlenül szükséges, hogy rendszeresen sportoljunk.

Pártunk irányutatóját követjük akkor, amikor példaképünk, a Szovjetunió GTO-mozgalma nyomán bekapcsolódunk ebbe a sportmozgalomba, mert ezzel is erősítjük sportágunkat, szorosabbra fűzzük sportvonalon is kapcsolatunkat a Szovjetunió sportmozgalmaival és jó felkészültséggel a termelésben élenjárva, mielőbb megvalósítjuk szocialista Magyarországon, a szocialista tömegsportot.

A Postás labdarúgó élszapat jó sikerrel működik az NB I. osztályban. A szombathelyi és győri „oroszlanbarlangból” elhozott 1-1 pontot s

szépségeit. Csapatunk 7:0-ra győzött a Bp. Lokomotív ellen.

Üzemi eredmények a beérkezett jelentések szerint a következők:

ASZTALITENISZ:

Hódmezővásárhely: Postás—HSZMTE 13:11, ezzel a győzelemmel első lett. Salgótarján: Házi verseny volt nagy érdeklődéssel. Szolnok 1.—Rádiónál más 13:12.

SAKK:

Budapest 62.—Főposta 6:4, Kőbánya —Főposta 8:2, Főposta—Tanonciskola 8:2.

ÜZEMI LABDARUGÁS:

Szolnok 1.—Rádiónál 3:0, Keleti posta —Főposta 3:1.

KOSARLABDA:

Március 18-án: Jármytelep 1.—Központi javító 35:11, Keleti Posta—Központi javító 20:14, Keleti Posta—Jármytelep 1. 18:13.

Március 25-én:

Központi javító 1.—Ujpest 59:3, Rcsaba 1.—Átvitelteltechnika 25:17, Kábel III.—Obudai postasz. 46:6, Rcsaba 1.—Központi javító 1. 21:15, Obudai postaszervek—Átvitelteltechnika 28:19, Rcsaba 1.—Ujpest 40:3, Központi javító 1.—Átvitelteltechnika 49:9, Rcsaba 1.—Obudai postaszervek 46:3, Rcsaba 1.—Kábel III. 31:14, Ujpest —Obudai postaszervek 24:20, Átvitelteltechnika—Ujpest 36:12, Központi javító 1.—Kábel III. 21:19, Kábel III.—Átvitelteltechnika 33:8, Központi javító 1.—Obudai postaszervek 38:19, Kábel III.—Ujpest 41:7.

Április 1-én:

Rcsaba II.—Keleti Posta II. 26:18, Jármytelep II.—Gyáli-úti tanonciskola 27:16, Jármytelep II.—Keleti Posta II. 29:24, Főposta—Gyáli-úti tanoncműhely 24:23, Jármytelep II.—Rcsaba II. 26:11, Gyáli-úti tanoncműhely—Keleti Posta II. 24:12, Jármytelep II.—Főposta 24:12, Rcsaba II.—Gyáli-úti tanoncműhely 21:18, Keleti Posta II.—Főposta 25:15, Rcsaba II.—Főposta 32:14.

POSTÁS DOLGOZÓ

Kiadja a Magyar Postások Országos Szabad Szakszervezete.

Felölös kiadó: MESZÖLY GEZA.
Felölös szerkesztő: BASTA REZSO.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest VII. Benczúr-utca 27.
Megjelenik minden hétfőn és 15-én.
Telefon: 424-967.

Szakszervezet tagoknak díjtalan.
Nyomatott a Szilvási Lapnyomda NV.
Környökgépeim.

Felölös nyomdavezető:
POVARNY JENŐ.